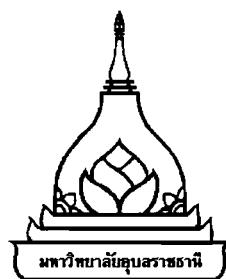

ผลการทบทองการเลี้ยงป่านิลในกระชังต่อคุณภาพน้ำและความหลากหลายของ
สัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ประเทศไทย

นนธวัช ก้อนเพชร

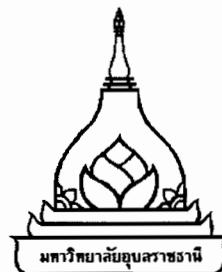
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต^๑
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

IMPACT OF TILAPIA CAGE CULTURE ON WATER QUALITY AND
DIVERSITY OF BENTHIC FAUNA IN AUN RIVER, SAKON NAKORN
PROVINCE, THAILAND

NONTAWAT KONPHANG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
MAJOR IN AGRICULTURE FACULTY OF AGRICULTURE
UBON RATCHATHANI UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015
COPYRIGHT OF UBON RATCHATHANI UNIVERSITY

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์

เรื่อง ผลกระทบของการเลี้ยงปลา尼ลในกระชังต่อคุณภาพน้ำและความหลากหลายของสัตว์น้ำดิน
ในลำน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ประเทศไทย

ผู้วิจัย นายนนทวัช ก้อนแพง

คณะกรรมการสอบ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง จุฑากेतุ

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต งามเสน่ห์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาทิพย์ แหลมคง

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนาว์ เสาวกุล

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต งามเสน่ห์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาทิพย์ แหลมคง)

(รองศาสตราจารย์ธีระพล บันสิทธิ์)

คณบดีคณะเกษตรศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อริยภรณ์ พงษ์รัตน์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีการศึกษา 2558

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต งามเสน่ห์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลักเป็นอย่างสูงที่ได้ถ่ายทอดความรู้และแนะนำ ในการทำงานวิจัยนี้ให้เป็นไปได้ด้วยดี ตลอดจนการตรวจทานแก้ไขวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาทิพย์ แหลมคม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมรองศาสตราจารย์ ดร.หวานทอง จุฑากेतุ ประธานกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนา เสาวกุล กรรมการผู้ควบคุมภายนอกที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดจังหวัดสกลนครที่ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำในห้องปฏิบัติการของศูนย์และอุปกรณ์ในการเก็บตัวอย่างศึกษาวิจัยภาคสนาม ขอขอบพระคุณ คุณศิริณี งอยจันทร์ศรี และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการทำการเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ ขอขอบพระคุณ ดร.ฉัตรชัย ปรีชา อาจารย์คณะประมง มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ที่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาวิจัยในห้องปฏิบัติการ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้องทุกท่านที่ให้ความรัก ความห่วงใย กำลังใจและสนับสนุนในการเรียนและการวิจัยให้สำเร็จลงได้ด้วยดี

นายชัยวัฒน์
นนรุช ก้อนแพง

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ผลกระทบของการเลี้ยงปลานิลในกระชังต่อกุณภาพน้ำและความหลากหลายของสัตว์น้ำดินในลำน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ประเทศไทย
ผู้วิจัย	: นนรวัช ก้อนแพง
ชื่อปริญญา	: วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: เกษตรศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต งามเสน่ห์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาทิพย์ แคลมคอม
คำสำคัญ	: ลำน้ำอูน, สัตว์น้ำดิน, Belgian Biological Index (BBI), Biological Monitoring Working Party (BMWP)

การศึกษาผลของการเลี้ยงปลานิลในกระชังต่อกุณภาพน้ำและชุมชนของสัตว์น้ำดินในลำน้ำอูน จังหวัดสกลนครโดยเก็บตัวอย่างน้ำและสัตว์น้ำดิน จาก 12 สถานี ทุกสองเดือนตั้งแต่เดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ผลการศึกษาพบว่าการเลี้ยงปลานิลในกระชังมีผลกระทบต่อทั้ง กุณภาพน้ำและการแพร่กระจายของประชาชัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังน้ำดิน โดยบริเวณที่ไม่มีการ เลี้ยงปลานิลในกระชังมีค่ากุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีตามมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินและพบปริมาณของ สัตว์น้ำดินในกลุ่ม *Hexagenia* sp. (แมลงชี้ปะขาว) และ *Ecnomus* sp. (หนอนปลอกน้ำ) ใน ปริมาณสูง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ทนต่อมลภาวะได้น้อย ส่วนบริเวณที่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลานิลในกระชังจะมี ปริมาณในโทรศั้นในรูปแบบโนเนีย ในไทร์ และปริมาณฟอสฟอรัสในรูปออร์โรมอฟเฟตสูง และพบ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังน้ำดินกลุ่มที่มีความทนทานต่อมลภาวะสูง ซึ่งได้แก่ ริ้นน้ำจีดหรือหนอนแดง (*Chironomus* sp.) ไส้เดือนน้ำ (*Tubifex*) และสัตว์น้ำดินในกลุ่มของหอยซึ่งเป็นกลุ่มผู้อยู่อาศัย สารอินทรีย์

สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังน้ำดินที่สำรวจพบทุกสถานีจำแนกได้เป็น 3 ไฟลัม ได้แก่ *Mollusca* จำนวน 8 วงศ์ 12 สกุล ไฟลัม *Arthropoda* 4 วงศ์ 5 สกุล และ ไฟลัม *Annelida* 2 วงศ์ 3 สกุล ตามลำดับ โดย *Mollusca* ที่พบมากเป็นกลุ่มของ *Melanoides* รองลงมาได้แก่ *Corbiculiidae* and *Anulotaia* ตามลำดับ เมื่อนำมาใช้ในการคำนวณค่าดัชนีชีวภาพของกุณภาพน้ำ 2 ดัชนีชีวภาพ คือ ดัชนี Belgian Biological Index (BBI) และดัชนี Biological Monitoring Working Party (BMWP)/คะแนน Average Score Per Taxa (ASTP) ผลกระทบประเมินคุณภาพตามวิธีการของใช้ดัชนี ชีวภาพทั้งสอง พบว่ามีระดับคุณภาพใกล้เคียงกันโดยบริเวณที่มีกระชังเลี้ยงปลาเกือบทั้งหมดมี

คุณภาพน้ำอยู่ในระดับ III คือปนเปื้อนปานกลางต่างกันเพียงสถานีที่ 12 คือจุดเก็บน้ำกระชังเลี้ยงปลาบ้านนาคูณใหญ่ ที่ถูกจัดว่ามีคุณภาพน้ำระดับ IV คือปนเปื้อนมากด้วยดัชนี BMWP/ASTP ส่วนจุดที่ไม่มีการกระชังเลี้ยงปลาไม่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับ II คือปนเปื้อนเบาบาง แสดงว่าทั้งสองดัชนีซึ่งภาพสามารถนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพของแม่น้ำได้ โดยดัชนี BMWP/ASTP จะสะท้วกว่าเนื่องจากไม่ต้องอาศัยการจำแนกทางอนุกรมวิธานที่ละเอียดมาก

ABSTRACT

TITLE : IMPACT OF TILAPICA CULTURE ON WATER QUALITY AND DIVERSITY OF BENTHIC FAUNA IN AUN RIVER, SAKON NAKORN PROVINCE, THAILAND

AUTHOR : NONTAWAT KONPHANG

DEGREE : MASTER OF SCIENCE

MAJOR : FISHERIES SCIENCE

ADVISOR : ASSOC. PROF. PRANEET NGAMSNAE, Ph.D.

CO-ADVISOR : ASST. PROF. THANATHIP LEAMKOM, Ph.D.

KEYWORDS : AUN RIVER, BENTHIC FAUNA, BELGIAN BIOLOGICAL INDEX (BBI), BIOLOGICAL MONITORING WORKING PATER (BMWP)

The impact of tilapia cage culture on water quality and macroinvertebrate communities of Aun River in Sakonakorn Province, Northeastern Thailand was assessed. Benthic macroinvertebrate sampling and water quality monitoring were performed in 12 sites along the Aun River during April 2012 to on February 2013. The results showed that intensive tilapia cage culture affected on both water quality and macroinvertebrate community. The water quality class at the reference stations was moderate, also inhabited with predominant benthic macroinvertebrate such as *Hexagenia* sp. and *Ecnomus* sp., which were sensitive to pollution. Whereas, higher concentrations of ammonia, nitrite nitrogen and orthophosphate were found in the water samples from cage culture stations, and the highly tolerant to pollution e.g. *Chironomus* sp., *Tubifex* and molluscs were greatly abundant in the sediment collected from these stations.

The abundance of invertebrate individuals identified representing 3 phylum viz. Mollusca with 8 families and 12 genera, Arthropoda with 4 families and 5 genera and 2 families, 3 genera of Annelida respectively. All Molluscs found, *Melanoides* was the most diverse group followed by *Corbiculiidae* and *Anulotaia* respectively. According to two biotic indices, diversities of benthic macroinvertebrates in sampling sites were

calculated, and water quality classes were determined. Water quality classes of almost fish cage sites were indicated moderately polluted (class III) by the two indices, only station 12 which was found heavily polluted (class IV by BMWP/ASTP index, whereas the reference stations were slightly polluted (class II). The biotic index values are found also consistent with the pollution gradient, which suggests that both indices were suitable for water quality assessment in this river and pollution type. However, the use of the BMWP index is preferable due to the lesser needs in terms of taxonomic identification.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ภ
คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อ	ท
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญในการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	2
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ลักษณะทั่วไปของสำนักอูน	4
2.2 คุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมี	5
2.3 คุณภาพน้ำทางชีวภาพของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน	8
2.4 การจำแนกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน	11
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 อุปกรณ์ภาคสนามและสารเคมี	15
3.2 การกำหนดสถานีเก็บตัวอย่าง	16
3.3 การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ	24
3.4 การรวบรวมตัวอย่างและจำแนกสัตว์หน้าดิน	25
3.5 ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิเคราะห์	26
3.6 สถานที่ในการดำเนินการวิจัย รวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 คุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมี	32
4.2 ชนิดและปริมาณของสัตว์น้ำดิน	41
4.3 การวิเคราะห์กลุ่มของประชาชุมสัตว์หน้าดินด้วยวิธี cluster analysis	53
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	57
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	59
5.3 ข้อเสนอแนะ	63
เอกสารอ้างอิง	65
ภาคผนวก	
ก คุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี	71
ข ชนิดและจำนวนสัตว์หน้าดิน	77
ค การประเมินคุณภาพน้ำในระบบบัน้ำให้ลดด้วยดัชนีชีวภาพ	89
ง เอกสารตีพิมพ์และเผยแพร่	101
ประวัติผู้วิจัย	113

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี	25
2 กลุ่มสัตว์หน้าดินและค่าดัชนี Belgian Biological Index (BBI)	29
3 ระดับการปนเปื้อนและคะแนนของดัชนีชีวภาพ Belgian Biological Index (BBI)	29
4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (ASPT) จากการศึกษาสัตว์หน้าดินมาตรฐานคุณภาพน้ำ ในแหล่งน้ำผิวดินและคุณภาพน้ำทั่วไป	31
5 ปริมาณสัตว์หน้าดิน (ตัวต่อตารางเมตร) ที่พบในสถานีเก็บตัวอย่าง ลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	44
6 ปริมาณสัตว์หน้าดินในแต่ละเดือนสำรวจ (ตัวต่อตารางเมตร)	45
7 ค่าดัชนีความถี่ในแต่ละวงศ์สัตว์หน้าดินของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	47
8 ตัวนี้ความคล้ายคลึงในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	51
9 ค่าดัชนีความคล้ายคลึงในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	52
10 ค่าดัชนี Belgian Biological Index (BBI) และ Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) ในสถานีเก็บตัวอย่างลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	53
11 ปริมาณออกซิเจนในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	72
12 ปริมาณอุณหภูมิของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	72
13 ปริมาณค่า pH ของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	72
14 ปริมาณค่าความเป็นด่างของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 ปริมาณค่าความกระด้างของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	73
16 ปริมาณค่าแอมโมเนียในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	73
17 ปริมาณค่าไนโตรฟิล์ในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	74
18 ปริมาณค่าคลอโรฟิล์ เอ ในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	74
19 ปริมาณค่าอร์โพรอสเพตในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	74
20 ปริมาณค่าการนำไฟฟ้าในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	75
21 ปริมาณค่าความโปร่งใสของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	75
22 ปริมาณค่าความเร็วของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	75
23 ปริมาณค่าความลึกของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	76
24 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนเมษายน 2555	83
25 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนมิถุนายน 2555	84
26 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนสิงหาคม 2555	85
27 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนตุลาคม 2555	86
28 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนธันวาคม 2555	87
29 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนกุมภาพันธ์ 2556	88
30 ต้นน้ำความถี่ของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
31 ดัชนีค่าความชุกชุมของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	90
32 ดัชนีความหลากหลายของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	90
33 ดัชนีความเท่าเทียมของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	91
34 ค่าคะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian biotic index (BBI)	92
35 คะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์หน้าดินในสถานีเก็บ ตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนมิถุนายน 2555	93
36 คะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์หน้าดินในสถานีเก็บ ตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนมิถุนายน 2555	94
37 คะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์หน้าดินในสถานีเก็บ ตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนสิงหาคม 2555	95
38 คะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์หน้าดินในสถานีเก็บ ตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนตุลาคม 2555	96
39 คะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์หน้าดินในสถานีเก็บ ตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนธันวาคม 2555	97
40 คะแนนดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์หน้าดินในสถานีเก็บ ตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนกุมภาพันธ์ 2556	98
41 คะแนน Biological Monitoring Working Party (BMWP)	99
42 ค่าคะแนน Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) ในสถานีเก็บตัวอย่าง ลำน้ำอูน จังหวัดสกลนคร	100

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนที่ A แผนที่ลำน้ำอูนทางภูมิศาสตร์ และ B สถานีเก็บตัวอย่าง	20
2 สถานีเก็บตัวอย่างที่ 1-4 ในลำน้ำอูน	21
3 สถานีเก็บตัวอย่างที่ 5-8 ในลำน้ำอูน	22
4 สถานีเก็บตัวอย่างที่ 9-12 ในลำน้ำอูน	23
5 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในน้ำในสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	33
6 อุณหภูมิของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	34
7 ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	35
8 ความกระด้างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	35
9 ค่าความเป็นด่างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	36
10 ค่าเอมโมเนียที่ละลายน้ำในน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	37
11 ปริมาณไนโตรทีฟที่ละลายน้ำในน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	37
12 ปริมาณօร์โฟอสเฟตที่ละลายน้ำในน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	38
13 ค่าคลอร็อกซิล์ เอ ที่ละลายน้ำในน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	39
14 ค่าการนำไฟฟ้าของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	39
15 ค่าความโปร่งใสของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	40

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
16 ค่าความเร็วของกระแสน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	40
17 ค่าความลึกของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	41
18 ดัชนีความถี่ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	48
19 ค่าดัชนีความชุกชุมในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	49
20 ดัชนีความหลากหลายในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	50
21 ดัชนีความเท่าเทียมในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	50
22 การวิเคราะห์กลุ่มโดยวิธี Cluster Analysis จากพื้นที่การเลี้ยงปลา尼ลในราชชั่งต่อประชาคมสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	55
23 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ค่าโนนิคอล (CCA) ระหว่างคุณภาพน้ำและสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูนระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	56
24 สัตว์หน้าดินภายในภัยได้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายต่ำแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	78
25 สัตว์หน้าดินภายในภัยได้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายต่ำแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	79
26 สัตว์หน้าดินภายในภัยได้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายต่ำแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556	80

สารบัญภาพ (ต่อ)

	ภาพที่	หน้า
27	สัตว์หน้าดินภายในตัวกล้องจุลทรรศน์กำลังขยายต่ำแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ^{ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556}	81
28	สัตว์หน้าดินภายในตัวกล้องจุลทรรศน์กำลังขยายต่ำแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ^{ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556}	82

คำอธิบายสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อ

คำย่อและความหมายสถานีเก็บตัวอย่าง

คำย่อ	ความหมาย	คำย่อ	ความหมาย
NU1	สถานีอ้างอิง บ้านตันผึ้ง	NU7	บ้านดอนสัมพันธ์
NU2	บ้านตันผึ้ง	NU8	บ้านท่าวังทิน
NU3	บ้านขัคตอนแคน	NU9	บ้านนาคอຍ
NU4	สถานีอ้างอิง บ้านสว่าง	NU10	บ้านอุนนา
NU5	บ้านตันม่วง	NU11	บ้านอุนยางคำ
NU6	บ้านพอกใหญ่	NU12	บ้านนาคูณใหญ่

คำย่อและความหมายสัตว์หน้าดิน

คำย่อ	ความหมาย	คำย่อ	ความหมาย
SP1	<i>Hyriopsis</i> sp.	SP11	<i>Clea</i> sp.
SP2	<i>Corbicula</i> sp.	SP12	<i>Melanoides</i> sp.
SP3	<i>Limnoperna</i> sp.	SP13	<i>Gomphoides</i> sp.
SP4	<i>Scabies</i> sp.	SP14	<i>Arigomphus</i> sp.
SP5	<i>Ensidens</i> sp.	SP15	<i>Hexagenia</i> sp.
SP6	<i>Scaphula</i> sp.	SP16	<i>Ecnomus</i> sp.
SP7	<i>Pilsbryoconcha</i> sp.	SP17	<i>Chironomus</i> sp.
SP8	<i>Anulotaia</i> sp.	SP18	<i>Chaetogaster</i> sp.
SP9	<i>Idiopama</i> sp.	SP19	<i>Branchiura</i> sp.
SP10	<i>Lymnaea</i> sp.	SP20	<i>Tubifex</i> sp.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญในการวิจัย

ลำน้ำอูนเป็นลำน้ำขนาดกลางโดยมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพานในเขต อำเภอภูดูกากและอำเภอโนนน้ำอูนไหลรวมเป็นแม่น้ำลงสู่เขื่อนน้ำอูน ซึ่งน้ำอูนเป็นเขื่อนขนาดใหญ่ที่สุดของ จังหวัดสกลนคร สามารถเก็บกักน้ำได้ 520 ล้านลูกบาศก์เมตร ลำน้ำอูนยาวประมาณ 150 กิโลเมตร กว้าง 75 เมตร ไหลผ่านอำเภอพังโคน อำเภอพร旦นิคม อำเภออาทิตย์ อำเภอนาหว้า และอำเภอครีสต์ ลำน้ำอูนไหลลงสู่แม่น้ำสังคโลกบริเวณ บ้านปากอูน ตำบลครีสต์ อำเภอครีสต์ และมีลำน้ำอูนบางส่วนที่ไหลลงสู่หนองหาร จังหวัดสกลนคร เป็นต้นกำเนิดของลำน้ำก่า ปริมาณน้ำ และอัตราการไหลของน้ำอูนขึ้นอยู่กับการปล่อยน้ำของเขื่อนน้ำอูน ที่จะทำการปล่อยน้ำตลอดทั้งปี รวมถึงการไหลรวมของลำน้ำสาขาหลายสาย และรวมถึงลำน้ำปลาทาง เป็นลำน้ำสาขาที่สำคัญของลำน้ำอูน โดยต้นน้ำอยู่ในเขต อำเภอวาริชญ์ ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอพังโคนและไหลบรรจบ ลำน้ำอูนที่บ้านสว่าง ตำบลสว่าง อำเภอพร旦นิคม มีความยาวประมาณ 65 กิโลเมตร (โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาน้ำอูน จังหวัดสกลนคร)

ปัจจุบันการบริโภคปลา มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของการเลี้ยงปลาเพิ่มมากขึ้น ในทั่วทุกภาคของประเทศไทย รวมทั้งลำน้ำอูนก็เป็นอีกลำน้ำที่มีปริมาณการเลี้ยงและการขยายตัวอย่างรวดเร็วของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชัง โดยพบว่าในตอนบนของลำน้ำมีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงอยู่จำนวน 42 ราย 630 กระชัง (สำนักงานประมงจังหวัดสกลนคร, 2554 (ก)) และกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชังในเขตลำน้ำอูนตอนล่างบริเวณอำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยง 73 ราย 1,101 กระชัง (สำนักงานประมงจังหวัดนครพนม, 2554 (ข)) การขยายตัวของกลุ่มผู้เลี้ยงและปริมาณกระชังที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอาจก่อให้เกิดผลกระทบทางน้ำทำให้น้ำเสีย ส่งผล กระทบต่อกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชังในลำน้ำอูนเอง และกลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำทั้งทางด้านอุปโภคและบริโภคตามแนวลำน้ำอูน

สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินขนาดใหญ่ (Benthic macroinvertebrates) เป็นสัตว์ที่คึบคลาน และอาศัยหรือหากินตามพื้นท้องน้ำรวมถึงสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินที่เกาะ หรืออาศัยตามก้อนหินโขดหินหรือขอนไม้ในแม่น้ำต่างๆด้วย สัตว์เหล่านี้ประกอบด้วย กุ้ง หอย ปู และตัวอ่อนของแมลงน้ำซึ่งเป็นกลุ่มที่พบมาก สัตว์กลุ่มนี้มีบทบาทที่สำคัญในระบบนิเวศแหล่งน้ำจีด ซึ่งเป็นอาหาร

ของสัตว์น้ำชนิดอื่นหรือที่เรียกว่าผู้บุกรุกใน ห่วงโซ่ออาหาร และยังช่วยหมุนเวียนแร่ธาตุในระบบบิเวศ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินขนาดใหญ่ยังสามารถเป็นตัวชี้วัดชีวภาพและประเมินคุณภาพน้ำได้อีกด้วยและในต่างประเทศนิยมใช้เป็นตัวชี้วัดทางชีวภาพ (Bioindicators) ในการประเมินคุณภาพน้ำทางชีวภาพร่วมกับการประเมินคุณภาพน้ำทางกายภาพ และทางเคมี สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินเป็นสัตว์ที่เคลื่อนที่น้อยแต่สามารถชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในน้ำทำให้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางน้ำโดยตรงมีความหลากหลายของชนิดและการแพร่กระจายกว้างมากว่าต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและส่วนมากมีขนาดใหญ่และสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำ กับชนิดและปริมาณของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน

1.2.2 เพื่อศึกษาชนิด บริมาณ การแพร่กระจายและโครงสร้างชุมชนของสัตว์หน้าดินในพื้นที่การเลี้ยงป่านิลในกระชังของลำน้ำอูน

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพน้ำในบริเวณที่มีการเลี้ยงป่านิลในกระชังโดยใช้ตัวชี้วัดทางเคมี และตัวชี้วัดทางชีวภาพโดยใช้สัตว์หน้าดินเป็นตัวชี้วัด

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

การเลี้ยงป่านิลในกระชังของกลุ่มเกษตรกรในลำน้ำอูน จังหวัดสกลนคร อาจส่งผลกระทบต่อชนิดและการแพร่กระจายของโครงสร้างชุมชนของสัตว์หน้าดิน (Benthic macroinvertebrates)

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาลักษณะอนุกรมวิธานของสัตว์หน้าดิน ที่พบในลำน้ำอูน เพื่อประยุกต์ใช้เป็นตัวชี้วัดทางชีวภาพ Belgian Biological Index (BBI) และต้นชีวภาพ Biological Monitoring Working Party (BMWP) เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพน้ำในจุดที่ได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงป่านิลในกระชัง และจุดที่ไม่มีกิจกรรมการเลี้ยงป่านิลในกระชังซึ่งได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์น้อย บริเวณต้นน้ำ นอกจากนี้ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพน้ำทางกายและทางเคมีร่วมกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากข้อมูลสามารถบ่งชี้คุณภาพน้ำในจุดที่มีการเลี้ยงป่านิลในกระชัง และไม่มีการเลี้ยงป่านิลในกระชัง รวมถึงผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอก ทั้งภาคการเกษตรและชุมชน รวมถึงการ

เปลี่ยนแปลงของลำน้ำในแต่ละฤดูกาล ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรลำน้ำอุ่นให้มีคุณภาพสูงสุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ลักษณะทั่วไปของลำน้ำอุน

ลำน้ำอุน เป็นลำน้ำขนาดกลาง ต้นน้ำกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ในเขตอำเภอภูดูกาบและอำเภอโนนคุม จังหวัดสกลนคร ไหลลงสู่ลำน้ำสังค河流 บริเวณบ้านปากอุน อำเภอศรีสิงห์ จังหวัดนครพนม เป็นลำน้ำยาวที่สุดและมีความสำคัญมากของชาวจังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม ลำน้ำอุนเป็นลำน้ำที่ใหญ่ มีท่าเรือน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน ดำเนินช่วงฤดูแล้งมีปัญหาขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการสร้างเขื่อนดินกันลำน้ำอุน บริเวณบ้านหนองบัว อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 54 กิโลเมตร เขื่อนถูกสร้างเสร็จ พ.ศ. 2517 เขื่อนน้ำอุนมีความสูง 29.50 เมตร สันเขื่อนยาว 3,000 เมตร เก็บน้ำได้ 520 ล้านลูกบาศก์เมตร ใช้ประโยชน์เพื่อการเพาะปลูกในฤดูแล้ง 185,800 ไร่ ในฤดูแล้ง 63,000 ไร่ และช่วยบรรเทาอุทกภัยในลุ่มน้ำอุนซึ่งเป็นเขื่อนขนาดที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดสกลนคร ลำน้ำอุนมีความยาวประมาณ 150 กิโลเมตร กว้าง 75 เมตร ไหลผ่านอำเภอพังโคน อำเภอพร旦นานิคม อำเภออากาศอำนวย อำเภอนาหว้า สู่อำเภอศรีสิงห์ ลงสู่แม่น้ำสังค河流 ที่บ้านปากอุน ตำบลศรีสิงห์ และมีบางส่วนที่เป็นแม่น้ำสาขาไหลลงสู่หนองหาร จังหวัดสกลนคร หลังจากการสร้างเขื่อนปริมาณน้ำในลำน้ำอุนจะขึ้นอยู่ กับการปล่อยน้ำของเขื่อนน้ำอุน ที่จะทำการปล่อยน้ำตลอดทั้งปีรวมถึงการไหลรวมของลำน้ำสาขาหลายสาย รวมถึงลำน้ำปลาทางที่เป็นลำน้ำสาขาที่สำคัญของลำน้ำอุน ต้นน้ำอยู่ในเขตอำเภอวาริชภูมิ ไหลผ่านอำเภอสว่างแดนดิน อำเภอพังโคน และไปบรรจบลำน้ำอุนในเขตอำเภอพร旦นานิคม มีความยาวประมาณ 65 กิโลเมตร (โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาลำน้ำอุน จังหวัดสกลนคร) ปัจจุบันบริเวณลำน้ำอุนใต้เขื่อนลงໄไปได้มีการสร้างฝายกันเป็นจำนวนมาก เพื่อไปใช้ในการผลิตน้ำประปา การเกษตร กิจกรรมของชุมชน การท่องเที่ยว รวมถึงการเลี้ยงปลาในกระชังที่เป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน จากการบริโภคปลาปริมาณเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของการเลี้ยงปลาเพิ่มมากขึ้นในทุกภาคของประเทศ รวมทั้งลำน้ำอุนก็เป็นอีกหนึ่งลำน้ำที่มีปริมาณการเลี้ยงปลาและการขยายตัวอย่างรวดเร็วของกัลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลากระชังตอนบนของลำน้ำมีจำนวน 42 ราย 630 กระชัง (สำนักงานประมง จังหวัดสกลนคร, 2554) และเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาในกระชังในเขตลำน้ำอุนตอนล่างบริเวณ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม มีจำนวนผู้เลี้ยงปลากระชัง 73 ราย 1,101 กระชัง (สำนักงานประมงจังหวัดนครพนม, 2554) การเลี้ยงปลาในกระชังเป็นที่นิยมกันมากในเขตลุ่มน้ำอุน โดยมีการส่งเสริมจากภาครัฐและเอกชน สนับสนุนการพัฒนาในพื้นที่ลุ่มน้ำให้เกิดประโยชน์การขยายตัว

ของกลุ่มผู้เลี้ยงและปริมาณกระชังปานิล โดยการเลี้ยงปลาในกระชังจะเป็นการเลี้ยงแบบพัฒนา เป็นการเลี้ยงแบบใช้อาหารสำเร็จรูปปล่อยในอัตราที่มีความหนาแน่นสูงเพื่อให้ผลตอบแทนที่สูงและใช้ระยะเวลาเลี้ยงที่สั้นลง ได้ผลผลิตต่อพื้นที่สูงจึงก่อให้เกิดผลกระทบทางน้ำจากปริมาณอาหารและการขับถ่ายของปลาที่มีปริมาณมากเกินความสามารถในการรองรับของลำน้ำตามธรรมชาติของลำน้ำอุน และยังมีน้ำเสียจากชุมชน การเกษตรในชุมชนที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำทำให้น้ำเสียเป็นผลกระทบทั้งผู้เลี้ยงเอง และกลุ่มผู้ใช้น้ำจากลำน้ำอุน

2.2 คุณภาพน้ำทางกายภาพ และทางเคมี

น้ำเป็นทรัพยากรหมุนเวียน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสิ่งมีชีวิตทั้ง พืช สัตว์ มนุษย์ ใช้ในการอุปโภคบริโภคและเป็นที่อยู่อาศัยของ ปลา และสัตวน้ำอื่น ๆ ลำน้ำมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาเป็นแหล่งผลิตน้ำให้แก่สาธาร บริเวณต้นน้ำในป่าและกี่ยวรวมกันกลายเป็นแม่น้ำ ทรัพยากรน้ำเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ซึ่งคุณภาพน้ำ มีความหมายที่กว้าง หลากหลายกำหนดคุณสมบัติความต้องการหรือความเหมาะสมสมควรรับกิจกรรมต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตทั้งทางกายภาพและทางเคมี โดยปกติน้ำในธรรมชาติจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน ออกไป โดยมีสารเจือปนอยู่ในน้ำมากน้อยแตกต่างกัน ขึ้นกับแหล่งที่มาของน้ำนั้น

การวิเคราะห์คุณภาพน้ำโดยทั่วไปมีทั้งทางด้านกายภาพ เคมีและชีวภาพ ซึ่งทำให้ทราบถึงปริมาณของสารปนเปื้อนและสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการบำบัดหรือปรับปรุงคุณภาพน้ำ ในการตรวจวัดทางกายภาพ จะเป็นการหาข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้ประสานสัมผสานอกพิจารณา โดยในทางการประมงได้ทำการศึกษา แสงที่ส่องผ่าน อุณหภูมิ ความชุนของน้ำ ความเร็วของกระแสน้ำ และในทางการการวิเคราะห์น้ำทางเคมีทำการศึกษา ค่าความเป็นกรด ด่าง (pH) ความกรดด่าง (Alkalinity) ค่าการนำไฟฟ้า (Conductivity) ค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Demand) ค่าออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ (Dissolved Oxygen) ค่าแอมโมเนียมในตอร์เจน (Ammonium Nitrogen) ค่าฟอสฟอรัส (Phosphorus) ส่วนคุณภาพน้ำทางชีวภาพ คือ สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ เช่น ปลา สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน สาหร่าย เป็นต้น

Wetzel (2001) ได้บรรยายความสำคัญของแสง (Light) เป็นแหล่งพลังงานความร้อนที่เกิดจากดวงอาทิตย์ที่ส่องลงมายังผิวโลก เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อความสมดุลของระบบนิเวศในแหล่งน้ำ เนื่องจากเป็นแหล่งพลังงานในการกรดดูนและควบคุมมาตรฐานอุณหภูมิของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำและแสงยังเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการบวนการสังเคราะห์แสง พืชน้ำ สาหร่าย และแพลงก์ตอนพืช

อุณหภูมิ (Temperature) เป็นปัจจัยทางกายภาพอันดับแรก ๆ ที่ทำการศึกษา อุณหภูมิมีผลต่อความหนาแน่นของน้ำ อัตราการสังเคราะห์ของพืชน้ำรวมทั้งอัตราเมtabolismusของสิ่งมีชีวิตอีกด้วยการตั้งชีวิตของสัตวน้ำจะอยู่ในช่วงอุณหภูมิที่เหมาะสมแต่ถ้าอุณหภูมิมีการเปลี่ยนแปลงออกไปเป็นระยะ

เวลานาน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการแพร่กระจายและการสึบพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำนั้น และส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางกายภาพ และทางชีวภาพในน้ำเสมอเมื่ออุณหภูมิในน้ำสูงขึ้นจะทำให้ความสามารถในการละลายน้ำของออกซิเจนในน้ำลดลงอาจทำให้สิ่งมีชีวิตเกิดสภาวะเครียดและตายได้โดยนิยมใช้เทอร์โมมิเตอร์วัด มีหน่วยวัดเป็นองศาเซลเซียส

ความ浑浊ของน้ำ (Turbidity) หมายถึง ของแข็งแขวนลอยนา ๆ ชนิดที่มีขนาดแตกต่างกันออกไป เช่น ดิน เศษไม้ใบไม้ขนาดเล็ก สาหร่าย แพลงก์ตอน จุลินทรีย์ และสารอื่น ๆ เป็นต้น และความ浑浊ของน้ำ ยังขึ้นอยู่กับความปนเปื้อนมากน้อยทางเดินของแสงในน้ำเป็นผลทำให้การมองเห็นในน้ำมีระยะจำกัด นอกจากนี้แหล่งน้ำที่มีสารอาหารสูงมักมีความ浑浊สูงความ浑浊ที่แตกต่างกันจะดูดซับแสงได้ต่างกันด้วย และอีกปัจจัยความ浑浊เกิดจากกระแสน้ำที่รุนแรงและปนเปื้อน หรือเรียกว่าความเร็วของกระแสน้ำ

ความเร็วของกระแสน้ำ (Velocity) เป็นการให้ผลลัพธ์ของน้ำที่เกิดจากแรงโน้มถ่วงของโลก ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ ถูกกาลและกระแสลม เป็นลักษณะสำคัญของธรรมชาติ ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ขึ้นอยู่กับขนาด รูปร่าง ความลาดชันของทางน้ำ ความชุกราชของพื้นท้องน้ำ ความลึก และปริมาณฝน ความเร็วของกระแสน้ำในช่วงที่กระแสน้ำไหลเร็วจะไม่มีตะกอนขนาดเล็ก แต่ตะกอนจะตกในบริเวณที่น้ำไหลช้ากว่า ปริมาณน้ำมีส่วนสำคัญเมื่อมีปริมาณน้ำมากความเร็วของกระแสน้ำจะเพิ่มและแรงมาก พอที่จะพาอนุภาคขนาดใหญ่หรือกัดเซาะพื้นท้องน้ำ หรือแม้แต่เซาะทำลายตลังได้ ซึ่งปัจจัยนี้มีผลต่อปัจจัยอื่นๆได้ เช่น ปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ คือถ้าความเร็วของกระแสน้ำมากทำให้ออกซิเจนในอากาศละลายเข้ากับน้ำได้ยาก

ความเป็นกรดด่าง (pH) เป็นลักษณะสมบัติที่สำคัญมากของน้ำที่สามารถวัดได้ง่ายและมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการต่างๆ บอกให้ทราบถึงความเข้มข้นของสภาพความเป็นกรดหรือสภาพความเป็นด่างของสารละลาย โดยทั่วไป pH ของน้ำในธรรมชาติจะมีค่าอยู่ในช่วง 4.0–9.0 แต่ช่วง pH ที่เหมาะสม กับการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิตในน้ำ มักจะมีค่าอยู่ระหว่าง 6.0–8.0 ซึ่งค่า pH มักจะตรวจวัดควบคู่ไปกับค่าความเป็นด่าง

ความเป็นด่าง (alkalinity) หมายถึง ความสามารถในการสะเทินกรดแก่ของน้ำ ถ้ามีสภาพด่าง สูงแสดงว่ามีอำนาจในการทำให้กรดเป็นกลาง ความเป็นด่างในน้ำธรรมชาติมักเกิดจาก อิโอนในคาร์บอเนต (HCO_3^-) ซึ่งถูกละลายด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ในน้ำมากกว่าคาร์บอเนต (CO_3^{2-}) และไฮดรอกไซด์ (OH^-) โดยทั่วไปแล้วความเป็นด่างมีความสำคัญต่อระบบ呢เวคของแหล่งน้ำ เนื่องจากทำหน้าที่เป็นบัฟเฟอร์ช่วยควบคุมความเป็นกรดด่างของแหล่งน้ำที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและปรับสภาพน้ำให้มีความเป็นกลางมากที่สุด และจะพบค่าความเป็นด่างในน้ำธรรมชาติอยู่ในช่วง 10–20 มิลลิกรัมต่อลิตร

ค่าการนำไฟฟ้า (Conductivity) เป็นอีกปัจจัยที่มีความสอดคล้องกัน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับอิโอนต่างๆ ที่อยู่ในสารละลายซึ่งมาจากการละลายน้ำแล้วแตกตัวของสารอินทรีย์และอนินทรีย์ และมี

ความสามารถในการนำไฟฟ้าได้ค่าการนำไฟฟ้าจะมีค่ามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเข้มข้นทั้งหมดของสารที่มีประจุละลายน้ำและขึ้นกับอุณหภูมิอิกด้วยซึ่งแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่มีคุณภาพดีจะมีค่าการนำไฟฟ้าอยู่ที่ $150\text{--}300 \mu\text{s.cm}^{-1}$ ถ้ามีค่าสูงกว่า $300 \mu\text{s.cm}^{-1}$ แสดงว่าแหล่งน้ำนั้นมีมลพิษ แต่ในแหล่งน้ำธรรมชาติบางแห่งที่มีต้นกำเนิดของน้ำมาจากการเทือกเขาหินปูนก็จะทำให้มีค่าการนำไฟฟ้าสูงได้ถึงแม้ว่าจะมีคุณภาพน้ำดีก็ตาม

จันทร์พิมพ์ แสนอุดม (2536) ได้ทำการศึกษาตัวชี้วัดคุณภาพน้ำ ได้แก่ ค่าคุณภาพน้ำ ความโปร่งแสง การนำไฟฟ้า ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำและความเป็นกรดเป็นด่าง ในแม่น้ำสงเคราะห์ที่ได้จากการพัฒนาและเสริมพลังงานในเดือนสิงหาคม กันยายนและพฤษจิกายน 2535 พบว่า ตัวชี้วัดของคุณภาพน้ำเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ปกติเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ

ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (Dissolved oxygen: DO) เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในน้ำและเป็นค่าที่สามารถแสดงถึงความเหมาะสมต่อการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตในน้ำ คือ ถ้ามีปริมาณ DO ในแหล่งน้ำมากแสดงว่าเหมาะสมสำหรับการดำรงชีพของสิ่งมีชีวิตในน้ำ โดยออกซิเจนจะมีความเข้มข้นหรือมีปริมาณมากบริเวณผิวน้ำและบริเวณที่มีการเคลื่อนที่ของน้ำอย่างรวดเร็ว แล้วจะค่อยๆ ลดลงตามระดับความลึกของแหล่งน้ำและน้ำที่มีอัตราการไหลเข้าหรือน้ำนิ่ง นอกจากนี้ความเข้มข้นของออกซิเจนยังขึ้นกับอุณหภูมิ ความดันบรรยากาศและความเข้มข้นของอิオンต่างๆ ในน้ำอีกด้วย เมื่ออุณหภูมิต่ำออกซิเจนจะมีความสามารถละลายน้ำได้มากขึ้น ในขณะที่อุณหภูมิสูงจะละลายน้ำได้น้อยลง โดยค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในน้ำจะมีค่าประมาณ 5 mg.l^{-1} โดยถ้าต่ำกว่า 3 mg.l^{-1} จะเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ

BOD (Biochemical oxygen demand) เป็นอีกปัจจัยที่จำเป็นต้องตรวจควบคู่กันไปกับค่า DO ซึ่งค่า BOD เป็นค่าความต้องการออกซิเจนของจุลินทรีย์เพื่อใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำหรือใช้สารอินทรีย์เป็นอาหารรายได้ภาวะที่มีอากาศ (Aerobic condition) แสดงให้เห็นถึงความรุนแรงของการปนเปื้อนของแหล่งน้ำก่อค่าว ถ้าแหล่งน้ำมีค่า BOD สูง แสดงว่ามีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ในปริมาณสูง ซึ่งถ้ามีปริมาณสารอินทรีย์ที่มากเกินไปทำให้ออกซิเจนที่ละลายน้ำในธรรมชาติไม่เพียงพอ จึงเกิดสภาพขาดออกซิเจนและมีผลทำให้เกิดการเน่าเหม็นของแหล่งน้ำและการเสียชีวิตของสัตว์น้ำต่างๆ ที่ขาดออกซิเจน

แอมโมเนียม (Ammonia nitrogen) เป็นไนโตรเจนรูปแบบหนึ่งซึ่งตามธรรมชาติในแหล่งน้ำทั่วไปจะมีปริมาณแอมโมเนียมและสารประกอบแอมโมเนียละลายน้ำเพียงเล็กน้อยหรือน้อยกว่า 1 mg.l^{-1} นอกจากนี้แอมโมเนียมในไนโตรเจนสามารถละลายน้ำได้ดีและมักถูกเปลี่ยนเป็นไตรท์และกลาอยเป็นไนเตรทในที่สุด

ฟอสฟอรัส (Phosphorus) เป็นธาตุที่พบได้ทั่วไปในสิ่งมีชีวิตทุกชนิดมักพบในรูปฟอสเฟตสารประกอบฟอสเฟตเป็นสารอาหารที่จำเป็นของมนุษย์ สัตว์ พืชและจุลินทรีย์ นอกจากนี้สารฟอสเฟต

ยังเป็นส่วนประกอบสำคัญในปุ๋ย ผงซักฟอก ยาสีฟัน นมและเครื่องดื่ม ในปัจจุบันปริมาณฟอสฟอรัส ส่วนใหญ่ในน้ำเสียชุมชนเกิดขึ้นจากการใช้ผงซักฟอกในครัวเรือน โดยความเข้มข้นของฟอสเฟตในน้ำเสีย ชุมชนไทยมีค่าอยู่ในช่วง $2-10 \text{ mg.l^{-1}}$

2.3 คุณภาพน้ำทางชีวภาพของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน

การศึกษาคุณภาพน้ำในด้านชีวภาพมีผลต่อการเจริญเติบโตและการกระจายตัวของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน ซึ่งสัตว์หน้าดินเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติที่สำคัญของสัตวน้ำในระบบนิเวศและ เนื่องจากสัตว์หน้าดินเป็นกลุ่มผู้บริโภคขั้นต้น (Primary consumer) ของระบบนิเวศที่มีความเกี่ยวเนื่อง กับระบบห่วงโซ่ออาหารในแหล่งน้ำ ดังนั้นการศึกษาชนิด ปริมาณ และการแพร่กระจายของสัตว์หน้าดิน ในลำน้ำอูนเพื่อการประเมินคุณภาพน้ำและการบริหารจัดการเลี้ยงปลากระชังแบบมีส่วนร่วมในแหล่งน้ำ ของลำน้ำอูน เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพของลำน้ำอูนในปัจจุบัน ศักยภาพการผลิตและรองรับการขยายตัวของการเลี้ยงปลากระชังและเป็นดัชนีที่ใช้วัดสภาพนิเวศวิทยาของลำน้ำอูน สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการจัดการทรัพยากระยะยาวในลำน้ำอูนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืนตลอดไป

สิริ ทุกข์วินาค และคณะ (2519: 231-261) ได้ศึกษาสัตว์หน้าดินหมายถึงสัตว์ที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ที่คีบคลาน หากินอาศัยอยู่ที่พื้นผิวดินใต้แหล่งน้ำ สัตว์หน้าดินส่วนใหญ่กินแพลงก์ตอนขนาดเล็กและสารอินทรีย์ตามพื้นดินใต้ท้องน้ำ สัตว์หน้าดินถือเป็นห่วงโซ่ออาหารชั้นหนึ่งในระบบนิเวศแหล่งน้ำ โดยเป็นอาหารธรรมชาติของปลาและสัตวน้ำอื่นๆ อีกจำนวนมาก เนื่องจากสัตว์หน้าดินมีการตอบสนองต่อผลกระทบในแหล่งน้ำได้อย่างกว้างขวาง

Hollowell (1986) ได้มีการใช้สัตว์หน้าดินเป็นดัชนีวัดความสกปรกและความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำ ถ้าบริเวณใดมีสัตว์หน้าดินหลายชนิดและมีจำนวนมากก็มักจะมีสัตวน้ำอาศัยอยู่มากเช่นกัน

พินิจ สีห์พิทักษ์เกียรติ และคณะ (2543) ศึกษาสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน มีแนวโน้มในการเป็นตัวชี้วัดของผลกระทบจากการเลี้ยงปลานิลในกระชังเชิงพาณิชย์ได้ดี สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน มีการตอบสนองต่อผลกระทบของแหล่งน้ำได้อย่างชัดเจนและยังสามารถแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างชุมชนขณะเกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำด้วย

บุญเสถียร บุญสูง และนฤมล แสงประดับ (2545) ศึกษาการเลี้ยงปลาในกระชังมีผลกระทบต่อสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน โดยในช่วงที่มีการเลี้ยงปลานั้นพบว่าสัตว์ที่มีความทนทานสูงต่อผลกระทบอาศัยอยู่มากในตะกอนบริเวณกระชัง เป็นบริเวณที่มีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์สูง หลังจากเลี้ยงปลาประมาณ 1 เดือน ชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินสามารถฟื้นตัวได้ โดยการpubสัตว์ที่มีความทนทานน้อยต่อผลกระทบเข้ามาอาศัยอยู่ในบริเวณกระชังเลี้ยงปลา

Girgin (2010) ทำการศึกษาประเมินแม่น้ำ Kesap ในช่วงฤดูร้อนโดยใช้ดัชนีชีวภาพของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังและจำแนก การประเมินคุณภาพน้ำผ่านการประยุกต์ใช้ดัชนี BBI ในช่วงฤดูร้อนของเดือน

ผลกระทบ ได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในลำน้ำ Kesap จำนวน 6 จุด ทำการประเมินคุณภาพน้ำในแต่ละจุดตามที่กำหนดไว้ ตามดัชนี BBI การกำหนดคุณภาพน้ำในลำน้ำแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 2, 3 และ 4 (ปนเปื้อนน้อย, ปนเปื้อนปานกลาง และปนเปื้อนมากตามลำดับ) นำสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังทั้ง 6 จุด มาคำนวณความหลากหลาย ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพแสดงถึงการสอดคล้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณตอนใต้ของโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าคุณภาพน้ำลดลง นอกจากนี้การปนเปื้อนที่พื้นที่พื้นไม่สามารถสังเกตได้ด้วยการมองเห็นแต่ค่าดัชนีสามารถบ่งบอกได้ในการสุ่มตัวอย่างสัตว์หน้าดินส่วนใหญ่พบ *Ephemeroptera* ผลการประเมินดัชนีชีวภาพสรุปได้ว่า พบรสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Ephemeroptera* มาก และชนิดที่โดดเด่นในลำน้ำ คือ *Ephemeropterans*, *Potamanthus*, *Baetis* และ *Ephemerella* ในสภาพปนเปื้อนน้อย ปนเปื้อนปานกลาง และปนเปื้อนมาก

Korycinska and Krolak (2006) คุณภาพน้ำของแม่น้ำ Liwiec เป็นสาขาที่ยาวที่สุดของแม่น้ำ Bug ทางที่ราบลุ่มตอนใต้และตอนกลางของ Mazovia ทำการประเมินในปี 1998–2000 และ 2002 โดยมีการวิเคราะห์โดยใช้การศึกษาทางกายภาพ ทางเคมีและสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง โดยใช้ดัชนีชนิดและชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในการคำนวณดัชนี BBI, BMWP/OQR ดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพ แสดงถึงค่าคุณภาพน้ำ Liwiec ทางกายภาพและทางเคมี จากดัชนี BBI และ BMWP/OQR พบว่าระดับการปนเปื้อนอยู่ในระดับปานกลาง ตามความหลากหลายของแม่น้ำ Liwiec Class 1 พบร่วมกันระหว่างคุณภาพทางเคมี BBI และ BMWP/OQR แสดงค่าดัชนีในการประเมินคุณภาพน้ำในที่ราบลุ่มแม่น้ำ อย่างไรก็ตามดัชนีความหลากหลายได้บ่งชี้สาเหตุของช่วงต่างๆ ของคุณภาพน้ำที่ควรได้รับการแก้ไข

Bluijswijk, Coimbra and Graca (2004) การประเมินผลกระทบจากโรงงานน้ำเสียต่อชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในแม่น้ำไปเบรียตตอนกลางของเมืองหลวงโปรตุเกส เป็นการใช้ดัชนีของ BMWP และ BBI ในการวัดความหลากหลายจำนวนชนิด และดัชนี Simpson และการวัดค่าแบบหลายตัวแปร Cluster, MDS และ CA analyses โดยได้รับผลกระทบเป็นระยะทาง 4-7 กิโลเมตรทางตอนใต้และก่อให้เกิดการคืนสภาพช้า จากการวิเคราะห์ความคล้ายคลึงแสดงให้เห็นความเหมือนอย่างมีนัยสำคัญ โดยไม่พบร่วมกันต่างในกลุ่ม โดยมีค่า $P < 0.001$ ดัชนี BBI และ BMWP มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ $P < 0.001$ แสดงให้เห็นว่าทั้งสองดัชนีมีความหมายสมในกระบวนการตรวจสอบพิพิธในลำน้ำนี้ อย่างไรก็ตามแนะนำให้ใช้ดัชนี BMWP เนื่องจากข้อกำหนดในการจัดหมวดหมู่น้อยกว่า

ณัฐธิดา คลังกลาง และเรวดี ใจนกนันท์ (2552) ศึกษาน้ำเสียจากโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มมีค่าความเข้มข้นของสารอินทรีย์สูง แม้แต่น้ำทึบที่ผ่านการบำบัดแล้วก็ยังพบว่ามีค่าสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทึบที่กำหนด ซึ่งหากมีการปนเปื้อนของน้ำทึบดังกล่าวลงสู่แหล่งน้ำในปริมาณที่มากพอจะทำ

ให้คุณภาพน้ำเสื่อมโตรมลงและส่งผลถึงสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำได้ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประยุกต์ใช้ Belgian Biotic Index (BBI) ในสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินเพื่อบ่งชี้คุณภาพน้ำ ซึ่ง ดัชนี BBI นี้สามารถระบุช่วงเวลาที่มีการปนเปื้อนและช่วงเวลาการฟื้นตัวของแหล่งน้ำได้ รวมถึงศึกษา ความสมพันธ์ของค่าบ่งชี้คุณภาพน้ำทางชีวภาพด้วย BBI กับผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมี โดยดำเนินการศึกษาในลำน้ำโขงงานผลิตน้ำมันปาล์มในอำเภอ宦旁ใหญ่ จังหวัดชลบุรี กำหนดระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือนมกราคมถึงธันวาคม 2552

งานดา เรืองหนู (2542) จากการศึกษาผลกระทบของการเลี้ยงปลากระเพราในระยะชั้งต่อความ หลากหลายของสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่ระหว่างบริเวณที่มีการเลี้ยงปลากะเพราแน่นกับบริเวณ ใกล้เคียงเป็นระยะทางออกไป 5, 15, 25, 50 และ 100 เมตร บริเวณบ้านล่างท่าเสา ในทะเลสาบ สงขลาตอนล่าง ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 1.6 ตารางกิโลเมตร โดยทำการเก็บตัวอย่างทุก 3 เดือน ตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2541 ถึงเดือนมีนาคม 2542 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อมีระยะห่างจากจุดกระซังมากขึ้น สัตว์หน้า ดินขนาดใหญ่ที่ตรวจพบตลอดการศึกษามี 7 ไฟลัม รวม 91 ชนิด โดยพบสัตว์หน้าดินอยู่ในกลุ่ม Tanaidacea สกุล Ctenapseudes sp. เป็นชนิดเด่นมีกระจายอยู่ทุกจุดและมีปริมาณมากที่สุดในเดือน มีนาคม จากการศึกษาคุณภาพน้ำ ตะกอนดินและสัตว์หน้าดินไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างบริเวณ ที่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลากะเพราในระยะหนาแน่นกับพื้นที่บริเวณใกล้เคียง

นฤมล แสงประดับ และคณะ (2541) ศึกษาดัชนีชีวภาพสำหรับจัดจำแนกน้ำทางชีวภาพในกลุ่มน้ำพองได้ถูกกำหนดขึ้นจากการให้คะแนนแก่สัตว์ตามความทนทานต่อมลภาวะสารอินทรีย์และการ พิจารณาสัดส่วนของกลุ่มสัตว์ในโครงสร้างชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินตามการกระจายใน บริเวณที่มีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์ที่ระดับที่แตกต่างกันในลำน้ำพอง

นฤมล แสงประดับ (2549) ปัจจุบันแม้มีการนำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติแต่น้ำที่ ได้รับการบำบัดแล้วน้ำรวมทั้งของเสียจากกิจกรรมการเกษตรและการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ล้วนมี ส่วนทำให้เกิดมีการปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำซึ่งมีผลทำให้คุณค่าทางนิเวศของแหล่งน้ำลดลง การประเมิน คุณภาพแหล่งน้ำจึงมีหลายวิธี นอกจากการวิเคราะห์ทางเคมีและการทดสอบความเป็นพิษต่อ สิ่งมีชีวิตแล้ว การใช้สิ่งมีชีวิต เช่น จุลินทรีย์ พืชน้ำและสาหร่าย สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน และ ปลาเป็นตัวบ่งบอกคุณภาพน้ำเป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวางในกลุ่มสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ สัตว์ไม่มีกระดูกสัน หลังหน้าดินในแหล่งน้ำจึงซึ่งส่วนมากเป็นระยะเวลาตัวอ่อนของแมลงน้ำเป็นกลุ่มสิ่งมีชีวิตที่ได้รับความ นิยมในการใช้ประเมินผลกระทบติดตามคุณภาพน้ำและตรวจสอบพิษทางน้ำในหลายประเทศทั่วโลก

กรมควบคุมมลพิษ (2549) ได้มีการพัฒนาตรวจสอบมลพิษในแหล่งน้ำโดยใช้สิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ใน แหล่งน้ำนั้น ๆ เป็นต้นนี้ร่วมชี้วัดระดับมลพิษของแหล่งน้ำเป็นการเชื่อมโยงข้อมูลทางชีวภาพกับคุณภาพ น้ำเพื่อบ่งชี้สุขภาพของกลุ่มน้ำ หลายประเทศในทวีป ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย เลือกใช้สัตว์ไม่มี กระดูกสันหลังหน้าดินในการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำนั้น ๆ เพราะสามารถบ่งชี้ความ

เป็นพิษของแหล่งน้ำในสถานการณ์จริงที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน หรือที่เรียกว่า “สัตว์หน้าดิน” ได้รับความนิยมในการนำมาเป็นข้อมูลร่วมในการประเมินคุณภาพน้ำ โดยอาศัยหลักการที่ว่าชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำเปลี่ยนแปลงไป

2.4 การจำแนกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน

สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินแบ่งออกเป็นหลายกลุ่ม มีรูปร่างหน้าตาที่แตกต่างกันไป การตรวจสอบคุณภาพน้ำโดยใช้ สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินจึงจำเป็นต้องจำแนกว่าเป็นสัตว์ชนิดใด เพราะสัตว์แต่ละชนิดมีความทนทานต่อมลพิษไม่เท่ากัน สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดคือ กลุ่มแมลงน้ำ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากแต่ไม่มีแมลงน้ำชนิดใดที่มีลักษณะเหมือนกันเลย จึงมีความจำเป็นในการแบ่งหมวดหมู่ แมลงน้ำ ออกไปตามลักษณะและความสัมพันธ์ต่าง ๆ

2.4.1 หลักในการจำแนกแมลงน้ำออกเป็นหมวดหมู่

2.4.1.1 พิจารณาจากลักษณะภายนอก และภายในของแมลงน้ำว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

2.4.1.2 พิจารณาจากรูปแบบการเจริญของแมลงน้ำ

2.4.1.3 พิจารณาถึงพฤติกรรมความสัมพันธ์ของแมลงน้ำกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการแพร่กระจายตามถิ่นที่อยู่อาศัย

2.4.1.4 อาหาร

2.4.2 กลุ่มสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินที่มีคุณสมบัติเป็นตัวชี้วัดคุณภาพน้ำ ปราณีต งามเสน่ห์ (2554); สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ (2553) กล่าวถึงกลุ่มสัตว์หน้าดินที่มีคุณสมบัติเป็นตัวชี้วัดคุณภาพน้ำ ดังนี้

แมลงชีปะขาว หรือเมียฟลายส์ (mayflies) จัดอยู่ในอันดับ Ephemeroptera แมลงชีปะขาวเป็นกลุ่มของแมลงน้ำ ชนิดของแมลงชีปะขาวถูกพบกว่า 2,500 ชนิดทั่วโลก แมลงชีปะขาวใช้ชีวิตส่วนมากเป็นตัวอ่อนอาศัยอยู่ในน้ำ ตัวอ่อนของแมลงชีปะขาวจะมีช่วงชีวิตที่ยาวนานอาศัยในน้ำนาน 1-2 ปี ซึ่งจะแตกต่างจากตัวเต็มวัย จะมีช่วงชีวิตเพียงแค่ 1-2 วันหลังจากโผล่พ้นจากน้ำเป็นตัวเต็มวัย แมลงชีปะขาวได้ชื่อเป็นแมลงที่มีอายุสั้นที่สุด หลังจากโผล่พ้นน้ำขึ้นมาสีบัพนธ์แล้ว ตัวผู้จะตายก่อนส่วนตัวเมียจะรอดวงไปก่อน แล้วจะตายตามตัวผู้ไป แมลงชีปะขาวเป็นแมลงน้ำในกลุ่มที่มีความไวต่อ มลพิษในน้ำ แมลงน้ำมีตัวอ่อนหลายชนิดที่มีความทนทานได้น้อยต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ ตัวอ่อนชีปะขาวที่ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสิ่งแวดล้อมพบในน้ำคุณภาพดีจนถึงคุณภาพพอใช้ เช่น ชีปะขาวเข้ม ชีปะขาวกระโปรด ทนได้ในน้ำที่มีคุณภาพพอใช้ ชีปะขาวรามโค้ง ขอบอยู่ในเนื้อไม้และชีปะขาวรามมอง ขอบขดรูอยู่ในพื้นทรายและ

ตะกอนที่นุ่ม ซึ่งทำให้แมลงเหล่านี้สามารถเป็นตัวชี้วัดของคุณภาพน้ำที่ดีได้ จึงมีการนิยมใช้แมลงชีปะขาวเพื่อการประเมินคุณภาพน้ำทางชีวภาพ

แมลงヶหิน (Plecoptera) เป็นแมลงดีก์ดำบรรพ์ คล้ายแมลงสาบ ใช้ชีวิตส่วนใหญ่เป็นตัวอ่อนอยู่ในน้ำราก 3 – 4 สัปดาห์ ถึง 2 ปีแล้วแต่ชนิด เมื่อโตเต็มที่ตัวอ่อนจะคลานขึ้นมาลอกคราบ เป็นตัวเต็มวัยตามริมฝั่งเพื่อวางไข่และกลับลงไปในน้ำ ตัวเต็มวัยอาจมีชีวิตอยู่ได้ 2-3 วัน ถึง 2-3 สัปดาห์ มีทั้งชนิดที่กินพืชและล่าเหยื่อกินเนื้อ ตัวอ่อนชนิดนี้หายใจทางเหงือกและต้องการปริมาณออกซิเจนสูง ส่วนมากพบตามรกรากน้ำในแหล่งน้ำ ถ้าออกซิเจนเริ่มลดลงหลายชนิดจะลุกขึ้นทำท่าวิดพื้นเพื่อเพิ่มแรงกระแทกน้ำให้ผ่านบนตัว กลุ่มนี้จัดเป็นสัญญาณสำคัญที่หายไปหากเกิดมลภาวะ

แมลงหนอนปลอกน้ำ (Trichoptera) เป็นแมลงที่มีอยู่ 2 พวกร้อยๆ ได้แก่ พวงที่มีบ้านอาศัยอยู่ในปลอกและพวงที่อยู่โดดๆ พวงที่ไม่มีปลอกมักจะเป็นสัตว์กินเนื้อ บางประเภทหักใยตักสัตว์ตัวเล็กๆ ที่ลอยอยู่ในน้ำ พวงที่อยู่ในปลอกอาจใช้มีดกรุด เม็ดทรัพย์หรือเศษใบไม้มาสร้างบ้าน โดยเชื่อมวัสดุเหล่านี้ด้วยไนเยียวจากปากของแมลง โตเต็มวัยสามารถบินได้ล้ำผีเสื้อกลางคืน แต่ปีกจะเป็นขน โดยทั่วไปช่วงวัยอ่อนใช้เวลาประมาณ 1 – 2 ปี ตัวอ่อนเต็มที่จะเข้าดักแด้ และเมื่อลอกคราบออกจะจับกลุ่มหากคุ้มผสมพันธุ์และวางไข่ในน้ำ ทั้ง 2 พวง ไม่สามารถทนมลภาวะ

แมลงปอ (Odonata) ใช้ชีวิตส่วนใหญ่เป็นตัวอ่อนอยู่ในน้ำ โดยทั่วไปเป็นเวลา 1 ปี บางชนิดน้อยกว่านั้นและบางชนิดอยู่ในน้ำนานถึง 5 ปี เมื่อโตเต็มที่ตัวอ่อนจะคลานขึ้นมาบนบกเพื่อลอกคราบและคลี่ปีกเป็นตัวเต็มวัยที่มีปีกบินได้ ตัวเต็มวัยมีอายุ 2 – 3 เดือน ผสมพันธุ์และวางไข่ในน้ำ แมลงปอเป็นสัตว์กลุ่มที่เป็นนักล่าตัวยง มีกรามใหญ่ จับหั้งแมลง ลูกอ้อดและแม้แต่ปลาตัวเล็กๆ กินจัดเป็นตัวควบคุมประชากรแมลงพาหะนำโรค เช่น ยุง รินดា ตัวเต็มวัยมีลำตัวยาวประมาณ 40 – 90 มิลลิเมตร นัยน์ตาขนาดใหญ่ หนวดสั้นเล็ก มีปากบางใส 2 คู่ ส่วนห้องยาและมีขนาดเล็กกว่าอกมาก วางไข่บนผิวน้ำ ตัวอ่อนอาศัยอยู่ในน้ำ แมลงปอเข้มมีลำตัวขนาด 40 – 50 มิลลิเมตร ลำตัวบอบบางกว่า แมลงปอ เวลาเกาะอยู่กับที่ปักจะหุบเข้าหากันและชี้ไปทางด้านหลัง ส่วนใหญ่ชอบน้ำค่อนข้างสะอาด แต่บางประเภททนมลภาวะได้ดีคือ ตัวอ่อนแมลงปอเข้มต้นทางหนา

มวนน้ำ (Hemiptera) เป็นตัวอ่อนที่หน้าไม่แตกต่างจากตัวเต็มวัย ตัวเต็มวัยบางชนิดบินได้มีทั้งพวงที่อาศัยอยู่แต่บนผิวน้ำและพวงที่อาศัยในน้ำ พวงที่หากินอยู่บนผิวน้ำจะวางไข่บนผิวน้ำโดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 1 ปี ที่จะโตถึงวัยผสมพันธุ์ เป็นสัตว์กลุ่มที่มีความหลากหลายมาก เช่น มวนรุน มวนแมงป่องน้ำ มวนเข้มและมวนตะพาบ ส่วนมากเป็นสัตว์กินเนื้อ มีปากเป็นเข็มแหลมใช้จิ้มดูดของเหلوในร่างเหยื่อเกือบทุกประเภท ทนมลภาวะได้พอควร ยกเว้น มวนจานปากยาว ต้องอยู่ในน้ำสะอาดมาก

ด้วงน้ำ (Coleopter) เป็นกลุ่มที่หลากหลายมาก เช่น ด้วงสีตา ด้วงดึง ด้วงน้ำ มีทั้งพวงที่กินเนื้อและพวงที่กินพืช ตัวเต็มวัยหายใจจากฟองอากาศที่เก็บไว้ตามบนตัวหรือใต้ปีก อาศัยอยู่ใน

แหล่งน้ำที่ค่อนข้างชุ่น ลำตัวยาวประมาณ 10 มิลลิเมตร ลำตัวรูปไข่สีน้ำตาล มีจุดสีดำที่ปักทั้งสองข้าง หนวดยาวเป็นปล้อง 10 ปล้อง

แมลงช้าง (Neuroptera) เป็นแมลงในอันดับ Megaloptera เป็นแมลงขนาดใหญ่ ลำตัว โตเต็มที่ 65 มิลลิเมตร และเป็นนักล่าที่ดุร้าย จับแมลงอื่นกินเป็นอาหาร มีอายุยืน บางครั้งถึง 5 ปี และ ทนມลภาวะได้ค่อนข้างดี เพราะมีเหงือกขนาดใหญ่ บางประเภทสามารถใช้ทางดูดอากาศจากผิวน้ำอีก ด้วย

กุ้ง เป็นสัตว์มีกระดองในอันดับ Caridea มักพบบริเวณที่น้ำไหลไม่แรงนัก อาจเป็นตามพื้น น้ำๆ ใกล้ฝั่งน้ำหรือใต้หิน กินพืชและสัตว์ตัวเล็กๆ เป็นอาหาร ลักษณะเด่น หัวโตiyia หนวดยาว บนหัวมี กรรเป็นแข่งยาวยื่นล้ำอกมาทางด้านหน้า ตัวยาวเป็นปล้อง มีเปลือกหุ้มทั้งตัว หางสั้น หลังผสมพันธุ์แล้ว กุ้งตัวเมียจะวางไข่ไว้ใต้ห้อง ตัวอ่อนที่ฟักออกจะจะเกาะอยู่ใต้ห้องแม่ระยะหนึ่งก่อนออกไปหากินเอง ในช่วงนี้ตัวอ่อนกุ้งเล็กมากเป็นแพลงก์ตอน ต้องลอกคราบหลายครั้งกว่าจะค่อยๆ กลยูปูร่างเหมือนกุ้ง ตัวเต็มวัย กุ้งหายใจด้วยเหงือกซึ่งเรียงยาวเป็น列าให้ลำตัวส่วนห้อง บางประเภทต้องการน้ำสะอาดมี ปริมาณออกซิเจนสูง ในขณะที่บางประเภททนມลภาวะได้

ปู เป็นสัตว์มีกระดอง สัตว์ชนิดนี้กินพืชและสัตว์ตัวเล็กๆ หรือเศษจากของพืชและสัตว์ อยู่ได้ ในพื้นที่ต่างกัน โดยที่ไม่ใช่ตัวบ่งชี้ที่ดีนัก เพราะใช้ชีวิตอยู่ทั้งในน้ำและบนบก สามารถเลี้ยงภาวะใน น้ำได้ แต่ปูลำหัวยังจัดว่าทนน้ำค่อนข้างสกปรกได้

หอย เป็นสัตว์น้ำในไฟลัม Mollusca เป็นสัตว์กินพืชมีเปลือกแข็งหุ้มลำตัวไม่มีขา มีเพียง กล้ามเนื้อที่ยื่นออกมาจากเปลือกเพื่อช่วยในการเคลื่อนไหว หอยที่ปราภูในแหล่งน้ำจืด มี 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ หอยสองฝาและหอยฝาเดียว

(1) หอยฝาเดียว เป็นกลุ่มหอยที่มีเปลือกชั้นเดียวรูปร่างแบบต่างๆ อาจเป็นทรงหมากหัวแหลม หรือخدเป็นเกลียว หอยฝาเดียวจะกินสาหร่ายขนาดเล็กที่ขึ้นอยู่ตามโขดหิน พืชใต้น้ำ หรือตามห้องน้ำ เป็นอาหาร หายใจด้วยเหงือกคล้ายขันนกและมีช่องเก็บอากาศที่ทำหน้าที่คล้ายปอด

(2) หอยสองฝา เป็นหอยที่มีเปลือกเป็นฝาสองฝาขนาดเท่ากันสามารถอ้าเปิดปิดได้ ตัวอ่อนจะเป็น พยาธิ เกาะบนตัวปลาเมื่อโตจะหากินตามพื้นห้องน้ำ

หนองริมน้ำจืดแดง มีลักษณะเด่นคือสีแดงทั้งตัว แต่มีบางชนิดที่สีขาวชุ่นไม่มีขา มีข้อที่พับ งอได้ เปลือกแข็งหุ้มตัว มีปล้องลำตัวน้อยกว่า 15 ปล้อง ติ่งขาปลอมคล้ายดุนเนื้อกุ้กๆ ที่ปลายหัวและ หางด้านละ 1 คู่ มีเหงือกคล้ายจุกเนื้อยาวๆ ใต้โคนหางมักขอบอาศัยอยู่ตามโคลนตาม กินเศษจากพืช ชากระดูกและสาหร่ายขนาดเล็กเป็นอาหาร

ไส้เดือนน้ำ รูปร่างผอมยาว ตัวมีปล้องมากกว่า 15 ปล้อง ไม่เห็นหัวที่มีปากและหน้าตา มีสี แดง น้ำตาล ชมพู เทา มักอาศัยอยู่ตามโคลนตาม กินเศษจากพืชชากระดูกและสาหร่ายขนาดเล็กเป็น อาหาร พับมี 2 ชนิด

- (1) ໄສ້ເດືອນນໍາເສີຍ ຮູປ່ຽງຄລ້າຍໄສ້ເດືອນດິນ ສີ່ມພູມເທາ ໄມ່ມືຂນ
- (2) ໄສ້ເດືອນປລອກແಡງ ຄລ້າຍເສັ້ນດ້າຍສີແດງ ທົ່ວມຸດອູຢູໃນປລອກໂຄລນແກວ່າຫາງໜີໄປມາໃນນໍ້າ ບາງໜົດ
ມືຂນພລື້ວຕາມຕ້ວ ສ່ວນຫາງຄ້າປະມານອອກຊີເຈນລດລົງ ຕົວໜອນຈະຍື່ນສ່ວນຫາງອອກມາຈາກປລອກໂຄລນ
ມາກື້ນເວື່ອຍໆ ເພື່ອຫາອອກຊີເຈນໃນນໍ້າ

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

3.1 อุปกรณ์ภาคสนามและสารเคมี

3.1.1 อุปกรณ์ภาคสนาม

3.1.1.1 ขวดเก็บตัวอย่างน้ำขนาด 1 ลิตร

3.1.1.2 ขวด BOD

3.1.1.3 กระบอกเก็บน้ำ

3.1.1.4 ขวด medical flat ขนาด 150 ml และ 250 ml

3.1.1.5 แวนขยาย

3.1.1.6 ถังเก็บดิน

3.1.1.7 กะละมัง ถังตะกอนดิน

3.1.1.8 ตะแกรงร่อนสัตว์น้ำดิน ขนาดตาข่าย 0.5, 1, 1.5 mm.

3.1.1.9 คิมคีบปลายแหลม

3.1.1.10 ชุดเก็บน้ำดิน แกรบ (Ekman dredge)

3.1.1.11 ขวดเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำดิน

3.1.1.12 เทอร์โมมิเตอร์

3.1.1.13 เครื่องวัดความลึกของน้ำ

3.1.1.14 เครื่องวัดความเร็วของน้ำ

3.1.1.15 เครื่องวัดค่าการนำไฟฟ้าของน้ำ

3.1.1.16 เครื่องวัดค่าความโปร่งใสของน้ำ

3.1.2 สารเคมีภาคสนาม

3.1.2.1 พอร์มาลีน 10%

3.1.2.2 แอลกอฮอล์ 70%

3.1.2.3 ชุดตรวจวัดออกซิเจนที่ละลายน้ำ

3.1.2.4 ชุดตรวจวัดค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH)

3.1.3 อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ

- 3.1.3.1 กล้องจุลทรรศน์
- 3.1.3.2 ชุดอุปกรณ์วิเคราะห์ค่าความเป็นด่าง
- 3.1.3.3 ชุดอุปกรณ์วิเคราะห์ค่าความกรดด่าง
- 3.1.3.4 ชุดอุปกรณ์วิเคราะห์ค่าօโซฟอร์ฟอรัส
- 3.1.3.5 ชุดอุปกรณ์วิเคราะห์ค่าเอมโมเนีย
- 3.1.3.6 ชุดอุปกรณ์วิเคราะห์ค่าไนโตรท์
- 3.1.3.7 ชุดอุปกรณ์วิเคราะห์ค่าคลอโรฟิลล์ เอ

3.2 การกำหนดสถานีเก็บตัวอย่าง

กำหนดสถานีศึกษาบริเวณการเลี้ยงปลา尼ลในราชบั้งตลอดลำน้ำ ตั้งแต่บริเวณบ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ถึงบ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นสถานีที่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลา尼ลในราชบั้ง รวมทั้งสิ้น 12 สถานี โดยมีหลักเกณฑ์ในการศึกษาคือ ต้องมีตัวแทนของสถานีการปนเปื้อน (polluted sites) คือบริเวณที่มีการเลี้ยงปลา尼ลในราชบั้ง โดยทำการคัดเลือกในแต่ละสถานีให้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากที่สุด และสถานีอ้างอิง (reference sites) คือบริเวณที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์น้อยที่สุด ซึ่งทำการเก็บตัวอย่างสถานีละ 3 ช้ำ ในลำน้ำ จำนวน 6 ครั้ง ซึ่งครอบคลุมทุกๆ ตุ๊กการในรอบปี ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำและสัตว์น้ำดินทุกๆ 2 เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 โดยมีรายละเอียดของแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างดังนี้

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 1 (NU1) บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}24'43.2"N\ 103^{\circ}49'58.5"E$ สถานีศึกษานี้กำหนดให้เป็นสถานีอ้างอิงที่ 1 เนื่องจากเป็นสถานีที่อยู่ห่างจากราชบั้งบ้านตันผึ้งขึ้นไปทางบริเวณต้นน้ำเป็นระยะทางประมาณ 300 เมตร มีลักษณะติดกับแปลงเกษตรขนาดใหญ่ของชาวบ้าน โดยขอบของตลิ่งลำน้ำมีความชัน เป็นพื้นที่เกษตรปักคลุมรกรีบโดยมีความสมบูรณ์ ได้รับอิทธิพลจากกิจกรรมของมนุษย์น้อยความเร็วของกระแสน้ำอยู่ในระดับต่ำ ความลึกประมาณ 3-4 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 1

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 2 (NU2) บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}24'34.7"N\ 103^{\circ}49'57.2"E$ ห่างสองฝั่งของสถานีการศึกษานี้ติดกับบ้านเรือนและสวนปาล์มโดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงปลา尼ลในราชบั้ง ขนาดกระชัง 4×6 เมตร ต่อกันยาวจำนวน 40 กระชัง โดยมีอัตราการปล่อย 1,000-1,500 ตัวต่อกระชัง ทำการเลี้ยงปลา尼ลตลอดทั้งปี ความเร็วของน้ำอยู่ที่ระดับต่ำ โดยน้ำมีระดับความลึก 3-5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 2

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 3 (NU3) บ้านขุคอนแคน ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}23'16.0"N$ $103^{\circ}50'48.8"E$ ทั้งสองฝั่งของสถานีการศึกษานี้ติดกับวัด ชุมชน สวนปาและฝายชะลอ่น้ำ โดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงปลานิลในกระชัง ขนาดกระชัง 4×6 เมตร ต่อ กัน ยาว จำนวน 16 กระชัง โดยมีอัตราการปล่อย 500–1,000 ตัวต่อกระชัง ทำการเลี้ยงปลานิลในกระชัง 2 ถุกกาล ยกเว้นถุกแล้งเนื่องจากน้ำนั้นคง และน้ำนี้ในถุกร้อน โดยน้ำมีระดับความลึก 3–5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามถุกกาล ดังภาพที่ 3

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 4 (NU4) บ้านสว่าง ตำบลสว่าง อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}21'52.9"N$ $103^{\circ}56'29.7"E$ สถานีศึกษานี้กำหนดให้เป็นสถานีอ้างอิงที่ 2 เนื่องจากเป็นสถานีที่อยู่ห่างจากชุมชนบ้านสว่างเป็นระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร มีลักษณะทั้งสองฝั่งเป็นป่ารักทึบ ไม่ติดกับแปลงเกษตร โดยขอบของตลิ่งมีความชันมาก เป็นพื้นที่เถาลัยปักคลุมรากทึบ คงความอุดมสมบูรณ์ซึ่งยากแก่การเข้าไปถึง จึงได้รับอิทธิพลจากกิจกรรมของมนุษย์น้อย มีความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง ความลึกประมาณ 4–5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามถุกกาล ดังภาพที่ 4

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 5 (NU5) บ้านดอนตันม่วง ตำบลพอกน้อย อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}19'29.0"N$ $103^{\circ}58'34.5"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับชุมชนและป่าชุมชนโดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงปลานิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร ห่างกันเป็นช่วงๆ โดยมีกระชังทั้งหมด 160 กระชัง ทำการเลี้ยงปลานิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 900–1,000 ตัวต่อกระชัง ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 3–5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามถุกกาล ดังภาพที่ 5

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 6 (NU6) บ้านพอกใหญ่ ตำบลพอกน้อย อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}19'21.1"N$ $103^{\circ}59'08.1"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับชุมชน ป่าชุมชนและอ่างเก็บน้ำประปาหมู่บ้าน โดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงปลานิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร แต่ละแพห่างกันเล็กน้อยเป็นช่วงๆ โดยมีกระชังทั้งหมด 120 กระชัง ทำการเลี้ยงปลานิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 1,000–1,200 ตัวต่อกระชัง อยู่บริเวณฝายชะลอ่น้ำ ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 4–6 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามถุกกาล ดังภาพที่ 6

จุดเก็บตัวอย่างที่ 7 (NU7) บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}20'14.7"N$ $104^{\circ}01'20.9"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้เป็นป่าไผ่ตลอดแนว โดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงปลานิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร ห่างกันเป็นช่วงๆ โดยมีกระชังทั้งหมด 84 กระชัง ทำการเลี้ยงปลานิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 600–1,000 ตัวต่อกระชัง ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 4–5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามถุกกาล ดังภาพที่ 7

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 8 (NU7) บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร มีพิกัดที่ $17^{\circ}22'27.3"N$ $104^{\circ}02'59.6"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับชุมชนและสวนยาง โดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงป่านิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร ติดกันยาว โดยเป็นกระชังของบริษัทซีพี จำนวน 80 กระชัง ทำการเลี้ยงป่านิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 900–1,000 ตัว ต่อกระชัง อุบัติเหตุที่สำคัญคือการตัดกางลางของกรมชลประทาน ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 3.5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 8

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 9 (NU9) บ้านนาคอย ตำบลนาจ้วว อำเภอนาหัว จังหวัดนครพนม มีพิกัดที่ $17^{\circ}24'08.5"N$ $104^{\circ}06'33.1"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับอ่างเก็บน้ำประปาชุมชนและป่าไผ่ โดยมีลักษณะเป็นพื้นที่ในการเลี้ยงป่านิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร ห่างกันเป็นช่วงๆ โดยมีกระชังทั้งหมด 160 กระชัง ทำการเลี้ยงป่านิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 900–1,000 ตัว ต่อกระชัง ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 3–5 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 9

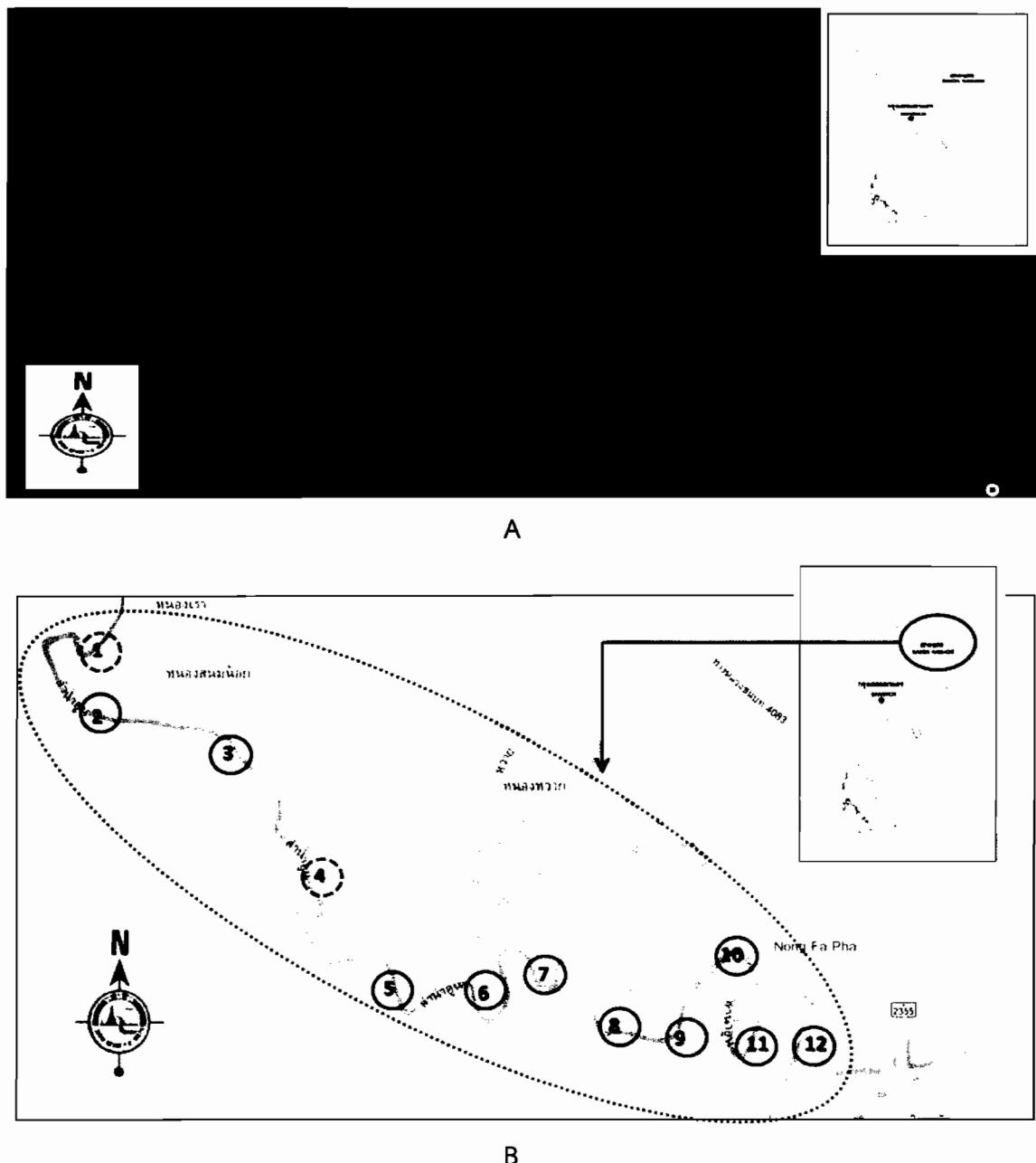
สถานีเก็บตัวอย่างที่ 10 (NU10) บ้านอุนนา ตำบลนาจ้วว อำเภอนาหัว จังหวัดนครพนม มีพิกัดที่ $17^{\circ}25'49.2"N$ $104^{\circ}09'48.9"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับป่าไผ่ โดยมีลักษณะเป็นลำน้ำขนาดใหญ่คดโค้งไปมา เป็นพื้นที่ในการเลี้ยงป่านิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร ห่างกันเป็นช่วงๆ มีกระชังทั้งหมด 480 กระชัง ทำการเลี้ยงป่านิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 900–1,000 ตัว ต่อกระชัง ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 5–6 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 10

สถานีเก็บตัวอย่างที่ 11 (NU11) บ้านอุนยางคำ ตำบลนาหัว อำเภอนาหัว จังหวัดนครพนม มีพิกัดที่ $17^{\circ}26'41.8"N$ $104^{\circ}09'34.2"E$ ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับชุมชนและป่าไผ่ โดยมีลักษณะเป็นคุ้งน้ำขนาดใหญ่และเป็นจุดเชื่อมต่อแม่น้ำ ตลิ่งมีความชันและสูงมาก มีการทรุดตัวของตลิ่งในช่วงๆ คุ้งน้ำ เป็นพื้นที่ในการเลี้ยงป่านิลในกระชัง ขนาดกระชัง 3×3 เมตร ห่างกัน โดยมีกระชังทั้งหมด 36 กระชัง ทำการเลี้ยงป่านิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 500–700 ตัว ต่อกระชัง ความเร็วของน้ำอยู่ในระดับปานกลาง โดยน้ำมีระดับความลึก 5–6 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 11

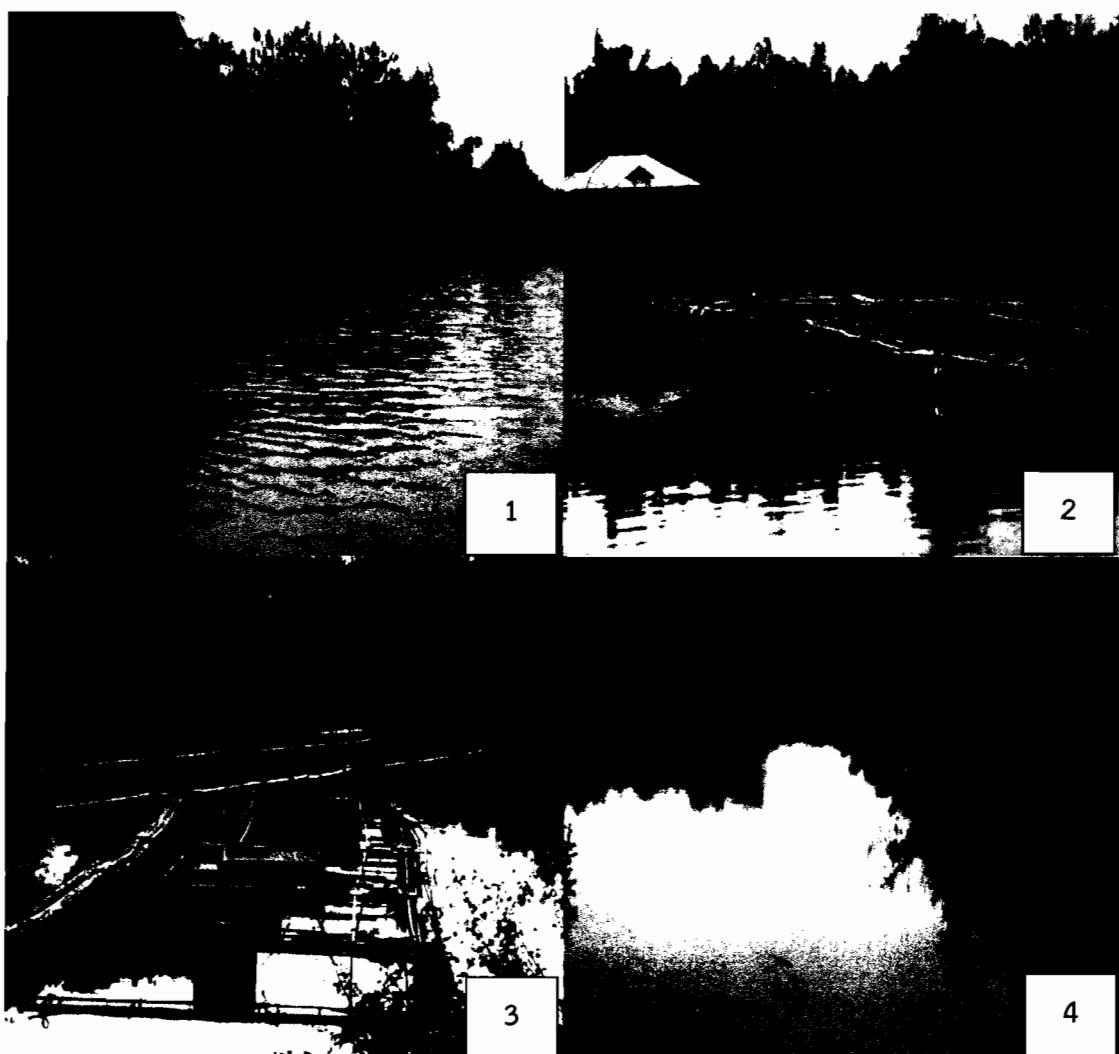
สถานีเก็บตัวอย่างที่ 12 (NU12) บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหัว จังหวัดนครพนม มีพิกัดที่ $17^{\circ}29'43.0"N$ $104^{\circ}08'11.4"E$ อยู่ในเขตจังหวัดนครพนม ทั้งสองฝั่งของการศึกษานี้ติดกับชุมชน ป่าไผ่ สวนยางและทุ่งเลี้ยงสัตว์ โดยมีลักษณะเป็นคุ้งน้ำขนาดใหญ่มีความกว้างของลำน้ำประมาณ 50 เมตร เป็นพื้นที่ในการเลี้ยงป่านิลในกระชัง ขนาดกระชัง 4×6 เมตร ห่างกันเป็นช่วงๆ มีกระชังทั้งหมด 120 กระชัง ทำการเลี้ยงป่านิลในกระชังตลอดทั้งปี โดยมีอัตราการปล่อย 900–1,000

ตัวต่อกระชัง โดยน้ำมีระดับความลึก 5-6 เมตร ลักษณะของลำน้ำมีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล ดังภาพที่ 12

แผนที่ และสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอุน รวม 12 สถานี ตั้งแต่ บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร-บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหัวว่า จังหวัดนครพนม ตามลักษณะพื้นที่ของลำน้ำอุน และช่วงเวลาที่ต่างกันในรอบปี ซึ่งแบ่งเป็นสถานีเก็บตัวอย่างดังนี้ ภาพที่ 1 สถานีเก็บตัวอย่างที่ 1. บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร (สถานีอ้างอิงที่ 1) สถานีเก็บตัวอย่างที่ 2. บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร สถานีเก็บตัวอย่างที่ 3. บ้านขัค่อนแคน ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร สถานีเก็บตัวอย่างที่ 4. บ้านสว่าง ตำบลสว่าง อำเภอพรromanิค จังหวัดสกลนคร (สถานีอ้างอิงที่ 2) สถานีเก็บตัวอย่างที่ 5. บ้านดอนตันม่วง ตำบลพอกน้อย อำเภอพรromanิค จังหวัดสกลนคร สถานีเก็บตัวอย่างที่ 6. บ้านพอกใหญ่ ตำบลพอกน้อย อำเภอพรromanิค จังหวัดสกลนคร สถานีเก็บตัวอย่างที่ 7. บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สถานีเก็บตัวอย่างที่ 8. บ้านท่าวังทิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรromanิค จังหวัดสกลนคร สถานีเก็บตัวอย่างที่ 9. บ้านนาคอย ตำบลนาจ้า อำเภอนาหัวว่า จังหวัดนครพนม สถานีเก็บตัวอย่างที่ 10. บ้านอุนนา ตำบลนาจ้า อำเภอนาหัวว่า จังหวัดนครพนม สถานีเก็บตัวอย่างที่ 11. บ้านอุนยางคำ ตำบลนาหัวว่า อำเภอนาหัวว่า จังหวัดนครพนม สถานีเก็บตัวอย่างที่ 12. บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหัวว่า จังหวัดนครพนม

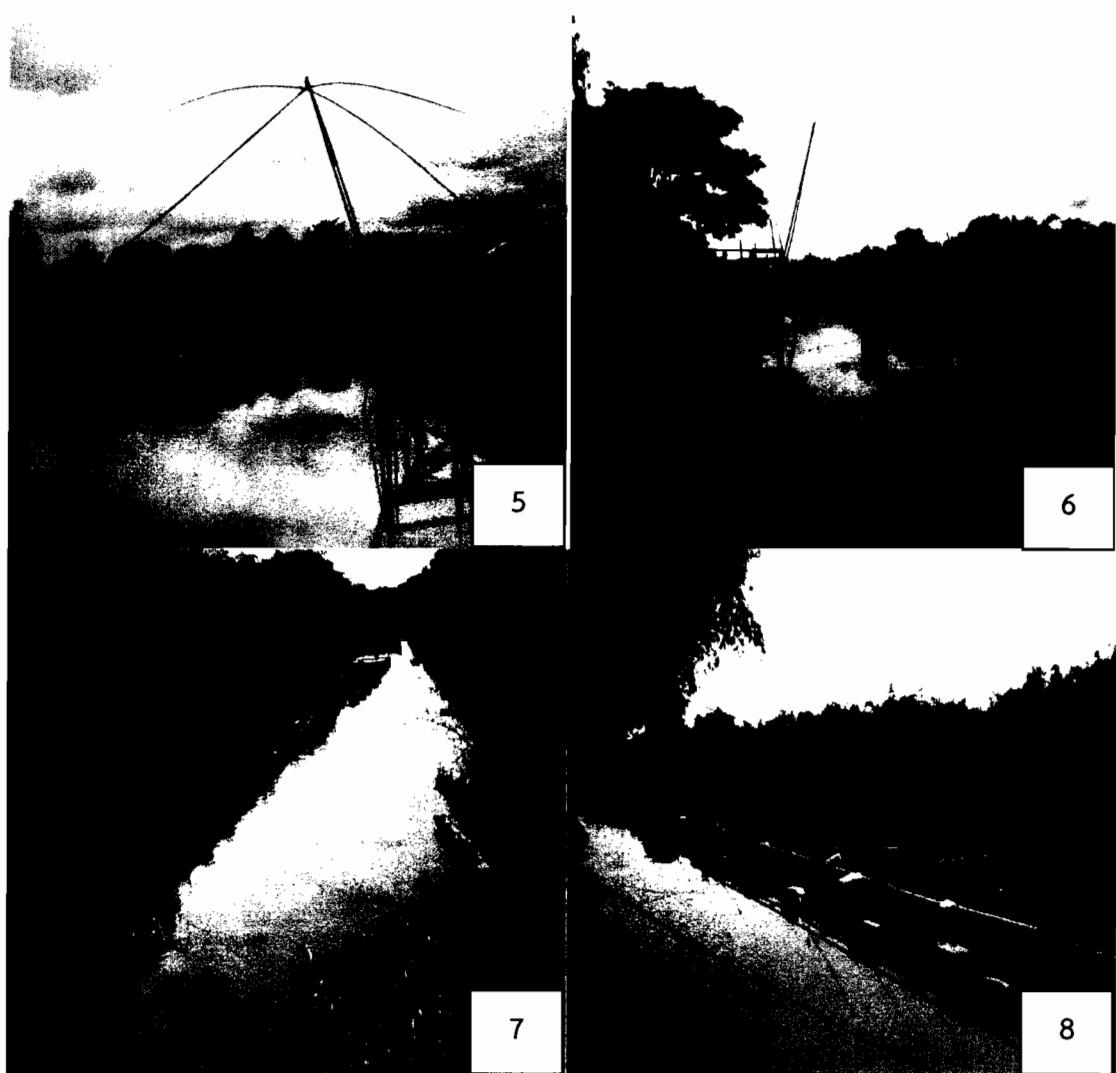

ภาพที่ 1 (A) แผนที่ลำน้ำอุนทางภูมิศาสตร์ และ (B) สถานีเก็บตัวอย่าง

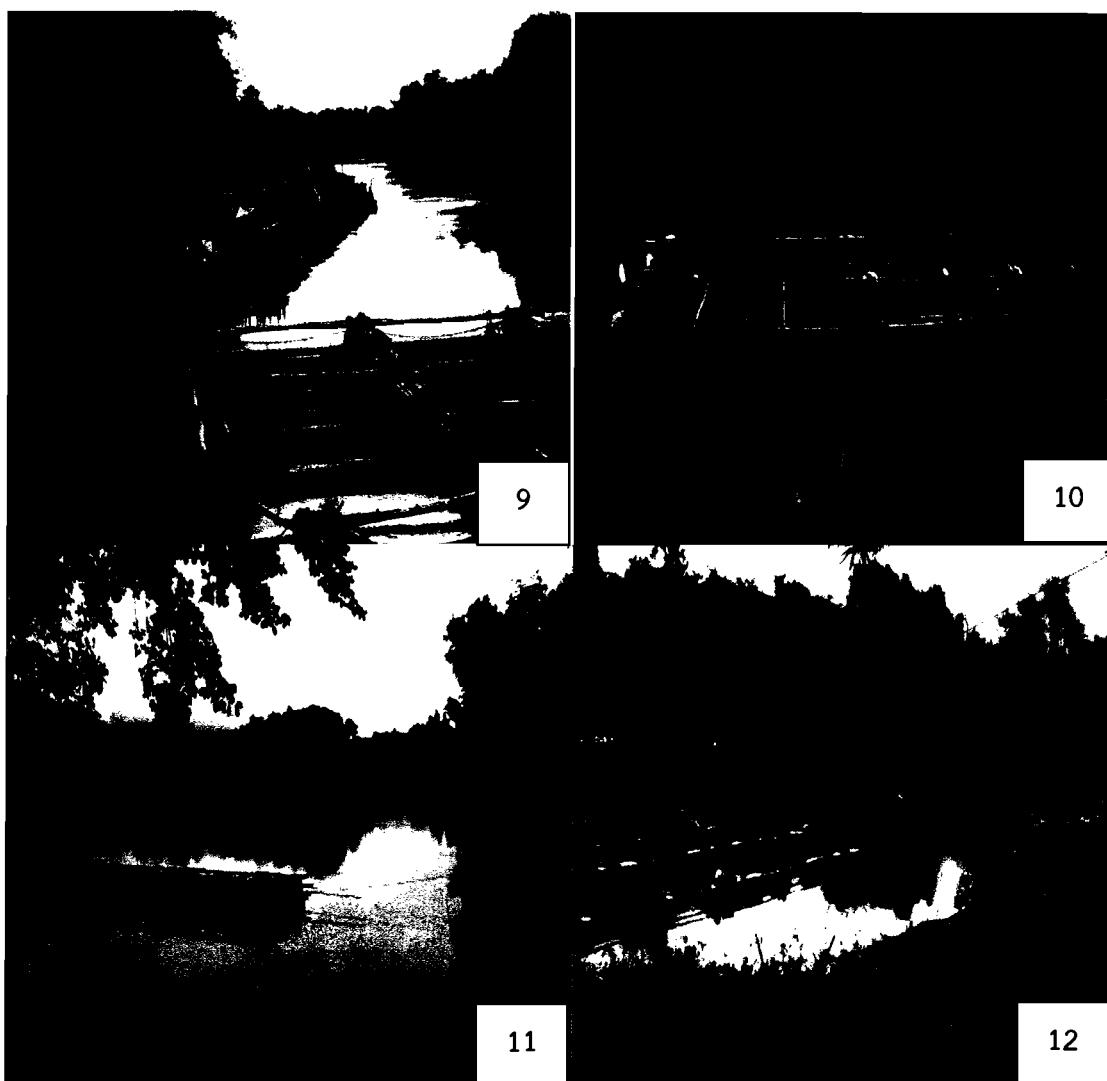
ภาพที่ 2 สถานีเก็บตัวอย่างภาพที่ 1-4 ในลำน้ำอูน

- (1) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านดันผึ้ง (สถานีอ้างอิงที่ 1)
- (2) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านดันผึ้ง
- (3) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านขั่วคอกนแคน
- (4) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านสว่าง (สถานีอ้างอิงที่ 2)

ภาพที่ 3 สถานีเก็บตัวอย่างภาพที่ 5-8 ในลำน้ำอูน

- (5) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านดอนตันม่วง
- (6) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านพอกใหญ่
- (7) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านดอนล้มพันธ์
- (8) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านท่ารังหิน

ภาพที่ 4 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านนาอุน

- (9) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านนาคอຍ
- (10) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านอุนนา
- (11) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านอุนยางคำ
- (12) สถานีเก็บตัวอย่างบ้านนาคูณใหญ่

3.3 การวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

3.3.1. ศึกษาคุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมีทางประการ ณ สถานีเก็บตัวอย่าง

3.3.1.1 วัดค่าการนำไฟฟ้า

3.3.1.2 วัดค่าความเร็วของกระแสน้ำ

3.3.1.3 วัดค่าความลึกของกระแสน้ำ

3.3.1.4 วัดค่าความโปร่งแสงของน้ำ

3.3.1.5 วัดค่า pH ของน้ำ

3.3.1.6 วัดค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายในน้ำ

3.3.1.7 วัดค่าอุณหภูมิของน้ำ

3.3.2 การเก็บตัวอย่างน้ำและการวิเคราะห์คุณภาพน้ำในห้องปฏิบัติการ

การเก็บตัวอย่างน้ำทำการเก็บที่ผิวน้ำและพื้นท้องน้ำจำนวน สามช้อน โดยทำการเก็บน้ำช้อนละประมาณ 1,000 มิลลิลิตร ในขวดเก็บน้ำ เก็บรักษาไว้ในอุณหภูมิ 5–10 องศาเซลเซียส จากนั้นนำไปวิเคราะห์คุณภาพน้ำในห้องปฏิบัติการ ดังนี้

3.3.2.1 วัดค่าความเป็นด่าง

3.3.2.2 วัดค่าความกรดด่าง

3.3.2.3 วัดค่าเอมโมเนีย

3.3.2.4 วัดค่าไนโตรท

3.3.2.5 วัดค่าօอโรฟอสเฟต

3.3.2.6 วัดค่าคลอรอฟิลล์ เอ

โดยทำการศึกษาคุณภาพน้ำโดยการวัดและวิเคราะห์คุณภาพน้ำ โดยเก็บตัวอย่างน้ำที่ระดับผิวน้ำ และระดับผิวน้ำดิน โดยใช้กรอบอกเก็บน้ำแบบ Kemmerer เพื่อทำการวิเคราะห์ตามวิธีของ (APHA, AWWA and WPCF, 1980) ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์คุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี

ตัวชี้คุณภาพน้ำ	วิธีวิเคราะห์
อุณหภูมิของน้ำ (องศาเซลเซียส)**	Thermometer probe เครื่อง SOLOMAT 520c
ความโปร่งแสง (เซนติเมตร)**	Secchi disc plate
ความนำไฟฟ้า (มิลลิซีเมนต์ต่อเซนติเมตร)**	Conductivity meter เครื่อง SOLOMAT 520c
ออกซิเจนที่ละลายน้ำ (มิลลิกรัมต่อลิตร)**	Azide Modification ของ Winkler Method
ความเป็นกรดเป็นด่าง **	pH meter เครื่อง SOLOMAT 520c
ความเป็นด่าง (มิลลิกรัมต่อลิตร ในรูป CaCO_3)*	Titrimetric method
ความกรดด่าง (มิลลิกรัมต่อลิตร ในรูป CaCO_3)*	Titrimetric method
ออร์โพรอสเฟต (มิลลิกรัมต่อลิตร)*	Phos ver method เครื่อง HACH DR/2000
แอมโมเนียไนโตรเจน (มิลลิกรัมต่อลิตร)*	Nessler method เครื่อง HACH DR/2000
คลอโรฟิลล์ เอ (มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)*	Trichromatic methods

* วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ

** วิเคราะห์ ณ จุดเก็บตัวอย่างในลำน้ำ

3.4 การรวบรวมตัวอย่างและจำแนกสัตว์น้ำดิน

การเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำดินจำนวน 3 ชุดในแต่ละสถานี โดยใช้เครื่องเก็บหน้าดิน (แกรบ เก็บดิน Ekman dredg) ขนาด 15×15 เซนติเมตร ส่วนในสถานีเก็บตัวอย่างในพื้นที่การเลี้ยงปลานิลในกระชัง จะทำการเก็บ จุดที่ 1 ในบริเวณกระชังของแพแรกบริเวณต้นน้ำ จุดที่ 2 อยู่บริเวณแพตอนกลางของสถานีนั้น จุดที่ 3 อยู่บริเวณแพปลาท้ายลำน้ำ ของสถานีเก็บตัวอย่างนั้น ๆ แล้วนำมาร่อนโดยใช้ตะแกรง และเก็บเศษไม้ใบไม้ ปูมาด้วย ดังนั้นในการแยกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน มีดังนี้

(1) ล้างอุปกรณ์ให้สะอาดเพื่อไม่ให้มีสัตว์หรือเศษขยะติดค้างในอุปกรณ์จากการใช้ในครั้งก่อน

(2) ในการเก็บตัวอย่างตะกอนดินด้วยแกรบ โดยแบ่งเก็บตัวอย่างย่อย 3 ครั้ง ให้ครอบคลุมพื้นที่แล้วนำตัวอย่างทั้งหมดมารวมกัน

(3) ถ้าพบว่าปากของเครื่องเก็บตะกอนดินปิดไม่สนิทให้ทำการเก็บใหม่อีกครั้ง

(4) ทำการล้างตัวอย่างตะกอนดินผ่านตะแกรงร่อนระวังไม่ให้สัตว์หน้าดินหลุดหรือหนีออกไปได้

(5) นำตะกอนดินที่ล้างเรียบร้อยแล้วเทลงในถ้วยเติมน้ำเล็กน้อยทำการคัดเลือกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน ด้วยคีมปลายแหลม (Forceps) ใช่ชวดและเก็บรักษาด้วยฟอร์มาลีน 10%

(6) จดบันทึกซึ่งสถานีเก็บตัวอย่าง วันที่ ตำแหน่ง

3.4.1 การแยกชนิดสัตว์ไม่มีกระดูกหน้าดินในห้องปฏิบัติการ

การแยกตัวอย่างในห้องปฏิบัติการเป็นการแยกเอาสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินออกจากตะกอนดินและจำแนกชนิดมีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1.1 เทตัวอย่างลงไปในตะแกรงร่อนหรือผ้ากรองน้ำแล้วล้างด้วยน้ำจีดก่อนจะเทใส่ถ้วยที่ใช้สำหรับคัดแยก

3.4.1.2 ทำการจำแนกชนิดสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินภายใต้กล้องจุลทรรศน์ แบบ 2 ตา กำลังขยายต่ำ โดยใช้คีมปลายแหลม (Forceps) แยกสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินให้ถึงระดับสกุล นับจำนวน จดบันทึก หลังจากนั้นนำสัตว์ตัวอย่างแต่ละชนิดเก็บรักษาไว้ในแอลกอฮอล์ 70% เพื่อใช้ในการรักษาเนื้อเยื่อและจำแนกให้ถึงระดับต่ำที่สุด โดยจำแนกชนิดตามหนังสือของ (ณรงค์ชัย พล โลกิต สถาพร และคณะ, 2551; สุชาติ อุปัมภ์ และคณะ, 2538; Barbour et al., 1999; Dennis, 1979; MRC, 2010)

3.5 ดัชนีที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.5.1 ความถี่ของการพบวงศ์สัตว์หน้าดิน (Frequency of occurrence)

บ่งชี้ถึงความถี่ของการพบชนิดวงศ์ของสัตว์หน้าดินในระหว่างการทำการศึกษาซึ่งอธิบายถึงลักษณะการแพร่กระจายของวงศ์สัตว์หน้าดินเชิงพื้นที่

สูตรการคำนวณดังนี้ (3.1)

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความถี่เชิงพื้นที่ (F) = } \frac{\text{จำนวนครั้งที่พบวงศ์สัตว์หน้าดินในแต่ละจุดเก็บตัวอย่าง}}{\text{จำนวนครั้งที่ทำการเก็บตัวอย่างทั้งหมด}} \times 100$$

3.5.2 ดัชนีความซุกชุมของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Richness index)

เป็นค่าที่ใช้ในการบ่งบอกถึงความหลากหลายและความซุกชุมของจำนวนวงศ์สัตว์หน้าดินที่พบในแต่ละสำรวจและในแต่ละเดือนที่ทำการสำรวจ คำนวณจากค่า Margalef's index (Clarke and Warwick, 1994)

สูตรการคำนวณดังนี้

$$R = (S - 1) / \ln(n) \quad (3.2)$$

เมื่อ $R =$ ดัชนีความซุกซุมของวงศ์สัตว์หน้าดิน

$S =$ จำนวนวงศ์ทั้งหมดที่พบ

$n =$ จำนวนตัวของสัตว์หน้าดินทั้งหมดที่พบ

$\ln =$ natural logarithm

3.5.3 ดัชนีความหลากหลายของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Diversity index)

เป็นดัชนีที่ใช้บ่งชี้ระดับความหลากหลายหรือความแตกต่างกันของวงศ์สัตว์หน้าดินที่พบ และบ่งบอกถึงคุณภาพของสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำทั้งภายในจุดสำรวจและโดยรวมของแหล่งน้ำ โดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของ Shannon – wiener diversity index (Omori and ikeda,1984; Ludwig and Reynolds,1986; Clarke and Warwick,1994) ดังนี้

$$H = -\sum (p_i \log_2 p_i) \quad (3.3)$$

เมื่อ $H =$ ดัชนีความหลากหลาย

$p_i =$ สัดส่วนของจำนวนวงศ์สัตว์หน้าดินชนิดที่ i ต่อจำนวนวงศ์สัตว์หน้าดินทั้งหมดในตัวอย่าง

3.5.4 ดัชนีความเท่าเทียมหรือดัชนีความสม่ำเสมอของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Evenness index หรือ equitability index)

แสดงถึงการกระจายของวงศ์และปริมาณสัตว์หน้าดินในจุดสำรวจและเดือนสำรวจ ถ้ามีค่าสูงแสดงว่าจุดสำรวจและเดือนสำรวจประกอบด้วยวงศ์สัตว์หน้าดินที่มีจำนวนใกล้เคียงกันและมีการกระจายที่เหมือนกัน การศึกษาครั้งนี้ใช้การคำนวณค่าดัชนีความเท่าเทียมตามวิธีของ Pielou's evenness index (Sheldon, 1969; Ludwig and Reynolds, 1986; Clarke and Warwick, 1994) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$E = H/\ln S \text{ หรือ } H/H_{\max} \quad (H_{\max} = \ln S) \quad (3.4)$$

เมื่อ $E =$ ดัชนีความเท่าเทียม

$H =$ ดัชนีความหลากหลาย

$S =$ จำนวนวงศ์ของสัตว์หน้าดินที่พบในจุดสำรวจนั้น

$H_{\max} =$ ค่าดัชนีความหลากหลายที่อาจจะมีค่าได้มากที่สุดของจุดสำรวจนั้น จากการพบจำนวนของสัตว์หน้าดินในแต่ละวงศ์ (S) มีปริมาณมากเท่ากัน ($H_{\max} = \ln S$)

3.5.5 ดัชนีความคล้ายคลึงของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Similarity index)

โดยวงศ์สัตว์หน้าดินที่พับในจุดสำรวจที่ต่างกันและเดือนสำรวจต่างกัน การคำนวณค่าดัชนีจากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความคล้ายคลึงแบบ Bray – Curtis (Clarke and Warwick, 1994; Ludwig and Reynolds, 1986) มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$S_{(jk)} = 100 \cdot 1 \left\{ \frac{\sum_{i=1 \dots n} |Y_{ij} - Y_{ik}|}{\sum_{i=1 \dots n} (Y_{ij} + Y_{ik})} \right\} \quad (3.5)$$

เมื่อ S = ดัชนีความคล้ายคลึงมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 100

(ถ้า $S = 0$ แสดงว่าที่จุดสำรวจที่นำมาเปรียบเทียบกันมีตัวอย่างที่ไม่เหมือนกันเลย)

i = วงศ์สัตว์หน้าดินที่พับในจุดสำรวจที่เปรียบเทียบกัน ($i = 1 \dots n$)

j = จำนวนสัตว์หน้าดินวงศ์ i ที่พับในตัวอย่างที่จุดสำรวจ j

k = จำนวนสัตว์หน้าดินวงศ์ i ที่พับในตัวอย่างที่จุดสำรวจ k

$S_{(jk)}$ = การเปลี่ยนแปลงค่าดัชนีความคล้ายคลึงระหว่างจุดสำรวจที่ j และ k

3.5.6 วิเคราะห์โดยการโปรแกรมทางสถิติ (Cluster analysis)

เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติแบบหลายตัวแปร (multivariate analysis) โดยจำแนกและแสดงลักษณะการจัดกลุ่มความหลากหลายและความซูกชุมของประชาคมสัตว์หน้าดินโดยโปรแกรมการวิเคราะห์ R-statistic version 3.1.1 (R Development Core Team, 2013) เพื่อวิเคราะห์สัตว์หน้าดินแต่ละชนิดที่ในการติดตามและตรวจสอบคุณภาพน้ำได้ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์หน้าดินที่ศึกษาในแต่ละกลุ่มมีระหว่างคุณภาพน้ำโดยใช้พารามิเตอร์ต่างๆ กับสัตว์หน้าดินที่ศึกษาโดยใช้ canonical correlation analysis: CCA

3.5.7 การวิเคราะห์ดัชนีชี้วัดคุณภาพทางชีวภาพด้วย Belgian Biological Index (BBI)

Belgian Biological Index BBI หมายถึงการประเมินแหล่งน้ำทางเทคนิคที่มีกิจกรรมหลาย ๆ ลักษณะที่มีผลต่อกลุ่มสัตว์หน้าดินประจำถิ่น และได้ถูกเรียกว่าเป็นตัวชี้วัดทางน้ำ โดยกลุ่มสัตว์หน้าดินประจำถิ่นเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีการตอบสนองต่อการรบกวนมีความไวต่อผลกระทบทางชีวภาพทำให้สามารถคาดการณ์สถานการณ์ที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ ง่ายต่อการวัดและตีความ

การคำนวณหาค่า Belgian Biological Index (BBI) ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำทางชีวภาพสามารถอธิบายได้ตามกลุ่มของ systematic units (De Pauw and vanhooren, 1983) คือการนำเอาสัตว์ไม่มีกระดูกสันหน้าดินมาแบ่งเป็นกลุ่มออก เป็น 7 กลุ่ม (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 2 กลุ่มสัตว์หน้าดินและค่าดัชนี Belgian Biological Index (BBI)

กลุ่ม	สัตว์หน้าดิน
1	Plecoptera หรือ Ecdyonuridae
2	Cased Trichoptera
3	Ancylidae หรือ Ephemeroptera ยกเว้น Ecdyonuridae
4	Aphelocheirus or Odonata or Gammaridae or Mollusca ยกเว้น Sphaeridae
5	Asellus or Hirudinea or Sphaeridae or Hemiptera ยกเว้น Aphelocheirus
6	Tubificidae or Chironomidae ot the thummi-plumosus group
7	Eristalinae (Syrphidae)

และการเปรียบเทียบค่าการให้คะแนนตามตารางมาตรฐานของ Tuffery and Verneaux (1968) จากนั้นจึงทำการแปลความหมายตามเกณฑ์ดัชนีชีวภาพคือ หมายเลขสูงสุดของดัชนี (10) หมายถึง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ปราศจากการปนเปื้อนของมลพิษและลำดับลดหล่นไปจนถึงดัชนี (0) ซึ่งหมายถึง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ที่มีการปนเปื้อนมลพิษรุนแรง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ระดับการปนเปื้อน และคะแนนของดัชนีชีวภาพ Belgian Biological Index (BBI)

ระดับ	คะแนน BBI	ความหมาย
I	10-9	ปราศจากการปนเปื้อน
II	8-7	ปนเปื้อนเบาบาง
III	6-5	ปนเปื้อนปานกลาง
IV	4-3	ปนเปื้อนมาก
V	2-0	ปนเปื้อนรุนแรง

3.5.8 การวิเคราะห์ดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำทางชีวภาพด้วย Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score

โดยคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) การวิเคราะห์ตามวิธีของ (กรมควบคุมมลพิษ, 2548; Mustow, 2002) ตัวชี้วัดด้านชีวิทยาหรือดัชนีชีวภาพ ที่บ่งชี้สภาพการเสื่อมคุณภาพเนื่องจากการได้รับสารอินทรีย์ในแหล่งน้ำผิวดิน (surface waters) ที่จะกล่าวถึงในที่นี้คือ ดัชนีบ่งชี้คุณภาพน้ำโดยใช้สัตว์หน้าดินหรือ BMWP Score ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score คือค่าคะแนนที่บ่งบอกถึงคุณภาพน้ำที่นักนิเวศวิทยานำจัดทำให้แก่สัตว์หน้าดินแต่ละชนิดหรือแต่ละกลุ่มซึ่งมีความทนทานต่อสภาพมลพิษ หรือปริมาณออกซิเจนในน้ำแตกต่างกันไป เป็นระบบคะแนนซึ่งมีพื้นฐานจากการวินิจฉัยถึงระดับวงศ์ และไม่เฉพาะเจาะจงเพียงแม่น้ำหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ได้รับความสนใจและนำไปใช้ในการประเมินคุณภาพแหล่งน้ำอย่างกว้างขวาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มที่ทนต่อสภาพมลพิษหรือทนทานต่อสภาพมลพิษน้อย แต่มีความต้องการออกซิเจนสูง มีคะแนนในช่วง 10-7 คะแนน โดยໄລ่มาตามลำดับจากที่มีความทนทานต่ำจนถึงที่มีความทนทานสูงขึ้น

(2) กลุ่มที่ทนต่อสภาพมลพิษปานกลางและต้องการออกซิเจนไม่มากเท่ากลุ่มแรก จะมีค่าคะแนนในช่วง 6-5 คะแนน

(3) กลุ่มที่ทนต่อสภาพมลพิษค่อนข้างมากและมีความต้องการออกซิเจนน้อย จะมีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 4-3 คะแนน

(4) กลุ่มที่ทนต่อสภาพมลพิษสูงและมีความต้องการออกซิเจนน้อยมาก จะมีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 2-1 คะแนน

กลุ่มที่มีคะแนนมากจะมีอัตราการเพาะ殖อยู่สูง ใช้ระบบหายใจทางเหงือก จึงจำเป็นต้องใช้ออกซิเจนในการหายใจสูง ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยจะหายใจผ่านผิวน้ำเป็นกลุ่มที่ต้องการออกซิเจนต่ำ หรือเกือบไม่ใช้ออกซิเจนเลย การตรวจสอบคุณภาพน้ำโดยใช้สัตว์หน้าดินนี้ นิยมศึกษา กันในแหล่งน้ำใหญ่ เช่น แม่น้ำลำธารมากกว่าในแหล่งน้ำนิ่ง การศึกษาคุณภาพน้ำโดยใช้วิธีนี้จะทำโดยการประเมินจากค่าดัชนีทางชีวภาพ ซึ่งคำนวณจากการใช้ BMWP Score เป็นการให้คะแนนสัตว์หน้าดิน เพื่อจะใช้เป็นค่าดัชนีทางชีวภาพบ่งบอกคุณภาพน้ำ โดยกำหนดให้สัตว์หน้าดินที่มีความทนทานต่อคุณภาพน้ำที่ต่างกัน มีคะแนนแตกต่างกันอย่างชัดเจน สัตว์หน้าดินที่ทนทานต่อมลพิษน้อย มีคะแนนสูง ส่วนที่ทนต่อสภาพมลพิษมากมีคะแนนต่ำ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

วิธีการใช้ BMWP (Biological Monitoring Working Party) Score

- (1) นำสัตว์หน้าดินชนิดต่างๆ ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่าง ซึ่งจำแนกและวินิจฉัยเรียบร้อยแล้ว มาให้คะแนนตาม BMWP Score ของสัตว์หน้าดินทั่วไป จัดตาม Biotic Index of Thai Freshwater Invertebrates ซึ่งมีค่าแตกต่างกันในสัตว์ที่อยู่ในน้ำที่มีคุณภาพต่างกันอย่างชัดเจน
- (2) เอาคะแนนของสัตว์แต่ละชนิดมารวมกัน
 - (3) นับจำนวนชนิดของสัตว์ที่พบและสามารถให้คะแนนได้
 - (4) นำค่าที่ได้ในข้อ 3 มาหารคะแนนรวมของสัตว์ในข้อ 2
 - (5) ค่าที่ได้ในข้อ 4 จัดเป็นคะแนนเฉลี่ย (average score per taxa = ASPT)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (ASPT) จากการศึกษาสัตว์หน้าดิน มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน และคุณภาพน้ำทั่วไป

คะแนนเฉลี่ย (ASPT)	ระดับ	คุณภาพน้ำทั่วไป
1-2 จัดอยู่ใน	V	น้ำสกปรก
3-4 จัดอยู่ใน	IV	น้ำค่อนข้างสกปรก
5-6 จัดอยู่ใน	III	น้ำคุณภาพปานกลาง
7-8 จัดอยู่ใน	II	น้ำคุณภาพค่อนข้างดี
9-10 จัดอยู่ใน	I	น้ำคุณภาพดีจัดเป็นน้ำสะอาด

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ, 2551

3.6 สถานที่ในการดำเนินการวิจัย รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สำนักอุณหภูมิ จังหวัดสกลนครและจังหวัดนครพนม ที่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลา nil ในกระชัง และสำนักปลามหาบางส่วนบริเวณ ตำบลตันผึง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

3.6.2 ห้องปฏิบัติการวิจัยคุณภาพน้ำ สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด จังหวัดสกลนคร และห้องปฏิบัติการวิจัยสัตว์หน้าดิน ภาควิชาประมง มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

3.6.3 ระยะเวลาในการดำเนินงานเก็บตัวอย่างถ้วนละ 2 ครั้งเป็นเวลา 1 ปี ตั้งแต่เดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556

บทที่ 4

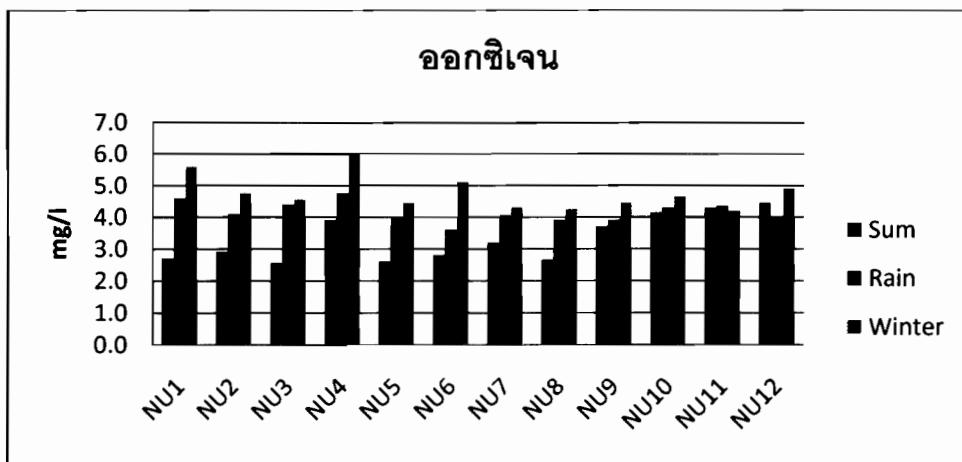
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 คุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมี

จากการศึกษาคุณภาพน้ำในแม่น้ำอูนจังหวัดสกลนครจนถึงอำเภอศรีสิงห์ จังหวัดนครพนม ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 โดยในเดือนเมษายน 2555 เป็นตัวแทนของ ฤดูร้อนครั้งที่ 1 เดือนมิถุนายนและเดือนสิงหาคม 2555 เป็นตัวแทนของฤดูฝน เดือนตุลาคมและเดือน ธันวาคม 2555 เป็นตัวแทนของฤดูหนาว และเดือนกุมภาพันธ์ 2556 เป็นตัวแทนของฤดูร้อนครั้งที่ 2 ในแต่ละสถานีทำการเก็บตัวอย่างผิวน้ำ พื้นน้ำ จำนวน 3 ชั้น แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งในแต่ละ พารามิเตอร์จะมีที่แตกต่างกันของค่าที่วัดได้ จึงส่งผลให้ค่าที่วัดได้มีความคลาดเคลื่อนที่แตกต่างกัน ออกไป และในกรณีของแต่ละช่วงที่มีความคลาดเคลื่อนมาก แสดงว่าที่วัดออกมาได้นั้นมีความแตกต่าง กันมาก และมีช่วงความคลาดเคลื่อนน้อยแสดงว่ามีความแตกต่างกันของค่านั้นมีน้อย ซึ่งผลการวิจัยมี ดังนี้

4.1.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในน้ำ

ค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $2.6-6.0 \text{ mg/l}$ ซึ่งมีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดู ($p<0.05$) โดยมีค่าสูงสุดอยู่ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU4 บ้านสว่าง อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูหนาว รองลงมาในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 ในระดับ 5.6 ในช่วงฤดูหนาว และมีค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU3 บ้านข้าวคอนแคน ตำบลตันผึ้ง อำเภอ พังโคน จังหวัดสกลนคร และสถานีเก็บตัวอย่าง NU6 บ้านพอกใหญ่ ตำบลพอกน้อย อำเภอ พรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูร้อน (ภาพที่ 5 และตารางที่ 11) แสดงปริมาณออกซิเจนที่ ละลายน้ำสูงในช่วงฤดูหนาว และค่าปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในน้ำต่ำในช่วงฤดูร้อน

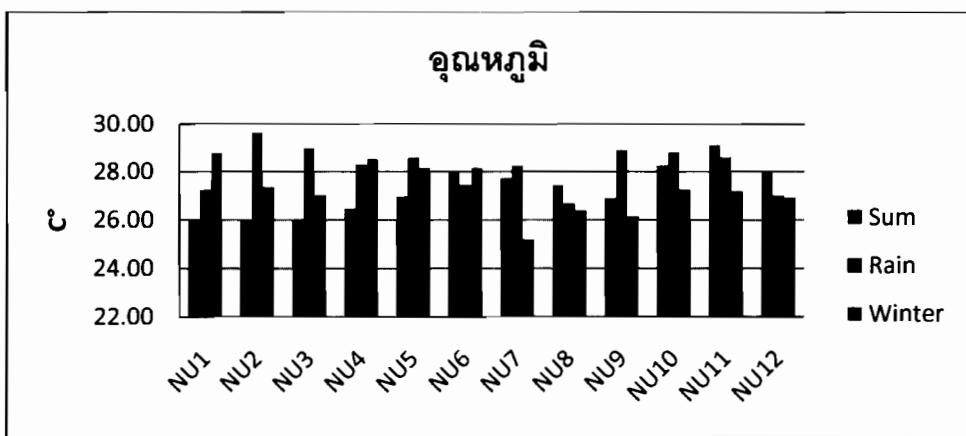

ภาพที่ 5 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำในสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

NU1 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านตันผึ้ง (สถานีอ้างอิงที่ 1)	NU7 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านดอนสัมพันธ์
NU2 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านตันผึ้ง	NU8 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านท่าวังหิน
NU3 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านข้าวคอนแคน	NU9 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านนาคอน
NU4 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านสว่าง (สถานีอ้างอิงที่ 2)	NU10 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านอุนนา
NU5 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านดอนตันม่วง	NU11 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านอุนยางคำ
NU6 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านพอกใหญ่	NU12 สถานีเก็บตัวอย่างบ้านนาคุณใหญ่

4.1.2 อุณหภูมิของน้ำ

อุณหภูมิของน้ำมีความสัมพันธ์กับเวลาและฤดูกาลที่ทำการเก็บตัวอย่างโดยในการศึกษาครั้งนี้ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน มีค่าอยู่ระหว่าง $25.2-29.6^{\circ}\text{C}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) โดยมีสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU2 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ช่วงฤดูฝน และมีค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร แต่อุณหภูมิของน้ำในสถานีเก็บตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเนื่องจากค่าที่ได้ยังมีแปรผันกับฤดูกาล ภูมิอากาศขณะนั้น และช่วงเวลาในการเก็บตัวอย่าง (ภาพที่ 6 และตารางที่ 12) แสดงค่าอุณหภูมิส่วนใหญ่ของแต่ละฤดูกาลที่ทำการศึกษาเก็บตัวอย่างได้มีความแตกต่างกันน้อยมาก

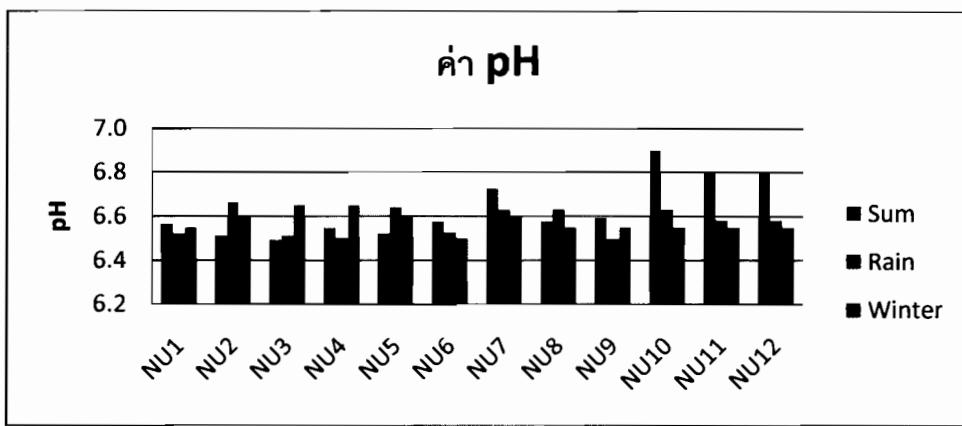
ກາພທີ 6 ອຸນຫກມີຂອງນ້ຳໃນແຕ່ລະສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງຂອງແມ່ນ້ຳອຸນ ຮະຫວ່າງເດືອນເມພາຍນ 2555 ຄຶ້ງເດືອນກຸມພາພັນຮໍ 2556

4.1.3 ຄວາມເປັນກຣດຕ່າງຂອງນ້ຳ (pH)

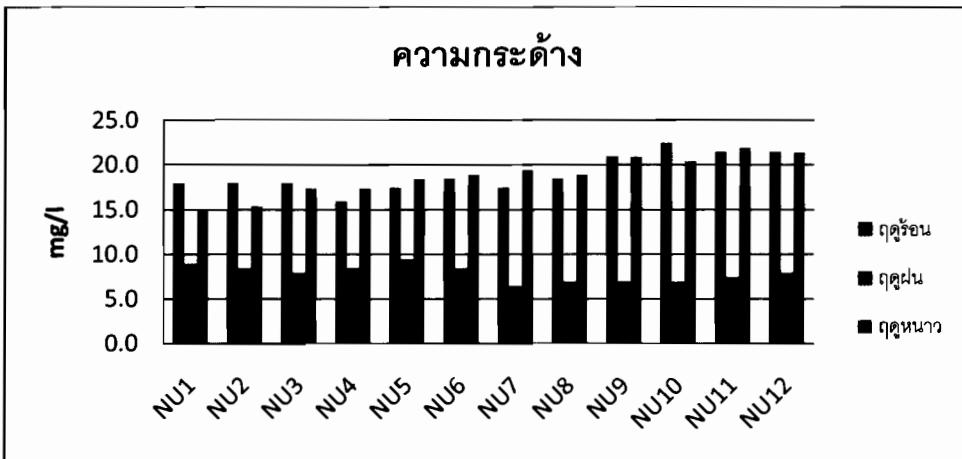
ຄ່າຄວາມເປັນກຣດຕ່າງຂອງນ້ຳໃນແຕ່ລະສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງຂອງແມ່ນ້ຳອຸນໃນແຕ່ລະຄຸງ ຮະຫວ່າງເດືອນເມພາຍນ 2555 ຄຶ້ງເດືອນກຸມພາພັນຮໍ 2556 ມີຄ່າອ່ຽວຮ່ວງ $6.5-6.9$ ຜົ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງໝາຍ່າງມີນັຍສຳຄັງໃນແຕ່ລະຄຸງກາລ ($p<0.05$) ຜົ່ງມີຄ່າຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະສຖານີໂດຍພບວ່າໃນສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງ NU10 ບ້ານອຸນນາ ຕຳບລນາຈົວ ອຳເກອນາຫວ້າ ຈັງຫວັດນគຽນ ນຸ້າ NU11 ບ້ານອຸນຍາງຄຳ ຕຳບລນາຫວ້າ ອຳເກອນາຫວ້າ ຈັງຫວັດນគຽນ ແລະ NU12 ບ້ານນາຄູນໃໝ່ ຕຳບລນາຄູນໃໝ່ ອຳເກອນາຫວ້າ ຈັງຫວັດນគຽນ ໃນຊ່ວງຄຸງຮ້ອນ ແລະຄ່າຕໍ່ສຸດອູ້ຢູ່ໃນສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງ NU2, NU3, NU4 ແລະ NU5 ໃນຊ່ວງຄຸງຮ້ອນ ສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງ NU1, NU3, NU4, NU6 ແລະ NU9 ໃນຊ່ວງຄຸງຟຸນ ແລະໃນຊ່ວງຄຸງໜາວ ມີຄ່າ PH ຕໍ່ສໍາຄັນ NU6 ບ້ານພອກໃໝ່ ຕຳບລພອກນ້ອຍ ອຳເກອພຣຣານິຄມ ຈັງຫວັດສກລນຄຣ ດັ່ງ (ຕາຮາງທີ 13 ແລະ ກາພທີ 7)

4.1.4 ຄວາມກະຮັດຕ່າງຂອງນ້ຳ

ຄ່າຄວາມກະຮັດຕ່າງຂອງນ້ຳໃນແຕ່ລະສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງຂອງແມ່ນ້ຳອຸນໃນແຕ່ລະຄຸງ ຮະຫວ່າງເດືອນເມພາຍນ 2555 ຄຶ້ງເດືອນກຸມພາພັນຮໍ 2556 ມີຄ່າອ່ຽວຮ່ວງ $6.5-22.5 \text{ mg/l}^{-1}$ ຜົ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງໝາຍ່າງມີນັຍສຳຄັງໃນແຕ່ລະຄຸງກາລ ($p<0.05$) ຜົ່ງມີຄ່າຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະສຖານີໂດຍພບຄ່າສູງສຸດໃນສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງ NU10 ບ້ານອຸນນາ ຕຳບລນາຈົວ ອຳເກອນາຫວ້າ ຈັງຫວັດນគຽນ ໃນຊ່ວງຄຸງຮ້ອນ ແລະພບຄ່າຕໍ່ສຸດໃນສຖານີເກັບຕ້ວຍ່າງ NU7 ບ້ານດອນສັມພັນຮໍ ຕຳບລຫອງລາດ ອຳເກອນເມືອງ ຈັງຫວັດສກລນຄຣ ໃນຊ່ວງຄຸງຟຸນ ດັ່ງ (ຕາຮາງທີ 15 ແລະ ກາພທີ 8)

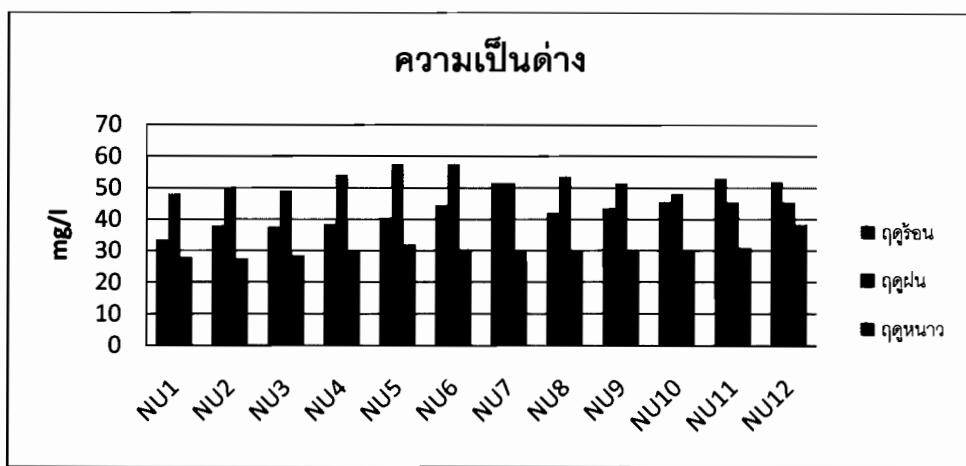
ภาพที่ 7 ค่าความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ภาพที่ 8 ความกระด้างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.1.5 ความเป็นด่างของน้ำ

ค่าความเป็นด่างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $27.5\text{--}57.5 \text{ mg/l}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานีโดยพบค่าสูงสุดใน 2 สถานี คือ สถานีเก็บตัวอย่าง NU5 บ้านดอนตันม่วง ตำบลพอกน้อย อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร และ สถานีเก็บตัวอย่าง NU6 บ้านพอกใหญ่ ตำบลพอกน้อย อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูฝน และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU2 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูหนาว ดัง (ตารางที่ 14 และ ภาพที่ 9)

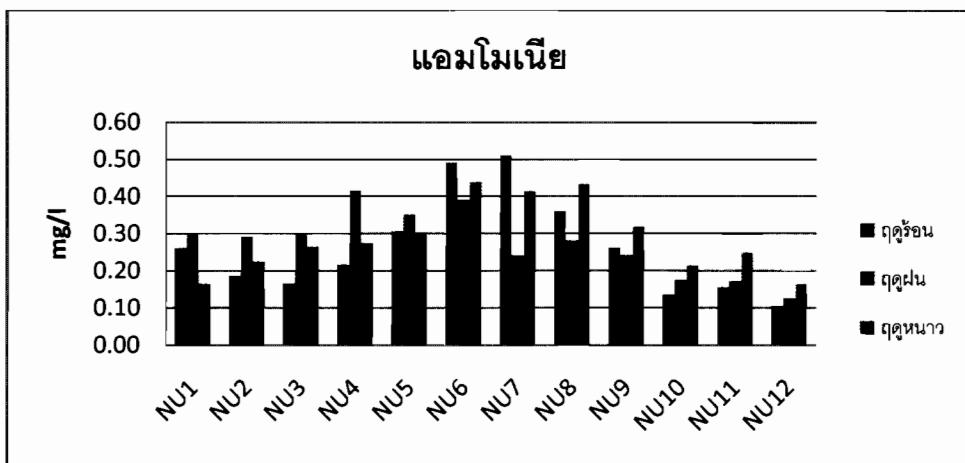
ภาพที่ 9 ค่าความเป็นด่างของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.1.6 ค่าแอมโมเนีย

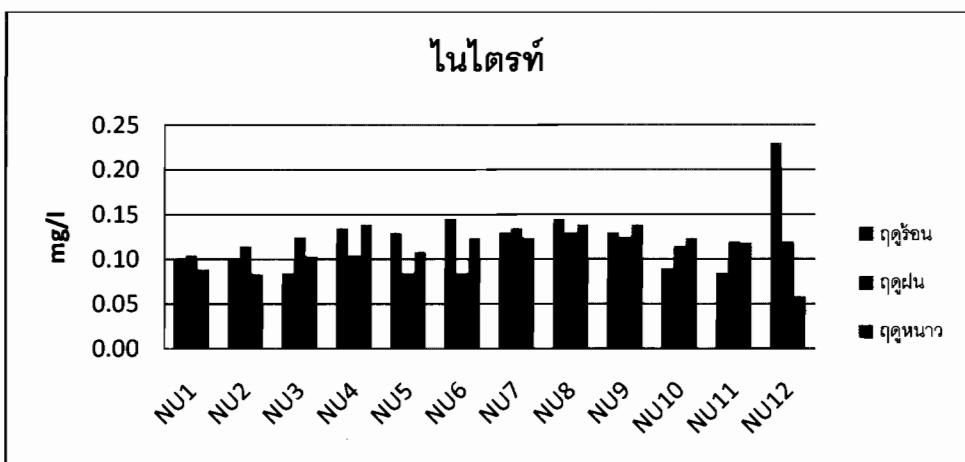
ค่าแอมโมเนียในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $0.11-0.51 \text{ mg/l}^{-1}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานี โดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูร้อน และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูร้อน ดัง (ตารางที่ 16 จากภาพที่ 10)

4.1.7 ค่าไนโตรฟิล์

ค่าไนโตรฟิล์ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $0.06-0.23 \text{ mg/l}^{-1}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานี โดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูร้อน และพบค่าต่ำที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูหนาว ดัง (ตารางที่ 17 และภาพที่ 11)

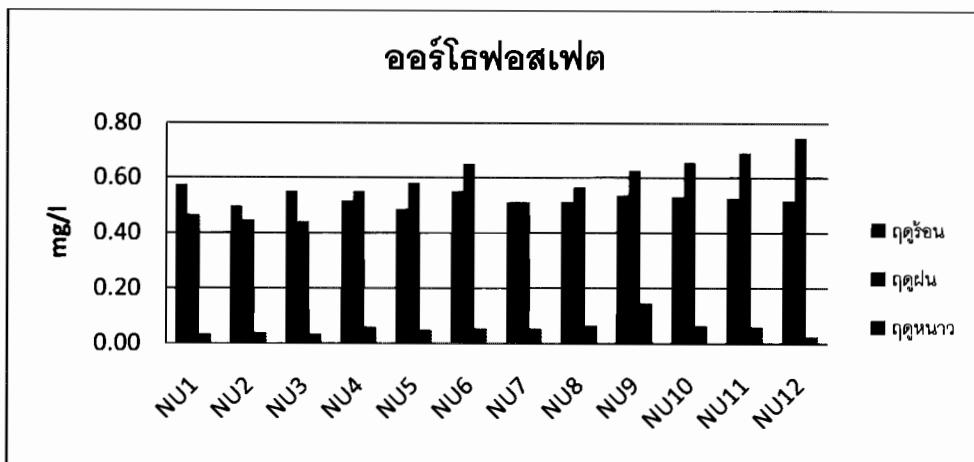
ภาพที่ 10 ค่าแอมโมเนียมที่ละลายน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ภาพที่ 11 ปริมาณไนโตรทีตที่ละลายน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.1.8 ค่าออร์โรฟอสเฟต

ค่าออร์โรฟอสเฟตในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $0.03-0.75 \text{ mg/l}^{-1}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานีโดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอหาดว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูฝน และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอหาดว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูหนาว ดัง (ตารางที่ 19 และภาพที่ 12)

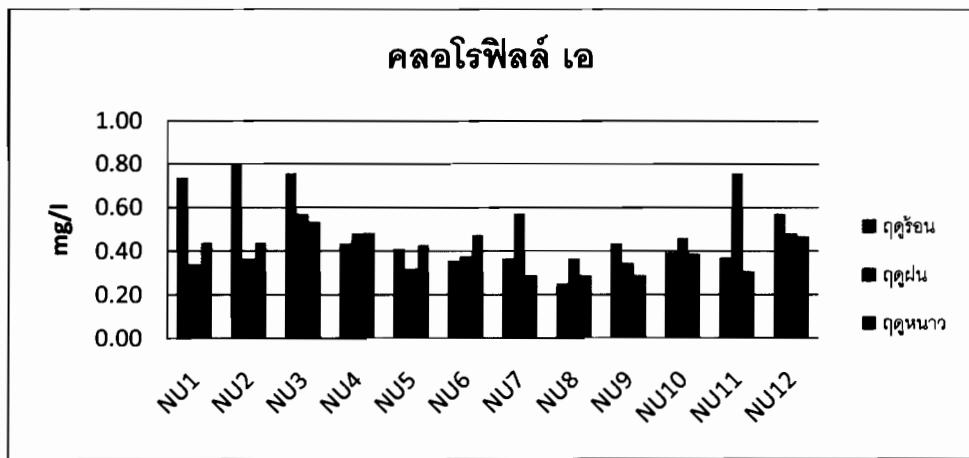
ภาพที่ 12 ปริมาณออร์โพรอสเพตที่ละลายอยู่ในน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.1.9 ค่าคลอโรฟิลล์ เอ

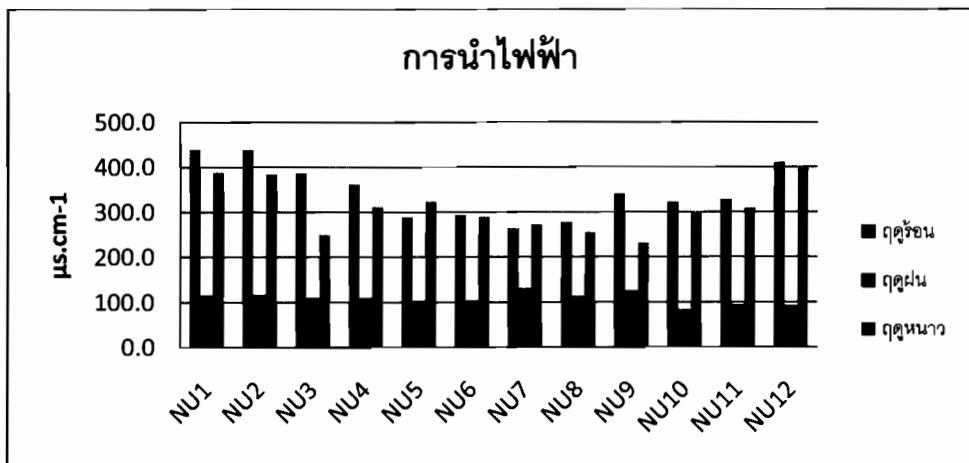
ค่าคลอโรฟิลล์ เอ ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $0.25-0.81 \text{ mg/l}^{-1}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานีโดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU2 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูร้อน และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังพิน ตำบลเชิงขุ่น อำเภอพรพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูร้อน ดัง (ตารางที่ 18 และภาพที่ 13)

4.1.10 ค่าการนำไฟฟ้าของน้ำ

ค่าการนำไฟฟ้าของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง $85-440 \mu\text{s.cm}^{-1}$ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานี โดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร (สถานีอ้างอิงที่ 1) NU2 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูร้อน และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU10 บ้านอุณนา ตำบลนาจ้วว อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูฝน ดัง (ตารางที่ 20 และภาพที่ 14)

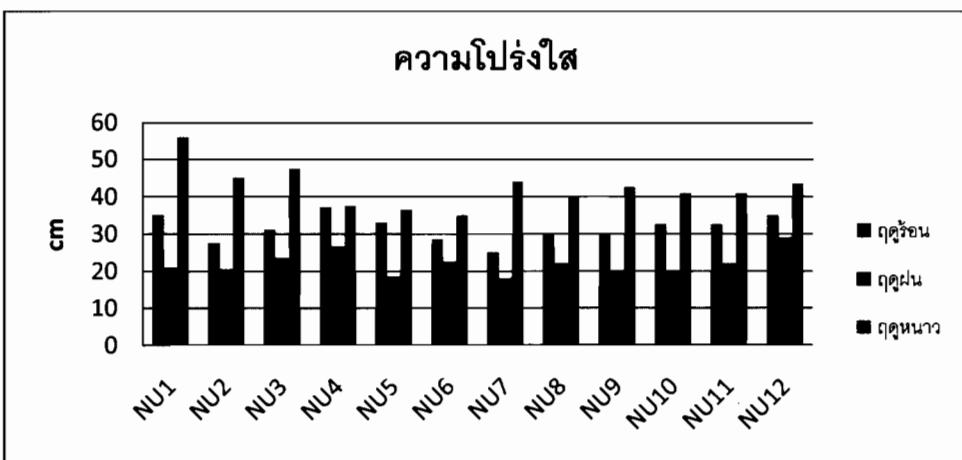
ภาพที่ 13 ค่าคลอโรฟิลล์ เอ ที่ละลายน้ำในแม่น้ำอูนแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

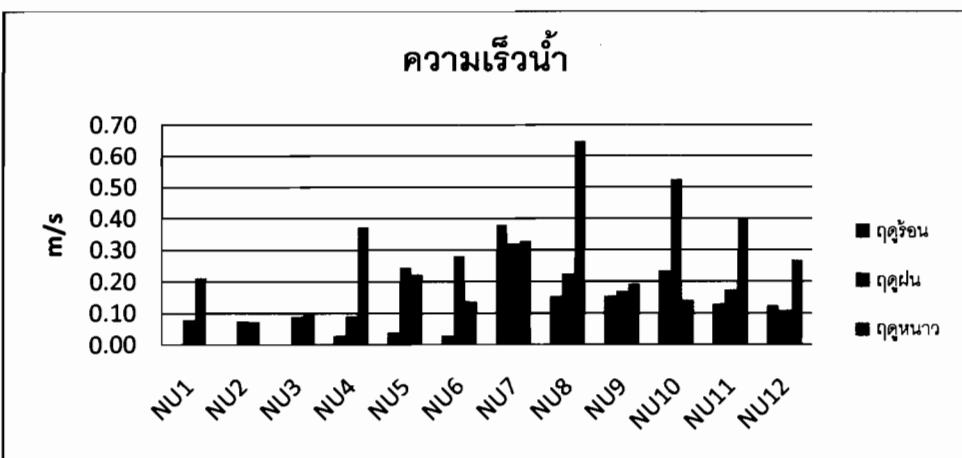
ภาพที่ 14 ค่าการนำไฟฟ้าของน้ำในแม่น้ำอูนแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.1.11 ค่าความโปร่งใสของน้ำ

ค่าความโปร่งใสของน้ำในแม่น้ำอูนแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง 18-56 cm ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานี โดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร (สถานีอ้างอิงที่ 1) ในช่วงฤดูหนาว และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูฝน ดัง (ตารางที่ 21 และภาพที่ 15)

ภาพที่ 15 ค่าความโปร่งใสของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

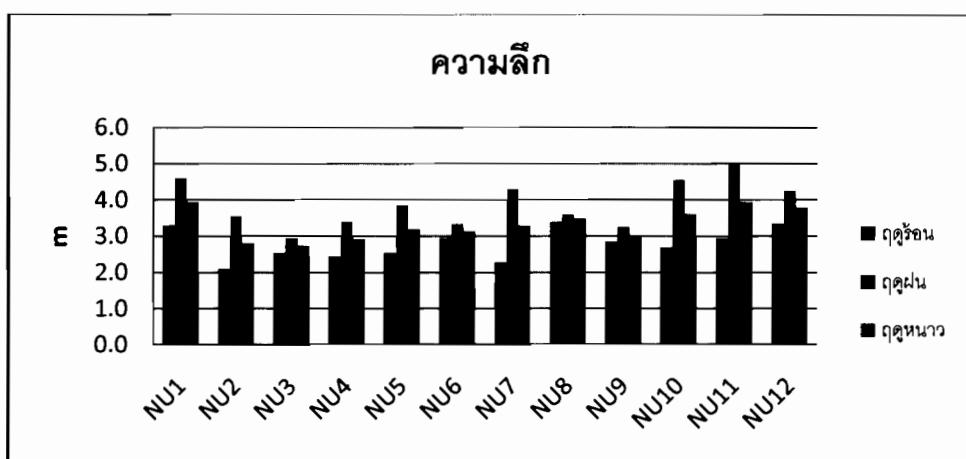
ภาพที่ 16 ค่าความเร็วของกระแสน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.1.12 ค่าความเร็วหน้า

ค่าความเร็วของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง 0-0.53 m/s ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานี โดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU10 บ้านอูนนา ตำบลนาจั้ว อำเภอหาดว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูฝน และพบค่าต่ำสุดในทุกสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร (สถานีอ้างอิงที่ 1) NU2 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร และ NU3 บ้านข้าวคอนแคน ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในช่วงฤดูร้อน ดัง (ตารางที่ 22 และภาพที่ 16)

4.1.13 ค่าความลึกของน้ำ

ค่าความลึกของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าอยู่ระหว่าง 2.1-5 m ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละฤดูกาล ($p<0.05$) ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันในแต่ละสถานี โดยพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU11 บ้านอูนยางคำ ตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในช่วงฤดูฝน และพบค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU2 บ้านดันผึ้ง ต.ดันผึ้ง อ.พังโคน จ.สกลนคร ในช่วงฤดูร้อน ดัง (ตารางที่ 23 และภาพที่ 17)

ภาพที่ 17 ค่าความลึกของน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.2 ชนิดและปริมาณของสัตว์หน้าดิน

4.2.1 ชนิดในระดับสกุลและการจำแนกอนุกรมวิธาน

จากการศึกษาผลกระทบจากการเลี้ยงปลานิลในกระชังต่อสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จากสถานีเก็บตัวอย่าง 12 สถานี ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมสัตว์หน้าดินในเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 พบรสัตว์หน้าดินทั้งหมด 3 ไฟลัม คือ Arthropoda, Mollusca, และ Annelida และจัดจำแนกได้ 14 วงศ์ 20 สกุล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1.1 Phylum Arthropoda

Class Odonata

Family Gomphideidae

Genus Gomphoides

Genus Arigomphus

Class Burrowers

Family Ephemeridae

Genus Hexagenia

Class Trichoptera

Family Ecnomidae

Genus Ecnomus

Class Diptera

Family Chironomidae

Genus Chironomus

4.2.1.2 Phylum Mollusca

Class Unionoida

Family Amblemidae

Genus Hyriopsis

Genus Scabies

Genus Ensidens

Genus Pilsbryoconcha

Class Mesogastropoda

Family Viviparidae

Genus Anulotaia

Genus Idiopama

Class Neogastropoda

Family Buccidae

Genus Clea

Family Thiarinae

Genus Melanoides

Class Basommatophora

Family Lymnaeidae

Genus Lymnaea

Class Arcoida

Family Arcidae

Genus *Scaphula*
Class Veneroida
Family Corbiculidae
Genus *Corbiculiidae*
Class Mytilolda
Family Mytilidae
Genus *Limnoperna*
4.2.1.3 Phylum Annelida
Class Plesiopora
Family Naididae
Genus *Chaetogaster*
Class Tubificida
Family Tubicidae
Genus *Tubifex*
Genus Branchiura

**ตารางที่ 5 ปริมาณสัตว์หน้าดิน (ตัวต่อตารางเมตร) ที่พบริบในสถานีเก็บตัวอย่าง สำนักอุน ระหว่าง
เดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

สัตว์หน้าดิน	จดสำรวจ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
Phylum Arthropoda												
Gomphoides	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Arigomphus	0	0	0	0	0	0	0	60	0	0	0	0
Hexagenia	0	0	30	209	0	0	0	0	0	0	0	0
Ecnomus	0	15	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0
Chironomus	0	0	149	0	549	668	179	0	149	312	15	446
Phylum Mollusca												
Hyriopsis	0	0	15	15	0	0	0	0	0	0	0	0
Scabies	0	0	15	45	0	0	0	0	0	15	0	0
Ensidens	0	0	105	60	0	0	0	0	0	75	90	0
Pilsbryoconcha	30	0	15	0	60	15	0	0	0	0	0	0
Anulotaia	30	90	60	60	1172	1660	416	149	446	194	1173	194
Clea	0	0	0	0	164	0	0	0	0	14	0	0
Idiopama	60	0	0	0	431	194	75	0	15	0	0	149
Melanoides	0	0	0	0	1053	9395	104	0	15	89	30	0
Lymnaea	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	89	149
Scaphula	0	0	0	0	0	0	0	45	0	0	0	0
Corbiculiidae	1113	343	1455	579	1603	935	149	45	30	134	150	209
Limnoperna	0	15	0	15	45	0	0	0	0	0	0	0
Phylum Annelida												
Chaetogaster	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Branchiura	0	0	15	0	0	0	60	0	119	60	0	60
Tubifex	0	0	0	0	504	2801	0	149	667	356	0	60
รวม	1263	463	1859	1043	5581	15668	983	448	1441	1250	1547	1267
จำนวนสกุล	6	4	9	8	9	7	6	5	7	9	6	7

ตารางที่ 6 ปริมาณสัตว์หน้าดินในแต่ละเดือนสำรวจ (ตัวต่อตารางเมตร)

เดือนสำรวจ						
สัตว์หน้าดิน	เมษายน	มิถุนายน	สิงหาคม	ตุลาคม	ธันวาคม	กุมภาพันธ์
Phylum Arthropoda						
Gomphoides	15	0	0	0	0	0
Arigomphus	60	0	0	0	0	0
Hexagenia	0	0	0	90	60	89
Ecnomus	15	60	0	0	0	0
Chironomus	282	149	0	624	149	1263
Phylum Mollusca						
Hyriopsis	30	0	0	0	0	0
Scabies	45	0	0	15	15	0
Ensidens	15	75	60	15	30	135
Pilsbryoconcha	0	30	0	15	75	0
Anulotaia	1009	698	135	1854	1203	745
Clea	30	0	0	0	0	149
Idiopama	74	105	402	30	313	0
Melanoides	3423	4045	2697	194	327	0
Lymnaea	238	0	0	0	0	0
Scaphula	0	0	45	0	0	0
Corbiculiidae	1395	744	582	1099	1129	1796
Limnoperna	15	0	0	0	15	45
Phylum Annelida						
Chaetogaster	15	0	0	0	0	0
Branchiura	120	194	0	0	0	0
Tubifex	3453	667	0	268	0	149
รวม	10234	6722	3931	4204	3316	4371
จำนวนสกุล	17	10	6	10	10	8

จากการจำแนกสัตว์น้ำดินในลำน้ำอูนทั้งหมด 12 สถานี พบรความหลากหลายของสกุล สัตว์น้ำดินมากที่สุดที่สถานี NU3, NU5 และ NU10 พbsัตว์น้ำดินจำนวน 9 สกุล รองลงมาคือ NU4, NU6, NU9, NU12, NU1, NU7, NU11, NU8 และ NU2 พb 8, 7, 7, 7, 6, 6, 6, 5 และ 4 สกุล ตามลำดับ ส่วนการแพร่กระจายของสัตว์น้ำดินตามเดือนสำรวจ พบจำนวนสกุลของสัตว์น้ำดินมากที่สุดในเดือนเมษายน 2555 คือ 17 สกุล รองลงมาคือ เดือนมิถุนายน 2555 เดือนตุลาคม 2555 ธันวาคม 2555 เดือนกุมภาพันธ์ 2556 และเดือนสิงหาคม 2555 พบจำนวนสกุลของ สัตว์น้ำดิน 10, 10, 10, 8 และ 6 ตามลำดับ สัตว์น้ำดินส่วนใหญ่ที่พบรตามสถานีสำรวจและเดือนสำรวจ พbsัตว์น้ำดินในไฟลัม Mollusca (หอย) มากถึง 8 วงศ์ 12 สกุล ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของหอยฝาเดียว โดยในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างจะพbsัตว์น้ำดินแตกต่างกันไปดังนี้

ปริมาณของสัตว์น้ำดิน

การศึกษาสัตว์น้ำดินบริเวณการเลี้ยงปลา尼ลในรชชและสถานีอ้างอิงในลำน้ำอูน จาก การสำรวจ 12 สถานี พbmีปริมาณสัตว์น้ำดินในบริเวณรชปานิลและสถานีอ้างอิง เฉลี่ยเท่ากับ 136.72 ± 266.08 ตัวต่อตารางเมตร จากปริมาณสัตว์น้ำดินในแต่ละสถานีสำรวจพบว่าสถานีสำรวจ NU6 มีปริมาณสัตว์น้ำดินมากที่สุด และสถานีสำรวจ NU8 เป็นสถานีที่พบรปริมาณสัตว์น้ำดินน้อยที่สุด โดยปริมาณสัตว์น้ำดินที่พบรในแต่ละสถานีสำรวจตั้งแต่สถานี NU1, NU2, NU3, NU4, NU5, NU6, NU7, NU8, NU9, NU10, NU11 และสถานีสำรวจ NU12 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1263, 463, 1859, 1043, 5581, 15668, 983, 448, 1441, 1250, 1547 และ 1267 ตัวต่อตารางเมตร ตามลำดับ (ตารางที่ 5) ส่วนปริมาณสัตว์น้ำดินตามเดือนสำรวจ พบว่าในช่วงของเดือนเมษายน 2555 มีปริมาณสัตว์น้ำดินสูงที่สุด คือ 10,234 ตัวต่อตารางเมตร และเดือนธันวาคม 2555 มีปริมาณสัตว์น้ำดินที่พbn้อยที่สุด คือ 3,316 ตัวต่อตารางเมตร ส่วนปริมาณสัตว์น้ำดินที่พบรในสถานีสำรวจ ตั้งแต่เดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าเท่ากับ 10234, 6722, 3931, 4204, 3316 และ 4371 ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

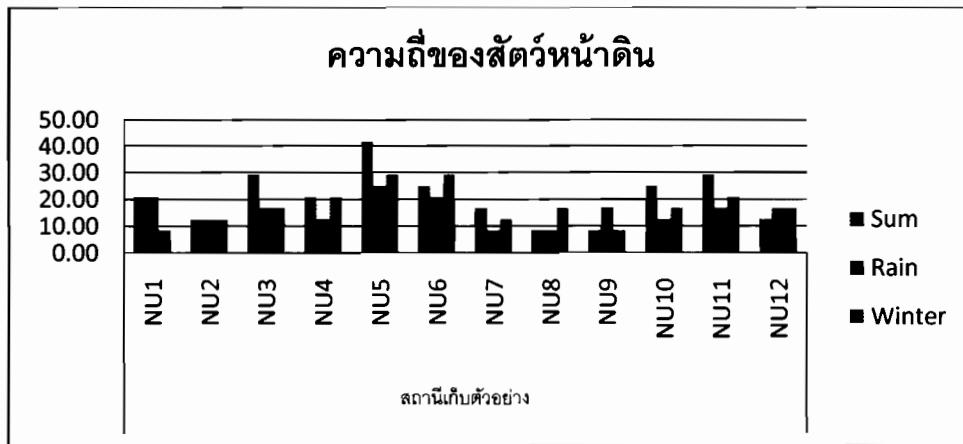
ความถี่ของการพบวงศ์สัตว์น้ำดิน (Frequency of occurrence)

ในการเก็บข้อมูลของสัตว์น้ำดินที่พบรในสถานีสำรวจในแต่ละครั้งพบว่าชนิดของสัตว์น้ำดิน ดังตารางที่ 7, ตารางที่ 30 และ ภาพที่ 18 เป็นค่าความถี่ในการพbสัตว์น้ำดินพบวงศ์สัตว์น้ำดินสูงสุดในวงศ์ Viviparidae และ Corbiculidae พbr้อยละ 100 โดยพบวงศ์สัตว์น้ำดินทั้ง 2 วงศ์ พบทุกเดือนและทุกสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน รองลงมา Chironomus, Tubicidae, Amblemidae, Thiarinae, Mytilidae, Gomphidea, Ephemeridae, Ecnomidae, Buccidae และ Lymnaeidae พbr้อยละ 66.7, 66.7, 58.3, 50, 25, 16.7, 16.7, 16.7, 16.7, 16.7 ตามลำดับ และสัตว์น้ำดินที่มีโอกาสพbn้อยที่อยู่ในวงศ์ Arcidae และ Naididae คิดเป็นร้อยละ 8.3 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความถี่ในแต่ละวงศ์สัตว์น้ำดินของแม่น้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

Phylum	Order	Family	පෝර්සේන්ත් ความถี่
Arthropoda	Odonata	Gomphidea	16.7
	Burrowers	Ephemeridae	16.7
	Trichoptera	Ecnomidae	16.7
	Diptera	Chironomidae	66.7
Mollusca	Unionoida	Amblemidae	58.3
	Mesogastropoda	Viviparidae	100
	Neogastropoda	Buccidae	16.7
		Thiarinae	50
	Basommatophora	Lymnaeidae	16.7
	Arcoida	Arcidae	8.3
	Veneroida	Corbiculidae	100
Annelida	Mytilolda	Mytilidae	25
	Plesiopora	Naididae	8.3
	Tubificida	Tubicidae	66.7

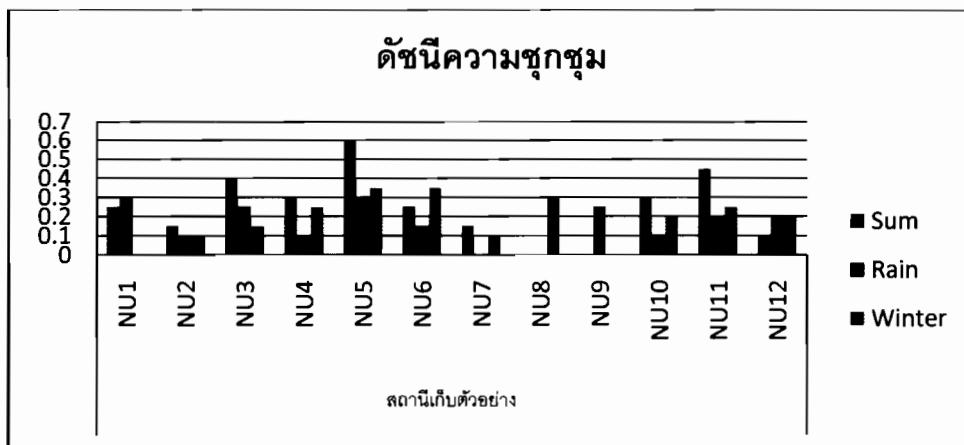
และโอกาสในการพบ วงศ์สัตว์น้ำดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่าง พบร่วงวงศ์สัตว์น้ำดินสูงสุดในสถานี NU5 บ้านดอนตันม่วง ตำบลพอกน้อย อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร พบร่วงที่ช่วงฤดูร้อน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และโอกาสในการพบวงศ์สัตว์น้ำดินในลำน้ำอุนน้อยที่สุดดังนี้ ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร และสถานีเก็บตัวอย่าง NU9 บ้านนาโคอย ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม คิดเป็นร้อยละ 8.33 โดยอยู่ในช่วงฤดูร้อน สถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร คิดเป็นร้อยละ 8.33 โดยอยู่ในช่วงฤดูฝน และพบในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร NU9 บ้านนาโคอย ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูหนาว คิดเป็นร้อยละ 8.33 ดัง (ตารางที่ 29 และภาพที่ 18)

ภาพที่ 18 ดัชนีความถี่ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ดัชนีความชุกชุมของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Richness index)

การคำนวณค่าดัชนีความชุกชุมตามข้อมูลการเก็บตัวอย่างใน (ตารางที่ 30) พบมีค่าดัชนีความชุกชุมตามสถานีเก็บตัวอย่างอยู่ในช่วง 0-0.6 (จากภาพที่ 19) กราฟแสดงค่าดัชนีความชุกชุมโดยสถานีเก็บตัวอย่าง NU5 บ้านดอนตันม่วง ตำบลพอกน้อย อำเภอพร旦นานิคม จังหวัดสกลนคร มีค่าดัชนีความชุกชุมสูงที่สุดเฉลี่ย 0.6 พบรูปในช่วงฤดูร้อน และมีค่าต่ำที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพร旦นานิคม จังหวัดสกลนคร และ NU9 บ้านนาค่อน ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยพบรูปในช่วงฤดูร้อน สถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนส้มพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพร旦นานิคม จังหวัดสกลนคร โดยพบรูปในช่วงฤดูฝนและพบรูปในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร NU9 บ้านนาคอย ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูหนาว

ภาพที่ 19 ดัชนีความชุกชุมในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

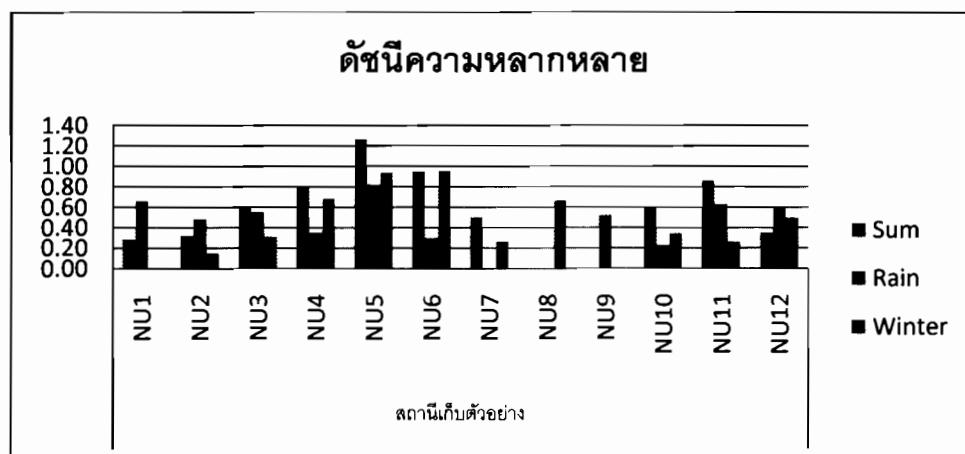
ดัชนีความหลากหลายของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Diversity index)

การคำนวณค่าดัชนีความหลากหลายตามข้อมูลการเก็บตัวอย่างใน (ตารางที่ 31) พbmีค่าดัชนีความหลากหลายตามสถานีเก็บตัวอย่างอยู่ในช่วง 0-0.95 (จากภาพที่ 20) กราฟแสดงค่าดัชนีความหลากหลายโดยสถานีเก็บตัวอย่าง NU6 บ้านพอกใหญ่ ตำบลพอกน้อย อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร มีค่าดัชนีความหลากหลายสูงที่สุดเฉลี่ย 0.95 พบในช่วงฤดูร้อน และมีค่าต่ำที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร และ NU9 บ้านนาค่อน ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยพบในช่วงฤดูร้อน สถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนส้มพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร โดยพบในช่วงฤดูฝนและพบในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร NU9 บ้านนาคอย ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูหนาว

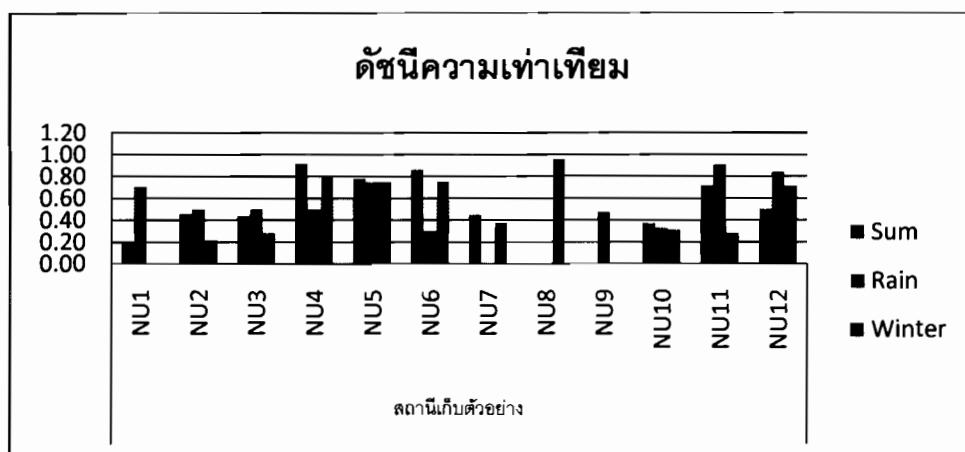
ดัชนีความเท่าเทียมหรือดัชนีความสม่ำเสมอของวงศ์สัตว์หน้าดิน (Evenness index หรือ Equitability index)

การคำนวณค่าดัชนีความเท่าเทียมตามข้อมูลการเก็บตัวอย่างใน (ตารางที่ 32) พbmีค่าดัชนีความเท่าเทียมตามสถานีเก็บตัวอย่างอยู่ในช่วง 0-0.96 (จากภาพที่ 21) กราฟแสดงค่าดัชนีความเท่าเทียมโดยสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร มีค่าดัชนีความเท่าเทียมสูงที่สุดเฉลี่ย 0.96 ในช่วงฤดูหนาว และมีค่าต่ำที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิคม จังหวัดสกลนคร และ NU9 บ้านนาค่อน ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยพบในช่วงฤดูร้อน สถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนส้มพันธ์

ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร NU8 บ้านท่าวังทิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณิค จังหวัดสกลนคร โดยพบร่องรอยดินและพบในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร NU9 บ้านนาคอย ตำบลนาจ้วง อำเภอนาหัว จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูหนาว

ภาพที่ 20 ดัชนีความหลากหลายในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ภาพที่ 21 ดัชนีความเท่าเทียมในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ดัชนีความคล้ายคลึงของวงศัตร์หน้าดิน (Similarity index)

ผลการวิเคราะห์ดัชนีความคล้ายคลึงตามเดือนที่เก็บตัวอย่างและสถานีเก็บตัวอย่าง เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างสัตว์หน้าดินที่พบมีความคล้ายคลึงระดับไหนตามการศึกษา โดยผลการวิเคราะห์ดัชนีความคล้ายคลึงของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอุน (จากตารางที่ 8) พบรค่าดัชนีความคล้ายคลึงเฉลี่ยร้อยละ 61.19 และค่าความคล้ายคลึงอยู่ระหว่างร้อยละ 100-36.4 โดยพบว่าดัชนีความคล้ายคลึงสูงที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU9 กับ NU7 และค่าดัชนีความคล้ายคลึงต่ำในสถานีเก็บตัวอย่าง NU4 กับ NU7, NU8, NU9, NU12 และ สถานีเก็บตัวอย่าง NU10 กับ NU6 สถานี NU11 กับ NU8 จากการวิเคราะห์จำแนกเป็นกลุ่มพบว่าในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1, NU2, และ NU3 เป็นสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำป่าทางมีค่าดัชนีความคล้ายคลึงที่ต่ำ และสถานีเก็บตัวอย่างที่มีกิจกรรมการเลี้ยงการเลี้ยงปลานิลในรชชในลำน้ำอุน คือสถานี NU5, NU6, NU7, NU8, NU9, NU10 และ NU11 มีค่าดัชนีความคล้ายคลึงอยู่ในระดับที่สูง ยกเว้นสถานี NU4 เป็นสถานีอ้างอิงมีค่าดัชนีความคล้ายคลึงต่ำ

ตารางที่ 8 ดัชนีความคล้ายคลึงในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

จุดสำรวจ	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11
NU2	44.4										
NU3	54.5	40									
NU4	54.5	80	66.7								
NU5	46.2	54.5	71.4	57.1							
NU6	54.5	40	83.3	50	85.7						
NU7	40	44.4	72.7	36.4	76.9	90.9					
NU8	40	44.4	54.5	36.4	50	54.5	60				
NU9	40	44.4	72.7	36.4	76.9	90.9	100	60			
NU10	50	36.4	76.9	46.2	93.3	92.3	83.3	50	83.3		
NU11	54.5	40	66.7	50	71.4	83.3	72.7	36.4	72.7	76.9	
NU12	50	44.4	72.7	36.4	61.5	72.7	80	60	80	66.7	72.7

เมื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความคล้ายคลึงตามเดือนที่เก็บตัวอย่างจากตารางที่ 9 พบรค่าดัชนีความคล้ายคลึงของวงศัตร์หน้าดินอยู่ในช่วงร้อยละ 46.2-85.7 โดยค่าดัชนีความคล้ายคลึงสูงสุดในเดือนเก็บตัวอย่างเดือนตุลาคม 2555 กับเดือนธันวาคม 2555 และค่าดัชนีความคล้ายคลึงต่ำสุดในเดือนเก็บ

ตัวอย่างเดือนสิงหาคม 2555 กับเดือนกุมภาพันธ์ 2556 แต่เมื่อพิจารณาระหว่างคู่ของเดือนเก็บตัวอย่างพบว่าเดือนเมษายน 2555 กับเดือนสิงหาคม 2555 และเดือนสิงหาคม กับเดือนกุมภาพันธ์ 2556 มีค่าความคล้ายคลึงต่ำร้อยละ 47.1 และ 46.2 ตามลำดับ ส่วนค่าดัชนีความคล้ายคลึงระหว่างคู่เดือนตุลาคม 2555 กับเดือนมิถุนายน 2555 เดือนธันวาคม 2555 กับเดือนตุลาคม 2555 เดือนกุมภาพันธ์ 2556 กับเดือนตุลาคม 2555 เดือนกุมภาพันธ์ 2556 กับเดือนสิงหาคม 2555 พบสัตว์หน้าดินในระดับวงศ์มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความคล้ายคลึงในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของแม่น้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

เดือนสำรวจ	เม.ย.-55	มิ.ย.-55	ส.ค.-55	ต.ค.-55	ธ.ค.-55
มิ.ย.-55	73.7				
ส.ค.-55	47.1	66.7			
ต.ค.-55	63.2	85.7	66.7		
ธ.ค.-55	63.2	71.4	66.7	85.7	
ก.พ.-56	70	66.7	46.2	80	80

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของผลกระทบจากการการเลี้ยงปลาในกระชังต่อชุมชนสัตว์หน้าดินโดยใช้การคำนวณดัชนีสิ่งมีชีวิต Belgian Biological Index (BBI) และ Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) โดยแสดงในตารางที่ 10 ค่า BBI อยู่ในช่วง 5 ถึง 7 ซึ่งค่า BBI class คือค่าระดับการปนเปื้อน อยู่ในระดับ 2 (II) และ 3 (III) โดยส่วนใหญ่ค่าระดับการปนเปื้อนอยู่ในระดับ 3 (ปนเปื้อนปานกลาง) ยกเว้นสถานี NU4 มีค่าการปนเปื้อนอยู่ในระดับ 2 (ปนเปื้อนเบาบาง) ซึ่งเป็นสถานีอ้างอิงที่ 2 และค่า Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) จากคะแนนเฉลี่ยดัชนีสิ่งมีชีวิต BMWP/ASTP อยู่ในระดับค่าคุณภาพน้ำในระดับ 2 (II), 3 (III) และ 4 (IV) พบค่าคุณภาพน้ำระดับ II ในสถานี NU4 (น้ำคุณภาพค่อนข้างดี) เป็นสถานีอ้างอิงที่ 2 ระดับคุณภาพน้ำ III ในสถานี NU1, NU2, NU3, NU5, NU6, NU7, NU8, NU9, NU10, และ NU11 (น้ำคุณภาพ ปานกลาง) ระดับคุณภาพน้ำ IV ในสถานี NU12 (น้ำค่อนข้างสกปรก) เป็นจุดปลายน้ำ จากตารางที่ 35 - 40

ตารางที่ 10 ค่าดัชนี Belgian Biological Index (BBI) และ Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) ในสถานีเก็บตัวอย่างลำน้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

Site	T	BBI	BMWP	BBIclass	ASTPclass
NU1	12	6	49	III	III
NU2	9	6	40	III	III
NU3	17	6	82	III	III
NU4	14	7	85	II	II
NU5	24	6	110	III	III
NU6	21	6	99	III	III
NU7	10	6	44	III	III
NU8	8	6	37	III	III
NU9	10	6	43	III	III
NU10	15	5	63	III	III
NU11	16	6	77	III	III
NU12	11	5	36	III	IV

4.3 การวิเคราะห์กลุ่มของประชาชomatic Cluster Analysis

การวิเคราะห์กลุ่มด้วยวิธี Cluster Analysis เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติแบบหลายตัวแปร (multivariate analysis) โดยจำแนกและแสดงลักษณะการจัดกลุ่มความหลากหลายและความซุกซุนมของประชาชomatic สัตว์น้ำดินที่สุมเก็บตัวอย่างจาก 12 สถานี ในลำน้ำอุน จังหวัดสกลนคร สามารถจัดกลุ่มความคล้ายคลึงของประชาชomatic สัตว์น้ำดินได้ 4 กลุ่ม (cluster) (ดังภาพที่ 22) และวิเคราะห์ความถูกต้องระหว่างกลุ่มที่แบ่งโดยการวิเคราะห์ analysis of similarities (ANOSIM) พบร่วมความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (cluster) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($R=0.509$, $P=0.001$) โดยมีรายละเอียดของแต่ละกลุ่มดังนี้

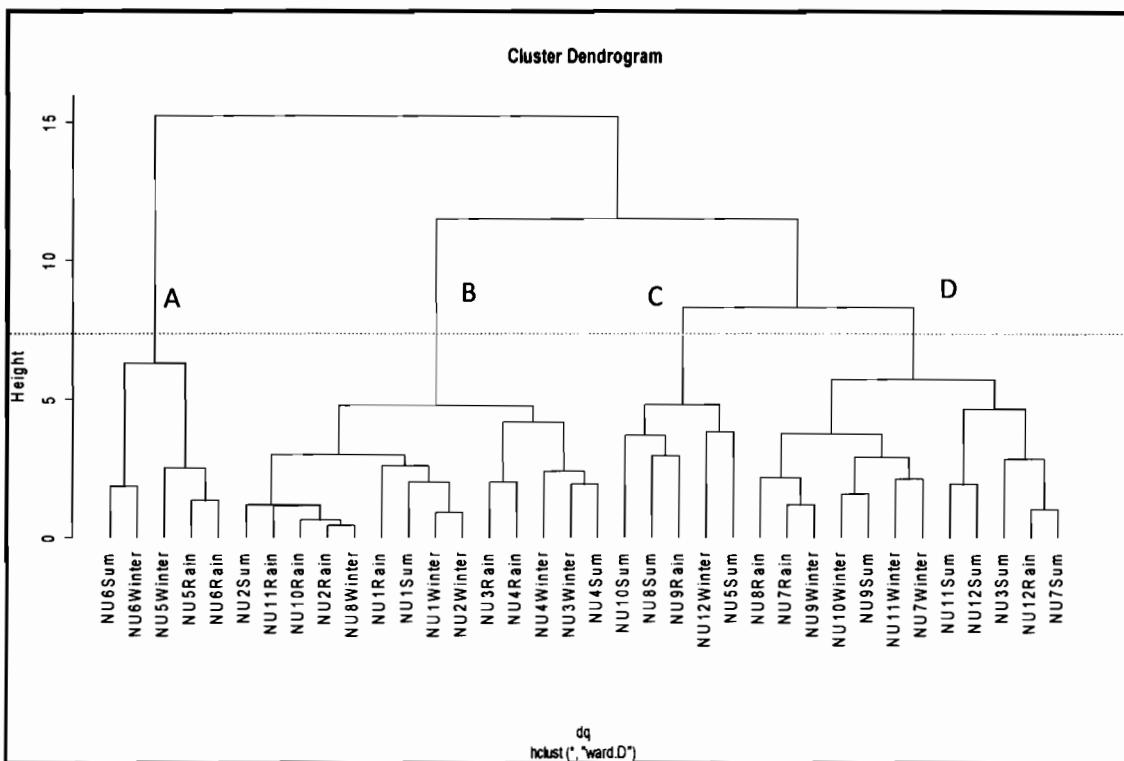
กลุ่ม A พบสัตว์น้ำดินในกลุ่มของ หอยเจดีย์ ไส้เดือนน้ำจืด ริ้นน้ำจืดหรือหนองแดง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ โดยพบมากในกลุ่มของหอย (หอยเจดีย์) *Melanoides* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 53.43 รองลงมาพบ ไส้เดือนน้ำ *Tubifex* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 14.51 และพบสัตว์น้ำดินที่รองลงมาในกลุ่ม คือ *Anulotaia* sp., *Corbicula* sp., *Chironomus* sp., *Idiopoma* sp., *Pilsbryoconcha*

sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 13.90, 11.08, 3.46, 3.24, 0.39 ตามลำดับเป็นสัตว์ที่อยู่ในกลุ่มผู้อยู่อาศัยต้องการออกซิเจนในปริมาณหายใจผ่านผิวน้ำ

กลุ่ม B พบรสัตว์หน้าดินในกลุ่มของ แมลงเกษตรหิน แมลงชีปะขาว หนอนปลอกน้ำ และหอย โดยพบมากในสัตว์หน้าดิน *Corbicula* sp. คิดเป็นร้อยละ 71.65 รองลงมา *Anulotaia* sp. คิดเป็นร้อยละ 7.90 และพบกลุ่มสัตว์หน้าดินรองลงมาในกลุ่ม คือ *Hexagenia* sp., *Ensidens* sp., *Ecnomus* sp., *Idiopama* sp., *Scabies* sp., *Limnoperna* sp., *Pilsbryoconcha* sp., *Hyriopsis* sp., *Melanoides* sp., *Gomphoides* sp., *Chaetogaster* sp., *Branchiura* sp. คิดเป็นร้อยละ 6.48, 4.18, 2.36, 1.86, 1.39, 0.92, 0.92, 0.46, 0.46, 0.46, 0.46, 0.46 ตามลำดับ กลุ่ม B เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายของชนิดมากที่สุด

กลุ่ม C พบรสัตว์หน้าดินในกลุ่ม ไส้เดือนน้ำ ริ้นน้ำจีดหรือหนอนแดง และ หอย อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำพbmมากในกลุ่มของไส้เดือนน้ำ *Tubifex* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 39.87 รองลงมาพบริ้นน้ำจีดหรือหนอนแดง *Chironomus* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 23.17 และพบกลุ่มสัตว์หน้าดินรองลงมาในกลุ่ม คือ *Corbicula* sp., *Anulotaia* sp., *Clea* sp., *Branchiura* sp., *Idiopama* sp., *Melanoides* sp., *Ensidens* sp., *Arigomphus* sp., *Limnoperna* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 13.99, 5.44, 4.11, 4.11, 3.42, 2.39, 1.38, 1.38, 1.03 ตามลำดับ

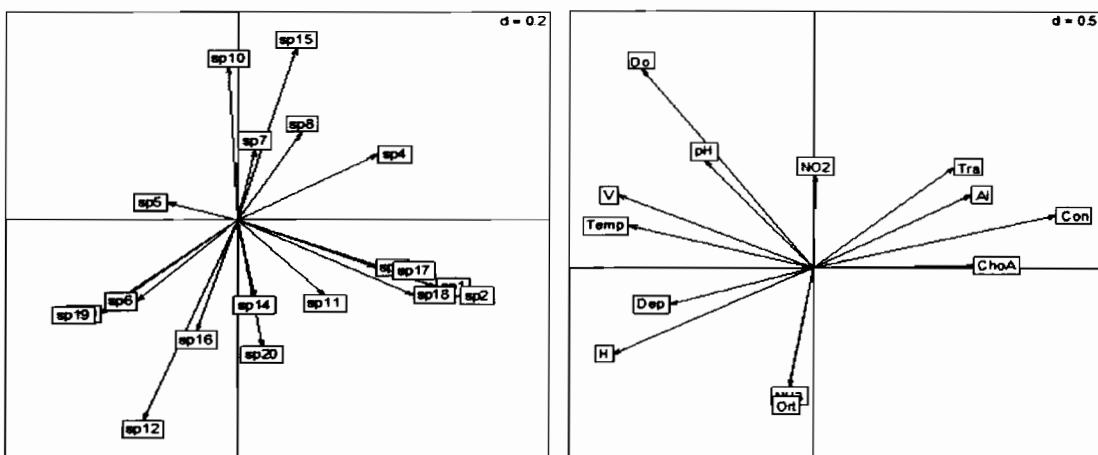
กลุ่ม D พบรสัตว์หน้าดินกลุ่ม หอย ริ้นน้ำจีดหรือหนอนแดง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำพbmมากในกลุ่มของหอยxm *Anulotaia* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 44.04 รองลงมาหอยกาบน้ำจีด (หอยเล็บม้า) *Corbicula* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 24.13 และพบกลุ่มสัตว์หน้าดินรองลงมาในกลุ่ม คือ *Chironomus* sp., *Lymnaea* sp., *Idiopama* sp., *Ensidens* sp., *Branchiura* sp., *Melanoides* sp., *Scaphula* sp., *Hyriopsis* sp., *Scabies* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 14.91, 4.49, 4.23, 2.27, 2.27, 2.55, 0.85, 0.28, 0.28 ตามลำดับ

ภาพที่ 22 การวิเคราะห์กลุ่มโดยวิธี Cluster Analysis จากพื้นที่การเลี้ยงปลา尼ลในระยะต่อ
ประชาคมสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูนในแต่ละฤดู ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง
เดือนกุมภาพันธ์ 2556

4.3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ canoncial correlation analysis: CCA)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำทางเคมี และ ชีวภาพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ (canonical correlation analysis; CCA) เพื่อหา ความสัมพันธ์ (ภาพที่ 25) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำ กับชนิดและปริมาณของ สัตว์หน้าดิน ในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่าง พบชนิดสัตว์หน้าดิน sp15 (*Hexagenia* sp.) เป็นกลุ่มของ แมลงซีปะขาว มีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่า NH₃ (แอมโมเนียม) และค่า Ort (ออร์โรฟอสเฟต) แต่มี ความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสัตว์หน้าดิน sp20 (*Tubifex* sp.) และพบสัตว์หน้าดิน sp1 (*Hyriopsis* sp.), sp2 (*Corbicula* sp.), sp17 (*Chironomus* sp.), sp18 (*Chaetogaster* sp.) โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับค่า DO (ออกซิเจนที่ละลายน้ำ) และ pH

ภาพที่ 23 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ค่าอนิคอล (CCA) ระหว่างคุณภาพน้ำ และสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

จากการศึกษาสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน พบ 3 ไฟลัม 14 วงศ์ 20 สกุล ชนิดที่มีโอกาสพบมากที่สุดอยู่ในวงศ์ Viviparidae และ Corbiculidae พบรทุกสถานีเก็บตัวอย่าง ซึ่งปริมาณเฉลี่ยสัตว์หน้าดิน 136.72 ± 266.08 ตัวต่อตารางเมตร และพบโครงสร้างชุมชนของสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Hyriopsis* sp., *Corbicula* sp., *Limnoperna* sp., *Scabies* sp., *Lymnaea* sp., *Clea* sp., *Gomphoides* sp., *Chironomus* sp., *Pilsbryoconcha* sp., *Anulotaia* sp. และ *Tubifex* sp. ในพื้นที่การเลี้ยงปานิลในกระชังจะพบชุมชนสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Ensidens* sp., *Hexagenia* sp. และ *Ecnomus* sp. ซึ่งจะพบมากในบริเวณที่มีคุณภาพน้ำค่อนข้างดี

เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพน้ำในที่ไม่มีการเลี้ยงปานิลในกระชัง ค่าคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ไม่เกินค่ามาตรฐานแหล่งน้ำผิวดิน และพบสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Ensidens* sp., *Hexagenia* sp. และ *Ecnomus* sp. เป็นกลุ่มสัตว์หน้าดินที่ต้องการปริมาณออกซิเจนในการหายใจและทนต่อความเป็นกรด ของน้ำได้น้อยจึงมักพบในแหล่งน้ำที่คุณภาพดี ส่วนในบริเวณที่มีการเลี้ยงปานิลในกระชังค่าคุณภาพน้ำจะอยู่ในระดับปานกลาง โดยจะพบค่าแอมโมเนียม ค่าไนโตรท์ ออร์โรฟอสเฟต ในบริเวณที่มีการเลี้ยงปลาจากมูลปลา และจากอาหารที่เหลือ จึงมักพบสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Hyriopsis* sp., *Corbicula* sp., *Limnoperna* sp., *Scabies* sp., *Lymnaea* sp., *Clea* sp., *Gomphoides* sp., *Chironomus* sp., *Pilsbryoconcha* sp., *Anulotaia* sp. และ *Tubifex* sp. เพื่อย่อยสลายเศษอาหารบริเวณใต้กระชังปลา ซึ่งเป็นสัตว์ที่ทนต่อสภาวะความเป็นกรดได้สูง ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับค่าดัชนี BBI และ BMWP/ASTP

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลกระทบของการเลี้ยงปลาในกระชังและความหลากหลายของสัตว์น้ำดินในลำน้ำอูน โดยกำหนดสถานีเก็บตัวอย่างทั้งหมด 12 สถานี ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 โดยกำหนดให้เดือนเมษายน 2555 เป็นตัวแทนฤดูร้อนครั้งที่หนึ่ง เดือนมิถุนายน 2555 และเดือนสิงหาคม 2555 เป็นตัวแทนฤดูฝน เดือนตุลาคม 2555 และเดือนธันวาคม 2555 เป็นตัวแทนฤดูหนาว เดือนกุมภาพันธ์ 2556 เป็นตัวแทนฤดูร้อนครั้งที่สอง ซึ่งนำคุณภาพน้ำทางกายภาพ และเคมีเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชุมชนสัตว์น้ำดิน โดยพบสถานีเก็บตัวอย่าง NU4 เป็นสถานีอ้างอิงที่ สอง ค่าคุณภาพน้ำอยู่ในระดับดี ส่วนสถานีอ้างอิงที่ หนึ่ง NU1 และสถานีที่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลานิลในกระชังมีค่าคุณภาพน้ำอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงปลานิลในกระชัง และยังสืบเนื่องจากในช่วงเวลาที่เก็บตัวอย่างลำน้ำอูนและลำน้ำสาขา มีปริมาณน้ำ้อยากจากปริมาณน้ำฝนที่ลดลง

จากการศึกษาสัตว์น้ำดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ในแต่ละฤดู ตลอดทั้งปี ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 ทำการเก็บตัวอย่างทั้งหมด 12 สถานี พบรสัตว์ น้ำดิน จำนวน 3 ไฟลัม 14 วงศ์ 20 สกุล ไฟลัมที่พบคือ Arthropoda, Mollusca และ Annelida โดยพบมากในกลุ่มของ ไฟลัม Mollusca (หอย) มากถึง 8 วงศ์ 12 สกุล จากการเก็บตัวอย่าง 12 สถานี พบรสัตว์น้ำดินในบริเวณกระชังปลานิลและสถานีอ้างอิง เฉลี่ยเท่ากับ 136.72 ± 266.08 ตัวต่อตารางเมตร และพบปริมาณสัตว์น้ำดินในกลุ่ม Thiariae, Viviparidae และ Corbiculidae พบรสัตว์น้ำดินที่สุด จากการเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน สัตว์น้ำดินที่มีโอกาสพบมากที่สุดในวงศ์ Viviparidae และ Corbiculidae โดยพบได้ในทุกสถานีเก็บตัวอย่าง และทุกฤดูกาล

จากการศึกษาดัชนีความถี่ ดัชนีความหลากหลาย ดัชนีความชุกชุม มีค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU5 ในช่วงฤดูร้อน พบรสัตว์น้ำดินที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร และสถานีเก็บตัวอย่าง NU9 บ้านนาคอຍ ตำบลนาจ้วง อำเภอ นาหว้า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูร้อน สถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนสัมพันธ์ ตำบล หนองลาด อำเภอ เมือง จังหวัดสกลนคร NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร โดยอยู่ในช่วงฤดูฝน และพบในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร NU9 บ้านนาคอຍ ตำบลนาจ้วง อำเภอ นาหว้า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูหนาว

ดัชนีความเท่าเทียม มีค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 ในช่วงฤดูนาว พบรค่าต่ำสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร และสถานีเก็บตัวอย่าง NU9 บ้านนาคออย ตำบลนาจ้าว อำเภอนาหัวว่า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูร้อน สถานีเก็บตัวอย่าง NU7 บ้านดอนส้มพันธ์ ตำบลหนองลาด อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร NU8 บ้านท่าวังหิน ตำบลเชิงชุม อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร โดยอยู่ในช่วงฤดูฝน และพบในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร NU9 บ้านนาคออย ตำบลนาจ้าว อำเภอ นาหัวว่า จังหวัดนครพนม โดยอยู่ในช่วงฤดูหนาว จากการวิเคราะห์ดัชนีความคล้ายคลึง พบรสถานีเก็บตัวอย่าง NU9 กับ NU7 มีความคล้ายคลึงสูงถึง 100 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเดือนตุลาคม 2555 กับเดือนมิถุนายน 2555 และเดือนธันวาคม 2555 กับเดือนตุลาคม 2555 มีความคล้ายคลึงกันสูงถึง 85.7 เปอร์เซ็นต์

จากการวิเคราะห์ทางสถิติสามารถจัดกลุ่มโดยใช้โปรแกรม Cluster Analysis แบ่งตามลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่ม A พบรสัตว์หน้าดินในกลุ่มของ หอยเจดีย์ ไส้เดือนน้ำจีด ริ้นน้ำจีดหรือหอนนเองแดง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ โดยพบมากในกลุ่มของหอย (หอยเจดีย์) *Melanoides sp.* โดยคิดเป็นร้อยละ 53.43 รองลงมาพบ ไส้เดือนน้ำ *Tubifex sp.* โดยคิดเป็น ร้อยละ 14.51 โดยพบในสถานีเก็บตัวอย่าง NU5 และ NU6 ในทุกฤดูกาล กลุ่ม B พบรสัตว์หน้าดินในกลุ่มของ แมลงแกะหิน แมลงชีปะขาว หนอนปลอกน้ำ และหอย โดยพบมากในสัตว์หน้าดิน *Corbicula sp.* คิดเป็นร้อยละ 71.65 รองลงมา *Anulotaia sp.* คิดเป็นร้อยละ 7.90 กลุ่ม C พบรสัตว์หน้าดินในกลุ่ม ไส้เดือนน้ำ ริ้นน้ำจีดหรือหอนนเองแดง และ หอย อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ พบรมากในกลุ่มของไส้เดือนน้ำ *Tubifex sp.* โดยคิดเป็นร้อยละ 39.87 รองลงมาพบริ้นน้ำจีดหรือหอนนเองแดง *Chironomus sp.* โดยคิดเป็นร้อยละ 23.17 กลุ่ม D พบรสัตว์หน้าดินกลุ่ม หอย ริ้นน้ำจีดหรือหอนนเองแดง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำพบรมากในกลุ่มของหอยชม *Anulotaia sp.* โดยคิดเป็นร้อยละ 44.04 รองลงมาพบหอยกาบน้ำจีด (หอยเล็บม้า) *Corbicula sp.* โดยคิดเป็นร้อยละ 24.13 และทำการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้โปรแกรม canonical correlation analysis; CCA เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพน้ำกับสัตว์หน้าดินในลำน้ำอุน พบรชนิดสัตว์หน้าดินที่มีความทนทานต่อมลพิษได้น้อยอาศัยอยู่คือ *sp15* (*Hexagenia sp.*) เป็นกลุ่มของแมลงชีปะขาว หายใจด้วยเหงือกต้องการออกซิเจนในปริมาณมาก จึงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่า NH₃ (แอมโมเนีย) และค่า Ort (ออร์โรฟอสเฟต) แต่ค่า NH₃ (แอมโมเนีย) และค่า Ort (ออร์โรฟอสเฟต) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสัตว์หน้าดิน *sp20* (*Tubifex sp.*) และพบกลุ่มที่มีความทนทานต่อมลพิษได้มากอาศัยอยู่คือ สัตว์หน้าดิน *sp1* (*Hyriopsis sp.*), *sp2* (*Corbicula sp.*), *sp17* (*Chironomus sp.*), *sp18* (*Chaetogaster sp.*) เป็นสัตว์หน้าดินในกลุ่มของผู้ย่อสลาย หายใจผ่านผิวนังต้องการปริมาณออกซิเจนน้อย โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับค่า DO (ออกซิเจนที่ละลายน้ำ) และ pH

จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพของชุมชนสัตว์หน้าดิน โดยใช้การคำนวณดัชนีสิ่งมีชีวิต Belgian Biological Index (BBI) และ Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) พบค่าการประเมินของดัชนี BBI และ BMWP/ASTP ไปในทิศทางเดียวกัน คือ ค่าคุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในระดับ III ปนเปื้อนปานกลาง ส่วนในสถานี NU4 สถานีอ้างอิงที่สอง อยู่ในระดับ II ปนเปื้อนเบาบาง หรือคุณภาพน้ำค่อนข้างดี ยกเว้นในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 บ้านนาคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอหว้า จังหวัดนครพนม มีค่าตามคะแนนดัชนี BMWP/ASTP อยู่ในระดับ IV คุณภาพน้ำค่อนข้างสกปรก

5.2 อกิจกรรมผลการวิจัย

5.2.1 คุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมีของแต่ละสถานีเก็บตัวอย่าง

จากการศึกษาคุณภาพน้ำทางกายภาพและทางเคมีในลำน้ำอูน ในระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 พบว่าในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างมีความแตกต่างกันในบางปัจจัย และในเรื่องของฤทธิ์ในการเก็บตัวอย่าง จึงทำให้คุณภาพน้ำในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในแต่ละครั้งมีความแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ปริมาณออกซิเจน หรือ DO ที่ละลายน้ำโดยปกติระบบนิเวศน้ำให้จะมีค่า DO สูงกว่าในระบบน้ำนึ่ง เพราะการให้ของน้ำทำให้อากาศสามารถละลายเข้าไปอยู่ในน้ำได้ แต่ลำน้ำอูนได้ทำการก่อสร้างฝายกันน้ำของชลประทานและของชุมชนหลายแห่งทำให้น้ำนึ่งในช่วงฤดูน้ำน้อย อีกทั้งลำน้ำอูนเป็นลำน้ำที่มีสีเขียวอุ่นอยู่ตลอดเวลาแสงจึงส่องผ่านได้น้อยจึงส่งผลให้ค่า DO ในลำน้ำอูนอยู่ในช่วง 2.6–6.0 mg/l ทำการเก็บตัวอย่างน้ำในบริเวณกระชังปลานิล ทำให้ค่าออกซิเจนในน้ำอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และในบริเวณการเลี้ยงปลานิลในกระชังมีเครื่องเติมอากาศติดอยู่ แต่พบปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำในน้ำสูง ในช่วงฤดูหนาว แต่ช่วงฤดูร้อนพบค่าออกซิเจนที่ละลายน้ำอยู่ในระดับที่ ต่ำ ยกเว้นในสถานี NU4 ซึ่งเป็นสถานีอ้างอิงที่ 2 พบค่าออกซิเจนสูงในทุกฤดูกาลและพบสัตว์หน้าดินมากในกลุ่มของแมลงชี萍า (*Hexagenia sp.*) โดยมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Girgin (2010) โดยกล่าวว่าสัตว์หน้าดินส่วนใหญ่พบ *Ephemeroptera* ผลการประเมินดัชนีชีวภาพสรุปได้ว่า พบสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Ephemeroptera* มาตรฐานนิดที่โดยเด่นในลำน้ำจะแสดงถึงคุณภาพน้ำอยู่ในสภาพการปนเปื้อนน้อย

อุณหภูมิของน้ำอยู่ในช่วง 25.2–29.6 °C ซึ่งค่าเป็นไปตามฤทธิ์และการเก็บตัวอย่าง โดยมีค่าต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคม คือฤดูหนาว ของสถานีเก็บตัวอย่างส่วนใหญ่ และช่วงที่มีอากาศร้อน อยู่ในช่วงเดือนสิงหาคม 2555 และเดือนตุลาคม 2555 อยู่ในช่วงฤดูฝนมีอุณหภูมิสูงเป็นส่วนใหญ่ และช่วงฤดูร้อนมีบางสถานีที่มีอุณหภูมิสูง การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างเกิดจากภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป และช่วงเวลาในการเก็บตัวอย่างนั้น

ค่าความเป็นกรดด่าง (pH) อยู่ในช่วง 6.5-6.9 ซึ่งไม่เกินค่ามาตรฐานระดับน้ำผิวดินทั่วไป โดยกำหนดอยู่ในช่วง 5-9 และสถานีเก็บตัวอย่าง NU10, NU11 และ NU12 ซึ่งเป็นตอนปลายลำน้ำอุนที่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลานิลในระชั้ง มีค่า pH สูงอยู่ในระดับ 7 อยู่ในช่วงถ้วร้อน

ค่าความกระด้าง Hardness ของน้ำอยู่ในช่วง 6.5-22.5 mg/l ในทุกสถานีเก็บตัวอย่างในช่วงถ้วร้อนและในช่วงฤดูหนาว พบค่าความกระด้างของน้ำอยู่ในระดับสูง และ ในฤดูฝน พบค่าความกระด้างของน้ำอยู่ในระดับต่ำในทุกสถานีเก็บตัวอย่าง

ค่าความเป็นด่างของน้ำในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง 27.5-57.5 mg/l จากการวิเคราะห์ความเป็นด่างของน้ำพบว่าในช่วงของถ้วร้อน และ ฤดูฝนมีค่าความเป็นด่างในระดับสูง พบค่าสูงสุดในสถานี NU5 และ NU6 ในช่วงฤดูหนาว มีค่าความเป็นด่างของน้ำอยู่ในระดับต่ำ

ค่าแอมโมเนีย Ammonia ปริมาณแอมโมเนียที่อยู่ในน้ำนั้นเกิดจากการหายใจทางเหงือกของปลาและแบคทีเรียในการย่อยสลาย อาหารที่ตกค้างพื้นท้องน้ำ และขี้ปลา ค่า pH อุณหภูมิของน้ำที่สูงขึ้นจะส่งผลให้เกิดความเป็นพิษรุนแรงขึ้นด้วย ในลำน้ำอุนค่าแอมโมเนียอยู่ในช่วง 0.11-0.51 mg/l จากการวิเคราะห์ค่าแอมโมเนียพบค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU7 และ NU6 ในช่วงถ้วร้อน พบปริมาณค่าแอมโมเนียในระดับสูง และในช่วงฤดูฝนพบค่าแอมโมเนียในลำน้ำอุน อยู่ในระดับต่ำผลจากปริมาณน้ำที่เพิ่มขึ้นในปริมาณมาก แต่ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU6 ได้พบค่าแอมโมเนียในปริมาณสูงในทุกฤดูกาล เนื่องจากมีปริมาณการปล่อยที่มีความหนาแน่นมาก

ค่าไนโตรท์ Nitrite เกิดจากการย่อยสลายของแอมโมเนียโดยแบคทีเรียที่ใช้ออกซิเจน และการเลี้ยงปลานิลในระชั้งมากเกินไปทำแบคทีเรียทำการย่อยสลายเป็นไนโตรทได้ช้าลงเมื่อค่าไนโตรทสูงส่งผลให้ค่าออกซิเจนลดลงโดยการนำไปใช้ของแบคทีเรีย โดยค่าไนโตรทที่เหมาะสมควรอยู่ในระดับ 0 ค่าไนโตรทในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง 0.06-0.23 mg/l มีค่าไนโตรทต่ำ ส่งผลต่อการเลี้ยงปลาและสิ่งแวดล้อมได้ไม่มาก ยกเว้นสถานีเก็บตัวอย่าง NU12 มีค่าไนโตรทสูงในช่วงฤดูหนาว เกิดจากปริมาณน้ำที่น้อยลงและการเคลื่อนกระชังเข้าหากันจึงมีปริมาณของเสียอาหารที่เหลือและมูลปลาตกค้างในปริมาณที่สูงขึ้นจากช่วงฤดูกาลอื่น

ค่าօร์โฟอสเฟต Orthophosphate เป็นสารฟอฟอรัสที่ละลายในน้ำเป็นอาหารที่สำคัญของแพลงก์ตอนพืช และพืชน้ำ พบได้ทั่วไปตามแหล่งน้ำธรรมชาติ พบมากในน้ำทึบชุมชน น้ำทึบจากแพลงเกษตรที่แหล่งสูบน้ำแหล่งน้ำพบค่าօร์โฟอสเฟตในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง 0.03-0.75 mg/l โดยพบค่าสูงในทุกสถานีเก็บตัวอย่างในช่วงถ้วร้อนและในช่วงฤดูฝน และในช่วงฤดูหนาว พบค่าօร์โฟอสเฟตมีค่าต่ำโดยพบค่าต่ำที่สุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU12

ค่าคลอโรฟิลล์ a Chlorophyll a ที่พบในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง 0.25-0.81 mg/l โดยพบค่าคลอโรฟิลล์ a ในปริมาณที่สูง ในช่วงต้นถ้วร้อน ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1, NU2 และ NU3 ค่า

คลอรอฟิลล์ เอ เนื่องจากปริมาณน้ำที่ลดลง ระดับน้ำตื้นแสงส่องได้ดี จึงเกิดการเพิ่มปริมาณของแพลงก์ตอน และพิชน้ำขึ้น

ค่าการนำไฟฟ้า Conductivity ในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง $85-440 \mu\text{s.cm}^{-1}$ ค่าการนำไฟฟ้าจะขึ้นอยู่ กับปริมาณความมากน้อยของอิออนนิตต่างๆ ที่ละลายอยู่ในน้ำ ซึ่งเป็นผลมาจากการกิจกรรมต่างๆ ของ มนุษย์และสภาพทางธรณีวิทยาของแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างจากการศึกษาพบว่าค่าการนำไฟฟ้าค่อนข้าง ต่ำในเดือนมิถุนายน 2555 เดือนสิงหาคม 2555 ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูฝนของทุกสถานีเก็บตัวอย่างเกิดจาก ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นเกิดการเจือจางของสิ่งปนเปื้อนหรืออิออนต่างๆ ที่อยู่ในน้ำ แต่เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาว และฤดูร้อนปริมาณน้ำลดลงแต่ปริมาณอิออนยังเท่าเดิมทำให้ ค่าการนำไฟฟ้าสูงขึ้นตามไปด้วย

ค่าความโปร่งใสของน้ำ Transparency ในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง $18-56 \text{ cm}$ ค่าความโปร่งใสของน้ำ สูงในสถานีเก็บตัวอย่าง NU1 ซึ่งเป็นช่วงฤดูหนาว และในสถานีเก็บตัวอย่าง NU7 ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูฝน มี ปริมาณน้ำมากไหลแรงทำให้ชุ่น ค่าความโปร่งแสงที่วัดได้อยู่ในระดับต่ำ และจากการวัดค่าความโปร่ง แสงของน้ำในสถานีเก็บตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ $20-35 \text{ cm}$

ค่าความเร็วของน้ำ Velocity ในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง $0-0.53 \text{ m/s}$ ค่าความเร็วน้ำในแต่ละสถานีเก็บ ตัวอย่างจะมีความแตกต่างกัน จากขนาดของฝายและการปล่อยน้ำของชลประทานน้ำอุน พบค่า ความเร็วน้ำสูงในช่วงฤดูหนาว ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU4 (สถานีอ้างอิงที่ 2) NU8, NU11 และ NU12 ซึ่งได้รับผลกระทบจากการเปิด ปิดประตูระบายน้ำ และในช่วงฤดูฝน จากปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งความเร็ว ของน้ำในสถานีเก็บตัวอย่าง NU5, NU6 และ NU10 ค่าความเร็วน้ำที่สูงเกิดจากปริมาณน้ำฝนและการ ระบายน้ำของเขื่อนน้ำอุน และพบค่าความเร็วน้ำระดับต่ำที่สุด ในช่วงฤดูร้อน ในบริเวณสถานีเก็บ ตัวอย่าง NU1 (สถานีอ้างอิงที่ 1), NU2 และ NU3 เป็นช่วงฤดูที่มีระดับน้ำต่ำและทำให้เกิดน้ำนิ่งใน สถานีเก็บตัวอย่างดังกล่าว

ค่าความลึกของน้ำในลำน้ำอุนอยู่ในช่วง $2.1-5.0 \text{ m}$ จากการศึกษากิจกรรมการเลี้ยงปลาใน กระชังในลำน้ำอุน จะนิยมเลี้ยงในบริเวณหนึ่งฝายกันน้ำ ซึ่งจะมีระดับน้ำไม่ต่ำกว่า 2 เมตร ตลอดทั้งปี น้ำลึกสูงสุดในช่วงฤดูฝน จากปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยระดับความลึกส่วนใหญ่จะอยู่ที่ $2.30-3.50 \text{ เมตร}$

5.2.2 สัตว์น้ำดิน

จากการศึกษาสัตว์น้ำดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอุน ในแต่ละฤดู ตลอดทั้งปี ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 ทำการเก็บตัวอย่างทั้งหมด 12 สถานี พบสัตว์ น้ำดิน จำนวน 3 ไฟลัม 14 วงศ์ 20 สกุล ไฟลัมที่พบคือ Arthropoda, Mollusca และ Annelida โดยพบมากในกลุ่ม Mollusca (หอย) มากถึง 8 วงศ์ 12 สกุล จากการเก็บตัวอย่าง 12 สถานี พbmี ปริมาณสัตว์น้ำดินในบริเวณกระชังปลานิลและสถานีอ้างอิง เฉลี่ยเท่ากับ 136.72 ± 266.08 ตัวต่อ ตารางเมตร และพบปริมาณสัตว์น้ำดินในกลุ่ม Thiaridae, Viviparidae และ Corbiculidae มาก

ที่สุด จากการเก็บตัวอย่างในลำน้ำอุน สัตว์หน้าดินที่มีโอกาสพบมากที่สุดในวงศ์ Viviparidae และ Corbiculidae พบริบูรณ์ในทุกสถานีเก็บตัวอย่างทุกฤดูกาล จากศึกษาด้ชนีความถี่ ดัชนีความหลากหลาย ดัชนีความชุกชุม มีค่าสูงสุดในสถานีเก็บตัวอย่าง NU5 ในช่วงฤดูร้อน และดัชนีความเท่าเทียมมีค่าสูงสุด ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU8 ในช่วงฤดูหนาว

จากการวิเคราะห์ดัชนีความคล้ายคลึง พบริบูรณ์ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU9 กับ NU7 มีความคล้ายคลึงสูงถึง 100 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเดือนตุลาคม 2555 กับเดือนมิถุนายน 2555 และเดือนธันวาคม 2555 กับเดือนตุลาคม 2555 มีความคล้ายคลึงกันสูงถึง 85.7 เปอร์เซ็นต์ มีความสอดคล้องกับ Hellawall (1986) ในบริเวณที่พบสัตว์หน้าดินหลายชนิดก็จะพบปริมาณสัตว์หน้าดินอาศัยอยู่มากเช่นกัน

5.2.3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรม R เวอร์ชัน 3.10 เมื่อนำมาวิเคราะห์การจัดกลุ่ม โดยใช้ Cluster Analysis โดยการจัดกลุ่มสัตว์หน้าดินกับคุณภาพน้ำที่มีความคล้ายคลึงกันอยู่ใกล้กันเป็นกลุ่มเดียวกัน จากการวิเคราะห์แบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่ม A พบริบูรณ์ในกลุ่มของ หอยเจดีย์ ไส้เดือนน้ำจืด ริ้วน้ำจืดหรือหนองแดง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ โดยพบมากในกลุ่มของหอย (หอยเจดีย์) *Melanoides* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 53.43 รองลงมาพบ ไส้เดือนน้ำ *Tubifex* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 14.51 โดยพบริบูรณ์ในสถานีเก็บตัวอย่าง NU5 และ NU6 โดยพบริบูรณ์ในทุกฤดูกาล กลุ่ม B พบริบูรณ์หน้าดินในกลุ่มของ แมลงเกษตร แมลงชีปะขาว หนองปลอกน้ำ และหอย โดยพบมากในสัตว์หน้าดิน *Corbicula* sp. คิดเป็นร้อยละ 71.65 รองลงมา *Anulotaia* sp. คิดเป็นร้อยละ 7.90 โดยพบริบูรณ์ในทุกฤดูกาล กลุ่ม C พบริบูรณ์หน้าดินในกลุ่ม ไส้เดือนน้ำ ริ้วน้ำจืดหรือหนองแดง และ หอย อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ พbmakในกลุ่มของไส้เดือนน้ำ *Tubifex* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 39.87 รองลงมาพบริ้วน้ำจืดหรือหนองแดง *Chironomus* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 23.17 โดยจะพบมากในช่วงฤดูร้อน กลุ่ม D พบริบูรณ์หน้าดินกลุ่ม หอย ริ้วน้ำจืดหรือหนองแดง อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำพbmakในกลุ่มของ หอยชม *Anulotaia* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 44.04 รองลงมาพบหอยกบน้ำจืด (หอยเล็บม้า) *Corbicula* sp. โดยคิดเป็นร้อยละ 24.13 โดยพบริบูรณ์ในทุกฤดูกาล

จากการวิเคราะห์ canonical correlation analysis; CCA เพื่อหาความสัมพันธ์ของค่าคุณภาพน้ำ กับสัตว์หน้าดิน โดยภายนอกกลุ่มเดียวกันจะมีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกันจะแปรผันตามกัน ส่วนกลุ่มที่อยู่ตรงกันข้ามจะมีแนวโน้มไปในทางตรงกันข้ามกัน จากการวิจัยพบว่า ชนิดสัตว์หน้าดินที่มีความทนทานต่อมลพิษได้น้อยอาศัยอยู่คือ sp15 (*Hexagenia* sp.) เป็นกลุ่มของแมลงชีปะขาว หายใจด้วยเหงือกต้องการออกซิเจนในปริมาณมาก จึงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่า NH3 (แอมโมเนียม) และค่า Ort (ออร์โฟอสเฟต) แต่ค่า NH3 (แอมโมเนียม) และค่า Ort (ออร์โฟอสเฟต) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสัตว์หน้าดิน sp20 (*Tubifex* sp.) และพบริบูรณ์ที่มีความทนทานต่อมลพิษได้มากอาศัยอยู่คือ สัตว์หน้าดิน sp1 (*Hyriopsis* sp.), sp2 (*Corbicula* sp.), sp17 (*Chironomus* sp.), sp18

(*Chaetogaster sp.*) เป็นสัตว์หน้าดินในกลุ่มของผู้อยู่อย่างสลาย หายใจผ่านผิวน้ำทั้งต้องการปริมาณออกซิเจนน้อย โดยมีความล้มเหลวในเชิงลบกับค่า DO (ออกซิเจนที่ละลายน้ำ) และ pH พบมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ บุญเสถียร บุญสูง และนฤมล แสงประดับ (2545) ศึกษาการเลี้ยงปลาในกระชังมีผลกระทบต่อสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน โดยในช่วงที่มีการเลี้ยงปลาน้ำพบร่วมกับสัตว์ที่มีความทนทานสูงต่อมลพิษอาศัยอยู่มากในตะกอนบริเวณกระชัง เป็นบริเวณที่มีการปนเปื้อนของสารอินทรีย์สูงหลังจากเลี้ยงปลาประมาณ 1 เดือน ขุ่นชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินสามารถฟื้นตัวได้โดยการพบร่วมกับสัตว์ที่มีความทนทานน้อยต่อมลพิษเข้ามาอาศัยอยู่ในบริเวณกระชังเลี้ยงปลา

5.2.4 ผลการประเมินคุณภาพน้ำด้วยดัชนีชีวภาพ

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพของผลกระทบจากการการเลี้ยงปลานิลในกระชังต่อขุ่นชนสัตว์หน้าดิน มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Girgin (2010); Korycinska and Krolak (2006); Blijswijk, Coimbra and Graca (2004) ได้ศึกษาคุณภาพน้ำและประเมินผลกระทบของน้ำเสียต่อขุ่นชนสัตว์หน้าดินในลำน้ำโดยใช้ดัชนี BBI และ BMWP เพื่อประเมินลำน้ำพบมีผลคล้ายคลึงกับการศึกษาผลกระทบการเลี้ยงปลานิลในกระชังในลำน้ำอูน โดยใช้การคำนวณดัชนีสิ่งมีชีวิต Belgian Biological Index (BBI) และ Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) โดยแสดงค่า BBI อยู่ในช่วง 5 ถึง 7 ซึ่งค่า BBI class คือค่าระดับการปนเปื้อนอยู่ในระดับ II และ III โดยส่วนใหญ่ค่าระดับการปนเปื้อนอยู่ในระดับ III (ปนเปื้อนปานกลาง) ยกเว้นสถานี NU4 มีค่าการปนเปื้อนอยู่ในระดับ II (ปนเปื้อนเบาบาง) ซึ่งเป็นสถานีอ้างอิงที่สอง และค่า Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) จากคะแนนเฉลี่ยดัชนีสิ่งมีชีวิต BMWP/ASTP อยู่ในระดับค่าคุณภาพน้ำในระดับ II, III และ IV พบร่วมกับค่าคุณภาพน้ำระดับ II ในสถานี NU4 (น้ำคุณภาพค่อนข้างดี) เป็นสถานีอ้างอิงที่สอง ระดับคุณภาพน้ำ III ในสถานี NU1, NU2, NU3, NU5, NU6, NU7, NU8, NU9, NU10, และ NU11 (น้ำคุณภาพปานกลาง) ระดับคุณภาพน้ำ IV ในสถานี NU12 (น้ำค่อนข้างสกปรก) เป็นจุดปลายน้ำ มีความสอดคล้องกับ พินิจ สีห์พิทักษ์เกียรติ และคณะ (2543) ศึกษาสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน มีแนวโน้มในการเป็นตัวชี้วัดของผลกระทบจากการเลี้ยงปลานิลในกระชังเชิงพาณิชย์ได้ดี สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินมีการตอบสนองต่อมลพิษของแหล่งน้ำได้อย่างชัดเจนและยังสามารถแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างชุมชนขณะเกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลกระทบจากการเลี้ยงปลานิลในกระชังของกลุ่มเกษตรกรในลำน้ำอูน และลำน้ำป่าลางบางส่วน ตั้งแต่ บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ถึงบ้านคูณใหญ่ ตำบลนาคูณใหญ่ อำเภอหาดว้า จังหวัดศรีสะเกษ ตลอดระยะเวลา 1 ปี ซึ่งผลการวิจัยส่วน

ใหญ่ยูในระดับปานกลาง แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศที่ไม่แน่นอน ที่มีความแตกต่างกัน ในแต่ละปี ดังนั้นการเก็บตัวอย่างเพียงปีเดียวในงานวิจัยนี้อาจถือได้ว่าไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ถึงการ เลี้ยงปลา尼ลในราชชั่งเป็นผลกระทบต่อคุณภาพน้ำและลำน้ำอูนหรือไม่ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงถือได้ว่าเป็น ข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาลำน้ำอูนต่อไปในอนาคต

5.3.2 ความมีการตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา尼ลในราชชั่งลำน้ำอูนเพื่อรักษาคุณภาพน้ำและการ เลี้ยงปลาอย่างยั่งยืนและไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนริมน้ำอูน

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

- กานดา เรืองหนู. ผลกระทบของการเลี้ยงปลากระเพงขาว *Lates calcarifer* (Bloch) ในระบบที่ต่อความหลากหลายของสัตว์น้ำดินขนาดใหญ่ บริเวณบ้านล่างท่าเส้า. ภาควิชาการจัดการ สิ่งแวดล้อม: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2542.
- กรมควบคุมมลพิษ. คู่มือการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ: กรมควบคุมมลพิษ, 2548.
- _____ คู่มือการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ: กรมควบคุมมลพิษ, 2549.
- _____ คู่มือการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ: กรมควบคุมมลพิษ, 2553.
- กรมชลประทาน. โครงการส่งน้ำบำรุงและบำรุงรักษาน้ำอุ่น. ศกลนคร: ฝ่ายจัดสรรน้ำ, ม.ป.ป. จันทร์พิมพ์ แสนอุดม. การศึกษาแพลงก์ตอนพิชกลุ่มเดสมิดในแม่น้ำสังค河流และลำน้ำสาขา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ น 187, 2536.
- ณัฐธิดา คลังกลาง และเรวดี ใจจนกันนท์. การใช้สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน เพื่อเป็นตัวชี้วัดคุณภาพน้ำทางชีวภาพโดยการประยุกต์ใช้ Belgian Biotic Index (BBI) กรณีศึกษา ลำน้ำໄກลีโรงงานผลิตน้ำมันปาล์มใน อำเภอหนองใหญ่จังหวัดชลบุรี. สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์: มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552.
- นฤมล แสงประดับ. “การประเมินคุณภาพแหล่งน้ำจีดด้วยสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง,” สารวาระวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 34(1): 24-36, 2549.
- นฤมล แสงประดับ และคณะ “ตัวชี้วัดคุณภาพสำหรับการจัดจำแนกคุณภาพน้ำทางชีววิทยาในลุ่มน้ำพองด้วยสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน,” สารวาระวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 26(4): 289-304, 2541
- บุญเสถียร บุญสูง และนฤมล แสงประดับ. “ผลของการเลี้ยงปลาในระบบที่ต่อชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในลำน้ำขี้,” สารวาระวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 30(4): 228-240, 2545.
- ปราณีต งามเสน่ห์. การติดตามตรวจสอบและตัวชี้วัดคุณภาพน้ำทางชีววิทยาของระบบนิเวศแหล่งน้ำจีด. สาขาวิชาประมง คณะเกษตรศาสตร์: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2554.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- พินิจ สีห์พิทักษ์เกียรติ และคณะ. “การเจริญเติบโต แบบจำลองผลผลิตผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของการเลี้ยงปลา尼ลในกระชังเชิงพาณิชย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย”, วารสาร การประมง. 53(4): 333-346. 2543.
- สุชาติ อุปถัมภ์ และคณะ. สังข์วิทยา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์สิ哥การพิมพ์, 2538.
- กรมประมง. รายชื่อเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา尼ลในกระชังจังหวัดสกลนคร. สกลนคร: กรมประมง, 2554(ก).
- _____ . สรุปข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ. นครพนม: กรมประมง, 2554(ข).
- สิริ ทุกข์วินาศ, และคณะ รายงานประจำปีการสำรวจคุณสมบัติและผลเกี่ยวเนื่องของน้ำต่อการดำเนินชีวิตของ สัตว์น้ำดินในแม่น้ำแม่กลอง. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ: กรมประมง, 2519.
- อรรถพล โลกิตสถาพร และรัมิตร ศิลปะชัย. ความชุกชุมและความหลากหลายของสัตว์น้ำดิน ในคลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต. เอกสารวิชาการฉบับที่ 25/2551. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด: กรมประมง, 2551.
- APHA, AWWA and WPCF. Standard Methods for Examination of Water and Wastewater American Public Health Association. Washington D.C. APHA, AWWA and WPCF, 1980.
- Barbour, at al. Rapid Bioassessment Protocols for Use in Streams and Wadeable Rivers Periphyton. Environmental Protection Agency: Office of Water, Washington D.C, 1999.
- Clarke,K.R. and R.M. warwick. Change in Marine Communities and approach to statistical analysis. New Zealand: Massey University, 1994.
- Dennis M. Lehmkuhl. Aquatic Insects. USA: University of Saskatchewan, 1979.
- De Pauw, N.; Vanhooren, G. “Method for biological quality assessment of watercourses in Belgium”, Hydrobiologia. 100(1): 153-168, 1983.
- Gyorgy vincze, at al. “Water quality assessments on a natural wetland (Igrice-marsh) on the basis of chemical parameters and macroinvertebrates taxa”, Štiintele Vietii. 21: 901-905, 2011

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Hellawell, J.M. **Biology Indicators of Freshwater Pollution and Environmental Management.** London: Elsevier, A.J. and J.F. Reynolds, 1986. **Statistical Ecology.** New York: John Wiley and Sons Inc, 1986.
- Ludwig, A.J. and J.F. **Statistical ecology.** New York: John Wiley and Sons Inc, 1986.
- M. Korycinska, E. Krolak. "The use of various biotic indices for evaluation of water quality in the lowland rivers of poland (exemplified by the liwiec river)", **PolishJ of Environ. Stud.** 15(3): 419-428, 2006
- MRC. **Biomonitoring Methods for the Lower Mekong Basin.** Vientiane: Mekong River Commission, 2010.
- Mustow, S.E. "Biological monitoring of rivers in Thailand: use and adaptation of the BMWP score", **Hydrobiologia.** 479(1): 191-229, 2002.
- Mustafa Duran and Menderes Suicmez. "Utilization of both macroinvertebrates and physicochemical parameters for evaluating water quality of the stream Cekerek (Tokat, Turkey)", **Journal of Environmental Biology.** 28(2): 231-236, 2007
- Omori, M. and T. Ikeda. **Method in Marine Zooplankton Ecology.** New York: John Wiley and Sons Inc, 1984.
- S. Girgin. "Evaluation of the benthic macroinvertebrate distribution in a stream environment during summer using biotic index. Int", **J. Environ. Sci. Tech.** 7(1): 11-16, 2010.
- Tuffery, G. and Verneaux,J. "Method for biological quality assessment fo watercourses in Belgium", Belgium, **Hydrobiologia.** 100: 153-163, 1968.
- W. V. Blijswijk, C.N. Coimbra and M.A.S. Graça. "The use of biological methods based on macroinvertebrates to an Iberian stream (Central Portugal) receiving a paper mill effluent", **Limnetica.** 23(3-4): 307-314.2004.
- Wetzel,R.E. **Limnology.Lake and River Ecosystems.** New York: Academic Press, 2001.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

Volodymyr Liashenko. "Assessment of Water Quality in the Ukrainian Part of the Danube Delta Based on Biotesting and Bioindication of Bottom Sediments", *Acta zool. bulg.* Suppl. 7: 159-163, 2014.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คุณภาพน้ำทางกายภาพและเคมี

ตารางที่ 11 ปริมาณออกซิเจนในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555

ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	ออกซิเจนที่ละลายในน้ำ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	2.7	2.9	2.6	3.9	2.6	2.8	3.2	2.7	3.7	4.2	4.3	4.5
ฤดูฝน	4.6	4.1	4.4	4.8	4.0	3.6	4.1	3.9	3.9	4.3	4.4	4.0
ฤดูหนาว	5.6	4.8	4.6	6.0	4.5	5.1	4.3	4.3	4.5	4.7	4.2	4.9

ตารางที่ 12 ปริมาณอุณหภูมิของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555

ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	อุณหภูมิของน้ำ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	26.0	26.0	26.0	26.5	27.0	28.0	27.7	27.4	26.9	28.3	29.1	28.0
ฤดูฝน	27.2	29.6	29.0	28.3	28.6	27.4	28.2	26.7	28.9	28.8	28.6	27.0
ฤดูหนาว	28.8	27.4	27.0	28.5	28.2	28.2	25.2	26.4	26.2	27.3	27.2	27.0

ตารางที่ 13 ปริมาณค่า pH ของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555

ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	pH ของน้ำ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	6.6	6.5	6.5	6.5	6.5	6.6	6.7	6.6	6.6	6.9	6.8	6.8
ฤดูฝน	6.5	6.7	6.5	6.5	6.6	6.5	6.6	6.6	6.5	6.6	6.6	6.6
ฤดูหนาว	6.6	6.6	6.7	6.7	6.6	6.5	6.6	6.6	6.6	6.6	6.6	6.6

**ตารางที่ 14 ปริมาณค่าความเป็นด่างของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

ฤดู	ความเป็นด่างของน้ำ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	33.5	38	37.5	38.5	40.5	44.5	51.5	42	43.5	45.5	53	52
ฤดูฝน	48	49.5	49	54	57.5	57.5	51.5	53.5	51.5	48	45.5	45.5
ฤดูหนาว	28	27.5	28.5	29.5	32	30.5	30	29.5	29.5	29.5	31	38.5

**ตารางที่ 15 ปริมาณค่าความกรະด่างของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

ฤดู	ความกรະด่างของน้ำ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	18	18	18	16	17.5	18.5	17.5	18.5	21	22.5	21.5	21.5
ฤดูฝน	9	8.5	8	8.5	9.5	8.5	6.5	7	7	7	7.5	8
ฤดูหนาว	15	15.5	17.5	17.5	18.5	19	19.5	19	21	20.5	22	21.5

**ตารางที่ 16 ปริมาณค่าแอมโมเนียในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

ฤดู	แอมโมเนีย											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.26	0.19	0.17	0.22	0.31	0.49	0.51	0.36	0.26	0.14	0.16	0.11
ฤดูฝน	0.30	0.29	0.30	0.42	0.35	0.39	0.24	0.28	0.24	0.18	0.17	0.13
ฤดูหนาว	0.17	0.23	0.27	0.28	0.30	0.44	0.42	0.44	0.32	0.22	0.25	0.17

ตารางที่ 17 ปริมาณค่าในไตรห์ในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	ในไตรห์											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.10	0.10	0.09	0.14	0.13	0.15	0.13	0.15	0.13	0.09	0.09	0.23
ฤดูฝน	0.11	0.12	0.13	0.11	0.09	0.09	0.14	0.13	0.13	0.12	0.12	0.12
ฤดูหนาว	0.09	0.09	0.11	0.14	0.11	0.13	0.13	0.14	0.14	0.13	0.12	0.06

ตารางที่ 18 ปริมาณค่าคลอรอฟิลล์ เอ ในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	คลอรอฟิลล์ เอ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.74	0.81	0.76	0.44	0.41	0.36	0.37	0.25	0.44	0.39	0.37	0.57
ฤดูฝน	0.34	0.37	0.57	0.48	0.32	0.38	0.57	0.37	0.35	0.46	0.76	0.48
ฤดูหนาว	0.44	0.44	0.54	0.49	0.43	0.48	0.29	0.29	0.29	0.39	0.31	0.47

ตารางที่ 19 ปริมาณค่าօร์โนฟอสเฟตในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	օร์โนฟอสเฟต											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.58	0.50	0.55	0.52	0.49	0.55	0.51	0.51	0.54	0.53	0.53	0.52
ฤดูฝน	0.47	0.45	0.44	0.55	0.58	0.65	0.51	0.57	0.63	0.66	0.69	0.75
ฤดูหนาว	0.04	0.04	0.04	0.06	0.05	0.06	0.06	0.07	0.15	0.07	0.06	0.03

**ตารางที่ 20 ปริมาณค่าการนำไฟฟ้าในลำน้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

ฤดู	การนำไฟฟ้า											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	440	440	387	362.5	289.5	294	265	277.5	341	323.5	329	411.5
ฤดูฝน	118	118.5	111.5	111.5	105.5	106	132	114.5	126.5	85	95.5	93.5
ฤดูหนาว	390	386.5	252	313	325.5	291.5	275	257.5	234	303	311.5	404.5

**ตารางที่ 21 ปริมาณค่าความโปรดังใจของน้ำในลำน้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

ฤดู	ความโปรดังใจ											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	35	27.5	31	37	33	28.5	25	30	30	32.5	32.5	35
ฤดูฝน	21	20.5	23.5	26.5	18.5	22.5	18	22	19.5	20	22	29
ฤดูหนาว	56	45	47.5	37.5	36.5	35	44	40	42.5	41	41	43.5

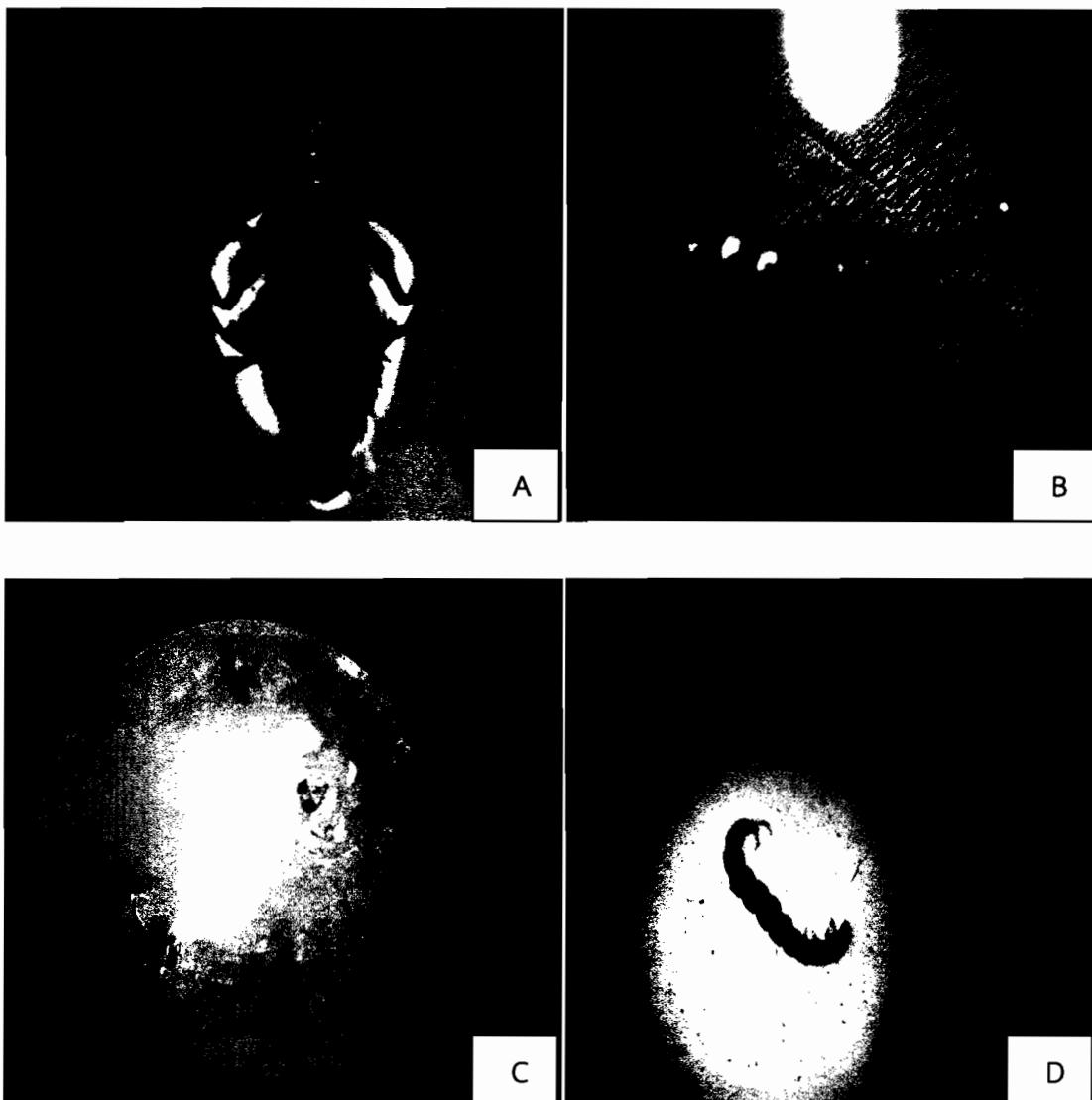
**ตารางที่ 22 ปริมาณค่าความเร็วของน้ำในลำน้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556**

ฤดู	ความเร็วน้ำ											
	NU 1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.00	0.00	0.00	0.03	0.04	0.03	0.38	0.16	0.16	0.24	0.13	0.13
ฤดูฝน	0.08	0.08	0.09	0.09	0.25	0.28	0.32	0.23	0.17	0.53	0.18	0.11
ฤดูหนาว	0.22	0.08	0.11	0.38	0.23	0.14	0.33	0.65	0.20	0.15	0.40	0.27

ตารางที่ 23 ปริมาณค่าความลึกของน้ำในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

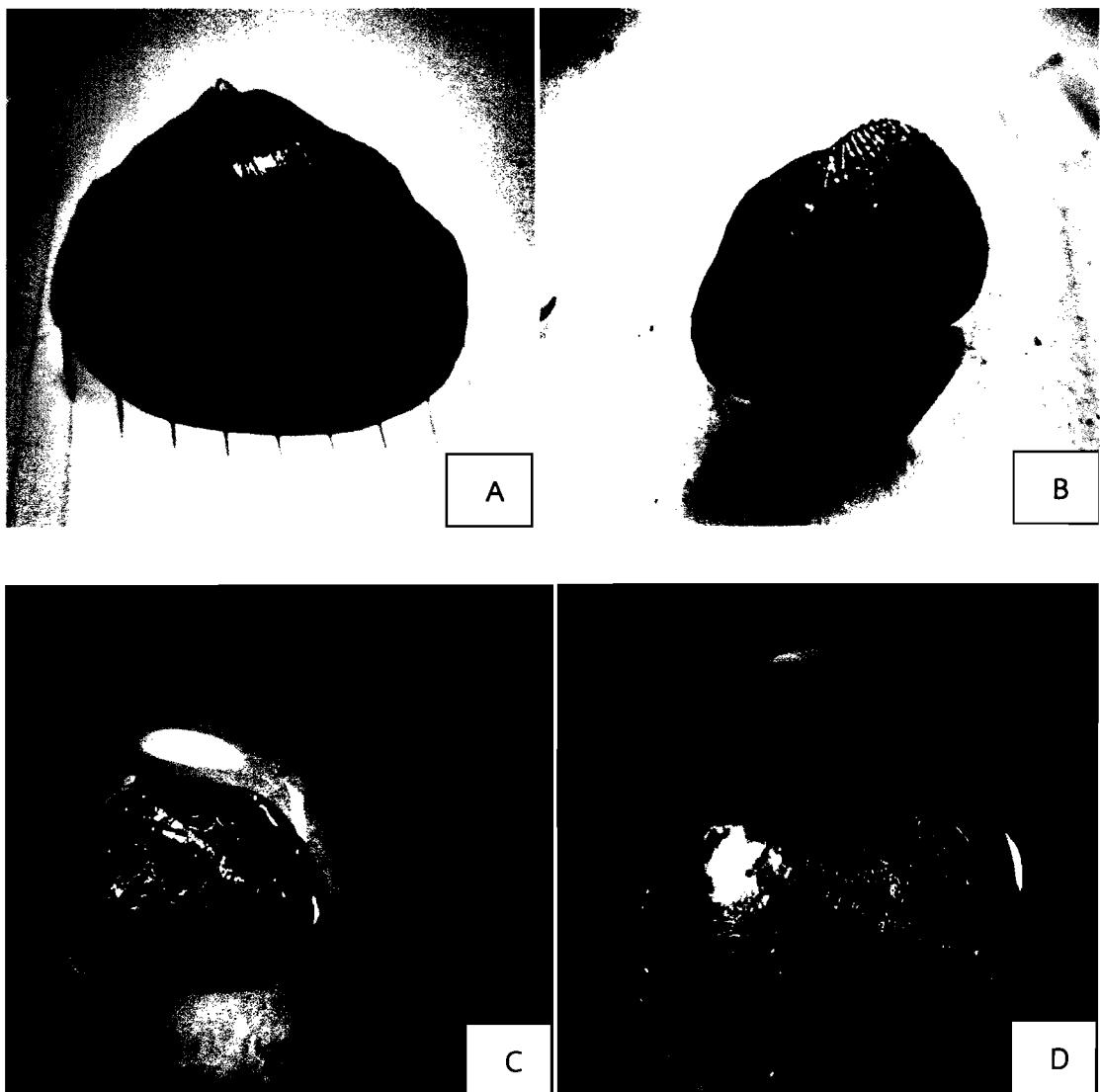
ฤดู	ความลึก											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	3.3	2.1	2.6	2.5	2.6	3.0	2.3	3.4	2.9	2.7	3.0	3.4
ฤดูฝน	4.6	3.6	3.0	3.4	3.9	3.4	4.3	3.6	3.3	4.6	5.0	4.3
ฤดูหนาว	4.0	2.8	2.8	2.9	3.2	3.2	3.3	3.5	3.1	3.6	4.0	3.8

ภาคผนวก ข
ชนิดและจำนวนสัตว์หน้าดิน

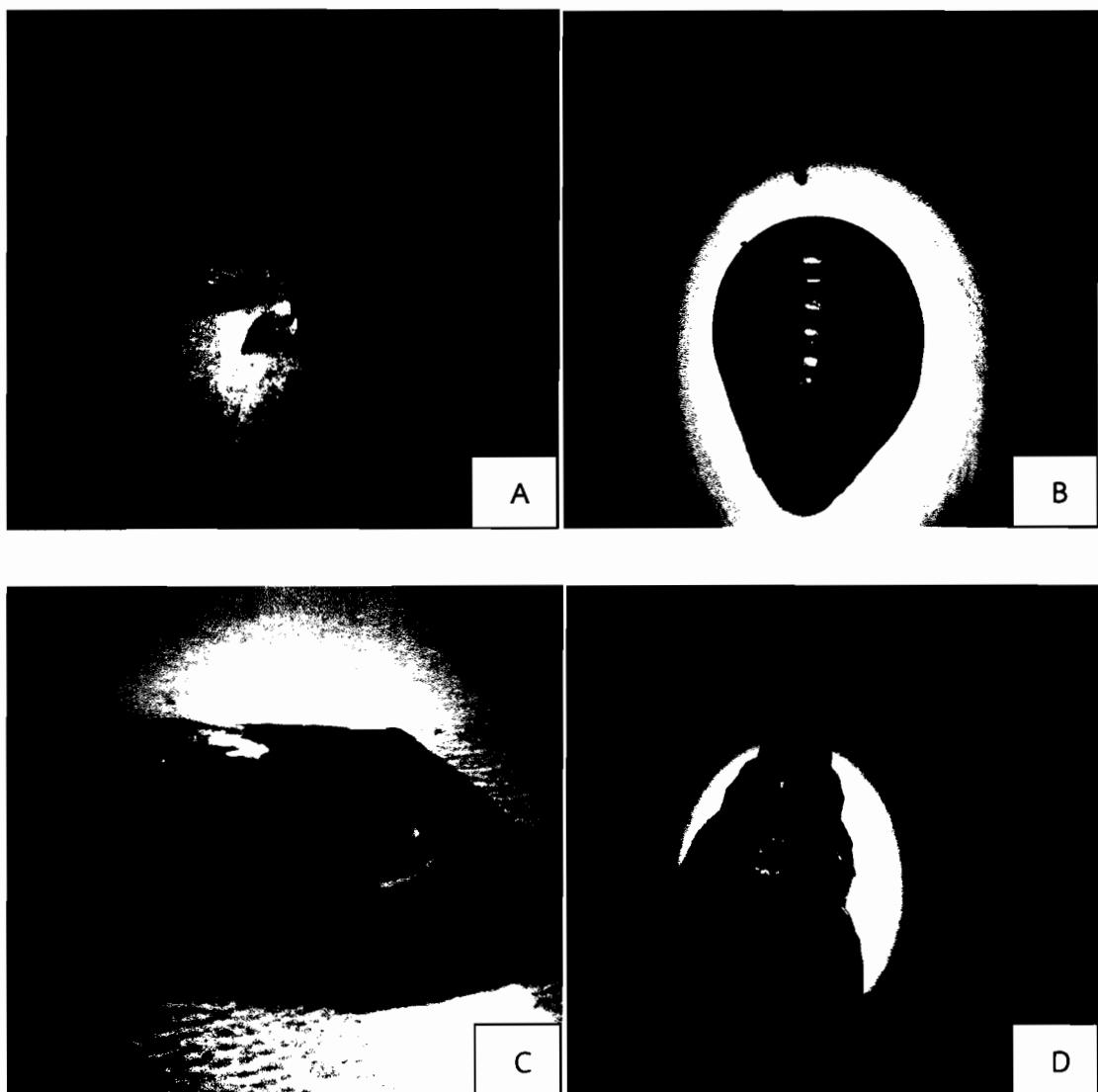
ภาพที่ 24 สัตว์หน้าดินภายในได้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายตัวแบบสองทางในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

- A *Gomphoides* sp.
- B *Arigomphus* sp.
- C *Hexagenia* sp.
- D *Ecnomus* sp.

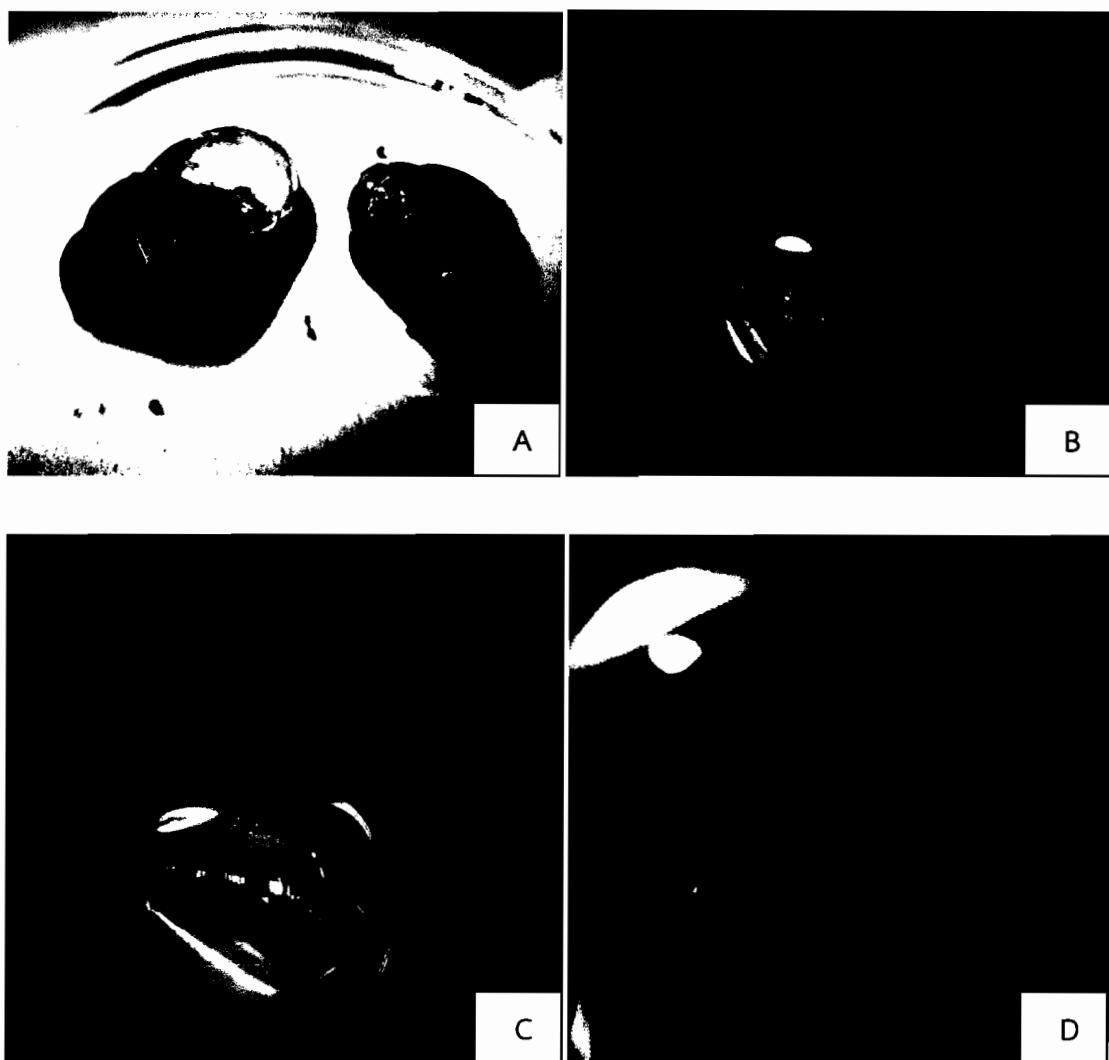
ภาพที่ 25 สัตว์หน้าดินภายในได้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายต่ำแบบสองตาในแต่ละ
สถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

- A *Hyriopsis* sp.
- B *Scabies* sp.
- C *Ensidens* sp.
- D *Pilsbryoconcha* sp.

ภาพที่ 26 สัตว์น้ำดินภายในตัวกล้องจุลทรรศน์กำลังขยายตัวแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

- A *Scaphula* sp.
- B *Corbicula* sp.
- C *Limnoperna* sp.
- D *Anulotaia* sp.

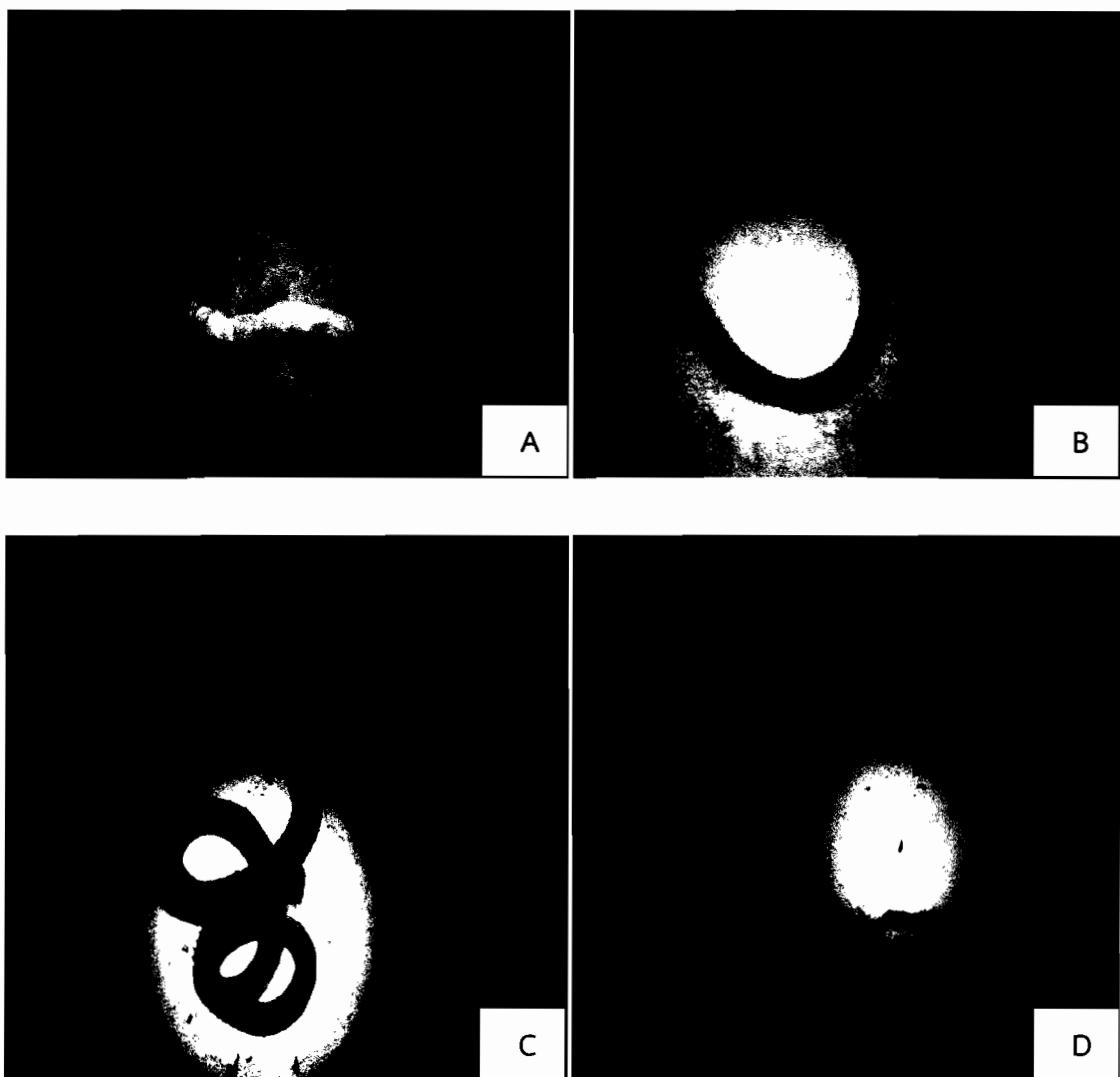
ภาพที่ 27 สัตว์น้ำดินภัยใต้กล้องจุลทรรศน์กำลังขยายตัวแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่าง
ของลำน้ำอุน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

A *Idiopoma* sp.

B *Clea* sp.

C *Melanoides* sp.

D *Lymnaea* sp.

ภาพที่ 28 สัตว์น้ำดินภายในตัวกล้องจุลทรรศน์กำลังขยายตัวแบบสองตาในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่าง
ของลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

- A *Chironomus* sp.
- B *Chaetogaster* sp.
- C *Tubifex* sp.
- D *Branchiura* sp.

ตารางที่ 24 จำนวนตัวหน้าตินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในสำนักอุณหภูมิเดือนเมษายน 2555

Site	sp1	sp2	sp3	sp4	sp5	sp6	sp7	sp8	sp9	sp10	sp11	sp12	sp13	sp14	sp15	sp16	sp17	sp18	sp19	sp20
NU1	0	267	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	0
NU2	0	0	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	0	0
NU3	15	623	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU4	15	89	15	45	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU5	0	356	0	0	0	0	0	89	0	0	15	0	0	0	0	0	0	104	0	504
NU6	0	0	0	0	0	0	0	340	74	0	0	3334	0	0	0	0	0	0	0	2593
NU7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU9	0	0	0	0	0	0	0	282	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU10	0	0	0	0	0	0	0	60	0	0	15	89	0	0	0	0	0	163	0	60
NU11	0	60	0	0	15	0	0	178	0	89	0	0	0	0	0	0	15	0	0	0
NU12	0	0	0	0	0	0	0	0	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	30	1395	15	45	15	0	0	1009	74	238	30	3423	15	60	0	15	282	15	120	3453

ตารางที่ 25 จำนวนสัตว์หนันดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำขุน เดือนมิถุนายน 2555

Site	sp1	sp2	sp3	sp4	sp5	sp6	sp7	sp8	sp9	sp10	sp11	sp12	sp13	sp14	sp15	sp16	sp17	sp18	sp19	sp20
NU1	0	149	0	0	0	0	30	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU2	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU3	0	15	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0
NU4	0	0	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	60	0	0	0
NU5	0	297	0	0	0	0	0	74	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0
NU6	0	149	0	0	0	0	445	45	0	0	4000	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU7	0	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU8	0	0	0	0	0	0	0	119	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU9	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	119
NU10	0	74	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	667
NU11	0	30	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU12	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	149	0	60	0
รวม	0	744	0	0	75	0	30	698	105	0	0	4045	0	0	0	60	149	0	194	667

ตารางที่ 26 จำนวนตัวเร้นดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในสำนักอุณหภูมิ เดือนสิงหาคม 2555

Site	sp1	sp2	sp3	sp4	sp5	sp6	sp7	sp8	sp9	sp10	sp11	sp12	sp13	sp14	sp15	sp16	sp17	sp18	sp19	sp20
NU1	0	89	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU2	0	60	0	0	0	0	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU3	0	0	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU4	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU5	0	149	0	0	0	0	0	297	0	0	889	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU6	0	0	0	0	0	0	0	45	0	0	1778	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU7	0	0	0	0	0	0	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU8	0	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU9	0	30	0	0	0	0	0	15	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU10	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU11	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	
NU12	0	15	0	0	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
รวม	0	582	0	0	60	45	0	135	402	0	0	2697	0	0	0	0	0	0	0	

ตารางที่ 27 จำนวนสตั๊วหน้าติดในแบบต่อระดับน้ำหนักตัวอย่างในสำนักงาน เดือนตุลาคม 2555

Site	sp1	sp2	sp3	sp4	sp5	sp6	sp7	sp8	sp9	sp10	sp11	sp12	sp13	sp14	sp15	sp16	sp17	sp18	sp19	sp20
NU1	0	163	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU2	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU3	0	312	0	15	15	0	15	0	0	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0	0
NU4	0	267	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0	0	0	60	0	0	0	0	0
NU5	0	282	0	0	0	0	0	563	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0
NU6	0	0	0	0	0	0	0	726	30	0	0	134	0	0	0	0	297	0	0	208
NU7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0
NU8	0	30	0	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU9	0	0	0	0	0	0	0	89	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU10	0	0	0	0	0	0	0	0	119	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NU11	0	15	0	0	0	0	0	0	312	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0
NU12	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	297	0	0	60
sum	0	1099	0	15	15	0	15	1854	30	0	0	194	0	0	90	0	624	0	0	268

ตารางที่ 28 จำนวนสัตว์หน้าดินในแต่ละสถานีเก็บตัวอย่างในสำนักงานฯ เดือนธันวาคม 2555

Site	sp1	sp2	sp3	sp4	sp5	sp6	sp7	sp8	sp9	sp10	sp11	sp12	sp13	sp14	sp15	sp16	sp17	sp18	sp19	sp20
NU1	0	74	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU2	0	149	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU3	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU4	0	0	0	0	0	0	30	0	0	0	0	0	0	0	60	0	0	0	0	
NU5	0	341	0	0	0	60	386	134	0	0	74	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU6	0	341	0	0	0	15	0	0	0	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU7	0	0	0	0	0	356	15	0	0	104	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU8	0	15	0	0	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU9	0	0	0	0	0	0	60	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU10	0	15	0	15	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	149	0	0	
NU11	0	0	0	0	15	0	0	356	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU12	0	45	0	0	0	0	0	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
รวม	0	1129	15	15	30	0	75	1203	313	0	0	327	0	0	60	0	149	0	0	

ตารางที่ 29 จำนวนสตั่งหัวน้ำดินในแมตรัฐสถานเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนกุมภาพันธ์ 2556

Site	sp1	sp2	sp3	sp4	sp5	sp6	sp7	sp8	sp9	sp10	sp11	sp12	sp13	sp14	sp15	sp16	sp17	sp18	sp19	sp20
NU1	0	371	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU2	0	74	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU3	0	356	0	0	15	0	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0	149	0	0	
NU4	0	74	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU5	0	178	45	0	0	0	0	60	0	0	149	0	0	0	0	0	445	0	0	
NU6	0	445	0	0	0	0	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	371	0	0	
NU7	0	149	0	0	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	0	0	0	149	0	
NU8	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	149	
NU9	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU10	0	0	0	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU11	0	0	0	0	60	0	0	297	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NU12	0	149	0	0	0	0	0	149	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
รวม	0	1796	45	0	135	0	0	745	0	0	149	0	0	0	89	0	1263	0	0	

ภาคผนวก ค
การประเมินคุณภาพน้ำในระบบน้ำใหม่ด้วยดัชนีชีวภาพ

ตารางที่ 30 ตัวชี้นิความถี่ของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	สถานีเก็บตัวอย่าง											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	20.83	12.50	29.17	20.84	41.67	25.00	16.67	8.33	8.33	25.00	29.17	12.50
ฤดูฝน	20.84	12.50	16.67	12.50	25.00	20.84	8.33	8.33	16.67	12.50	16.67	16.67
ฤดูหนาว	8.33	12.50	16.67	20.84	29.17	29.17	12.50	16.67	8.33	16.67	20.84	16.67

ตารางที่ 31 ตัวชี้นิค่าความชุกชุมของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	สถานีเก็บตัวอย่าง											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.25	0.15	0.4	0.3	0.6	0.25	0.15	0	0	0.3	0.45	0.1
ฤดูฝน	0.3	0.1	0.25	0.1	0.3	0.15	0	0	0.25	0.1	0.2	0.2
ฤดูหนาว	0	0.1	0.15	0.25	0.35	0.35	0.1	0.3	0	0.2	0.25	0.2

ตารางที่ 32 ตัวชี้นิความหลากหลายของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ฤดู	สถานีเก็บตัวอย่าง											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ฤดูร้อน	0.29	0.32	0.58	0.80	1.26	0.95	0.50	0.00	0.00	0.60	0.86	0.35
ฤดูฝน	0.66	0.48	0.55	0.35	0.82	0.30	0.00	0.00	0.52	0.23	0.63	0.58
ฤดูหนาว	0.00	0.15	0.31	0.68	0.94	0.95	0.26	0.66	0.00	0.34	0.26	0.50

ตารางที่ 33 ดัชนีความเท่าเทียมของสัตว์น้ำดินในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555
ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556

ดัชนี	สถานีเก็บตัวอย่าง											
	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
ดูร้อน	0.21	0.46	0.44	0.92	0.78	0.86	0.45	0.00	0.00	0.37	0.72	0.50
ดูฝน	0.71	0.50	0.50	0.50	0.75	0.30	0.00	0.00	0.47	0.33	0.91	0.84
ดูหน้า	0.00	0.22	0.28	0.79	0.75	0.75	0.38	0.96	0.00	0.31	0.28	0.72

ตารางที่ 34 ค่าคะแนนตั้งแต่ศูนย์ถึงวากแพร Belgian Biotic Index (BBI)

I Faunistic group	II	III Total number of systematic units present				
		0-1	2-5	6-10	11-15	16 and more
1. Plecoptera or Ecdyonuridae	1: several S.U. ¹ 2: only 1 S.U.	-	7	8	9	10
2. Cased Trichoptera	1: several S.U. 2: only 1 S.U.	-	6	7	8	9
3. Aencylidae or Ephemeroptera (except Ecdyonuridae)	1: more than 2 S.U. 2: 2 or < 2 S.U.	-	5	6	7	8
4. Aphelocheirus or Odonata or Gammaridae or Mollusca (except Sphaeridae)	0: all S.U. mentioned above are absent	3	4	5	6	7
5. Asellus or Hirudinea or Sphaeridae or Hemiptera (except Aphelocheirus)	2	3	4	5	-	-
6. Tubificidae or Chironomidae of the thummi-plumosus group	1	2	3	-	-	-
7. Eristalinae (Syrphidae) above are absent	0: alle S.U. mentioned above are absent	0	1	1	-	-

ตรางที่ 35 แบบตัชปื้นที่ชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์บนดินในสถานีกบตัวอย่างในสำนักอน เรื่องนี้มาอยู่ 2555

ตารางที่ 36 คะแนนตั้งชื่อชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์พืชดินในสถานีเก็บตัวอย่างในสำนักอน เดือนมิถุนายน 2555

ตรางที่ 37 แบบตัวชี้วิชาชีพ Belgian Biotic Index ของสัตว์น้ำดินในสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนสิงหาคม 2555

ตรางาที่ 38 คะแนนตัดชนิดชีวภาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์ที่บ้านดินในสถานีกีบตัวอย่างในสำนักอนุรักษ์ธรรมชาติ จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ตรางที่ 39 คะแนนตั้งชื่อวิชาพ Belgian Biotic Index ของสัตว์น้ำดินในส่วนนึงบดตัวอย่างในสำเนาอน เดือนธันวาคม 2555

ตราสารที่ 40 คะแนนตั้งแต่ศูนย์ถึง 100 Belgian Biotic Index ของสัตว์พืชไม้ดินในสถานีเก็บตัวอย่างในลำน้ำอูน เดือนกุมภาพันธ์ 2556

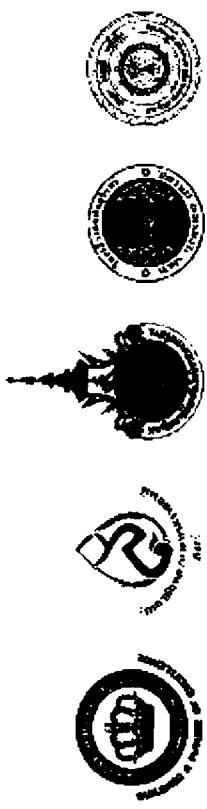
ตารางที่ 41 คะแนน Biological Monitoring Working Party (BMWP)

Phylum	Order	Family	Score
Arthropoda	Odonata	Gomphidea	6
	Burrowers	Ephemeridae	10
	Trichoptera	Ecnomidae	5
	Diptera	Chironomidae	2
Mollusca	Unionoida	Amblemidae	6
	Mesogastropoda	Viviparidae	6
	Neogastropoda	Buccidae	6
		Thiarinae	6
	Basommatophora	Lymnaeidae	3
	Arcoida	Arcidae	6
	Veneroida	Corbiculidae	3
	Mytilolda	Mytilidae	3
Annelida	Plesiopora	Naididae	1
	Tubificida	Tubicidae	1

ตารางที่ 42 ค่าคะแนน Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) ในสถานีเก็บตัวอย่างลำน้ำอุน จังหวัดสกลนคร

Taxa / score BMWP	NU1	NU2	NU3	NU4	NU5	NU6	NU7	NU8	NU9	NU10	NU11	NU12
Gomphoides	8	15										
Arigomphus	8							60				
Hexagenia	10		30	209								
Ecnomus	5		15		60							
Chironomidae	1			149		549	668	179		149	312	15 446
Hyriopsis	6			15	15							
Scabies	6			15	45					15		
Ensidens	6			105	60					75	90	
Pilsbryoconcha	6	30		15		60	15					
Anulotaia	6	30	90	60	60	1172	1660	416	149	446	149	1173 194
Idiopama	6	60				431	194	75		15		149
Clea	6					164					14	
Melanoides	6					1053	9395	104		15	89	30
Lymnaea	3										89	149
Scaphula	6							45				
Corbiculiidae	3	1113	343	1455	579	1603	935	149	45	30	134	150 209
Limnoperna	3			15		15	45					
Chaetogaster	1	15										
Tubifex	1					504	289		149	667	356	
Branchiura	1			15				60		119	60	
Total taxa richness	1263	463	1859	1043	3581	15668	983	448	1441	1250	1547	1267
Number of genus	12	9	17	14	24	21	10	8	10	15	16	11
BMWP	49	40	82	85	110	99	44	37	43	63	77	36
ASTP	4.08	4.44	4.82	6.07	4.58	4.71	4.44	4.62	4.7	4.20	4.81	3.27

ภาคผนวก ง
เอกสารตีพิมพ์ และ เผยแพร่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รามกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจษาญชนา วิทยาลัยภาษาและวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศ ศูนย์ฯ
วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีนครินทร์ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยวิทยาลัย วิทยาเขตศรีนครินทร์

เกียรติบัตรบัณฑีรักษ์พิเศษ
มนตรีชุด กองเผยแพร่ สถาบันฯ ภาระส่วนตัว

ได้รับใบประกาศฯ ตามดังนี้
เรื่อง การใช้ตัชชีฟิล์มภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้ในเอกสารและเอกสารที่มีความสำคัญทางการติดบัตรโภคภัณฑ์
ในการซึ้งในแบบป้าย จังหวัดสกลนคร

ในกรณีระบุชื่อผู้ใช้และการแสดงบัตรของบุคคลภายนอก ระบุตัวตน ครั้งที่ ๓ และบัตรที่มีลักษณะเดิมๆ หรือร่องรอย การซึ้ง ๑

“งานวิจัย ช่วยให้เยาวชน ฝึกอบรม ฝึกอบรม”

ระหว่างวันที่ ๘ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตศรีนครินทร์
ทั้งนี้ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

อนุวัฒน์

(ผู้อำนวยการสถาบัตถ์บัตรโภคภัณฑ์)
อนุวัฒน์ ภานุ ผู้อำนวยการสถาบัตถ์บัตรโภคภัณฑ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การใช้ดัชนีชีวภาพประเมินคุณภาพน้ำและการแพร่กระจายของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในบริเวณที่มีการเลี้ยงปลา尼ลในกระชังในแม่น้ำอุน จังหวัดสกลนคร

The use of biotic indices to evaluate water quality and distribution of benthic macroinvertebrates in Aun River (Sakon Nakorn Province, Thailand), carrying Tilapia cage culture

นนธัช ก้อนแพง* และปราณีต งามเสน่ห์

สาขาวิชาปرمัณ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการเลี้ยงปลา尼ลในกระชังต่อคุณภาพน้ำและชุมชนของสัตว์หน้าดินในลำน้ำอุน จังหวัดสกลนคร โดยประยุกต์ใช้ 2 ดัชนีชีวภาพได้แก่ ดัชนี Belgian Biological Index (BBI) และดัชนี Biological Monitoring Working Party (BMWP)/คะแนน Average Score Per Taxa (ASTP) ทำการเก็บตัวอย่างสัตว์หน้าดิน จาก 12 สถานีทุกสองเดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 พบร่วมกับการเลี้ยงปลา尼ลในกระชังมีผลกระทบต่อสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน โดยสัตว์ที่มีความทนทานต่อมลภาวะสูง ซึ่งได้แก่ หnoon แดง (*Chironomus sp.*) ไส้เดือนน้ำ (*Tubifex*) อาศัยอยู่ในตะกอน บริเวณกระชังเลี้ยงปลามากกว่าบริเวณที่ไม่มีการกระชังเลี้ยงปลา ผลการวิเคราะห์และจำแนกพบสัตว์หน้าดิน 3 ไฟลัม ได้แก่ Mollusca จำนวน 8 วงศ์ 12 สกุล ไฟลัม Arthropoda 4 วงศ์ 5 สกุล และ ไฟลัม Annelida 2 วงศ์ 3 สกุล ตามลำดับ โดย Mollusca ที่พบมากเป็นกลุ่มของ Melanoides รองลงมาได้แก่ Corbiculiidae and Anulotaia ตามลำดับ ผลการประเมินคุณภาพตามวิธีการของใช้ดัชนีชีวภาพทั้งสอง พบร่วมมีระดับคุณภาพใกล้เคียงกันโดยบริเวณที่มีการชังเลี้ยงปลาเกือบทั้งหมด มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับ III คือปนเปื้อนปานกลาง ต่างกันเพียงสถานีที่ 12 คือจุดเก็บน้ำกระชังเลี้ยงปลาบ้านนาคุน ที่ถูกจัดว่ามีคุณภาพน้ำรำดับ IV คือปนเปื้อนมากด้วยดัชนี BMWP/ASTP ส่วนจุดที่ไม่มีการกระชังเลี้ยงปลา มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับ II คือปนเปื้อนเบาบาง แสดงว่าทั้งสองดัชนีชีวภาพสามารถนำมาใช้ในการประเมินคุณภาพของแม่น้ำได้ โดยดัชนี BMWP/ASTP จะสะดวกกว่าเนื่องจากไม่ต้องอาศัยการจำแนกทางอนุกรมวิธานที่ละเอียดมาก

คำสำคัญ: ลำน้ำอุน, สัตว์หน้าดิน, Belgian Biological Index (BBI), Biological Monitoring Working Party (BMWP)

ABSTRACT

The impact of tilapia cage culture on water quality and macroinvertebrate communities of Aun River in Sakon Nakorn Province, Northeastern Thailand was assessed. The water quality was assessed through the application of the Belgian biotic index (BBI), Biological Monitoring and Working Party (BMWP)/Taxa (ASTP). Benthic macroinvertebrate sampling and water quality monitoring were performed in 12 sites along the Aun River during April 2012 to February 2013. The distribution of dominant genera of the sites was evaluated according to water quality.

The results showed that intensive tilapia cage culture affected the macroinvertebrate community. The highly tolerant to pollution taxa e.g. blood worms (*Chironomus sp.*) and *Tubifex* were predominant in the sediment collected from the impacted sites. The abundance of invertebrate individuals identified representing 3 phylum viz. Mollusca with 8 families and 12 genera, Arthropoda with 4 families and 5 genera and 2 families, 3 genera of Annelida respectively. All Molluscs found, *Melanoides* was the most diverse group followed by Corbiculiidae and Anulotaia respectively. According to two biotic indices, diversities of benthic macroinvertebrates in sampling sites were calculated, and water quality classes were determined. Water quality classes of almost fish cage sites were indicated moderately polluted (class III) by the two indices, only station 12 which was found heavily polluted (class IV by BMWP/ASTP index, whereas the reference stations were slightly polluted (class II). The biotic index values are found also consistent with the pollution gradient, which suggests that both indices were suitable for water quality assessment in this river and pollution type. However, the use of the BMWP index is preferable due to the lesser needs in terms of taxonomic identification.

Keyword: Aun River, Benthic Fauna, Belgian Biological Index (BBI), Biological Monitoring Working Party (BMWP)

บทนำ

แม่น้ำอุนเป็นลำน้ำข่ายกลางและมีขนาดใหญ่ที่สุดของ จังหวัดสกลนคร มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูพาน ไหลผ่านจังหวัดสกลนคร ลงสู่แม่น้ำสorg ที่อำเภอศรีสิงห์ จังหวัดนครพนม ตลอดการสร้างเขื่อนกันลำน้ำอุนเพื่อการเกษตรในปี 2510 ทำให้ลำน้ำอุนมีน้ำในลำน้ำดลดลงทั้งปี จึงมีโครงการส่งเสริมการเกษตรลดลงลำน้ำอุน รวมถึงการเลี้ยงปลานิลในกระชังเป็นที่นิยมกันมากของกลุ่มเกษตรกร จากการนิยมบริโภคปลามากขึ้นจึงเกิดการขยายด้วยและแพร่หลายอย่างรวดเร็วของกลุ่มผู้เลี้ยงและจำนวนกระชังที่เพิ่มมากขึ้น (สำนักงานประมงจังหวัดสกลนคร, 2554 และสำนักงานประมงจังหวัดนครพนม, 2554) ปลานิลที่เลี้ยงในกระชังมีการเจริญเติบโตสูงและขยายได้รวดเร็ว กิจกรรมด่างๆ ที่มุ่งเน้นยังการทำต่อลำน้ำย้อมมีผลต่อกุณภาพน้ำและสิ่งแวดล้อมของแหล่งน้ำนั้นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม การเลี้ยงปลาในกระชังในแม่น้ำอุน เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในแหล่งน้ำ

การประเมินคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำ นอกจากราชการใช้ตัวแปรทางกายภาพและเคมีในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำแล้ว ปัจจุบันได้มีการพัฒนาระบบการตรวจสอบ โดยการใช้สิ่งมีชีวิตในน้ำเป็นตัวชี้วัดระดับมลพิษของแหล่งน้ำ(ปราณีต, 2554) สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังน้ำดินเป็นสิ่งมีชีวิตกลุ่มนี้ที่ใช้เป็นตัวชี้วัดคุณภาพน้ำก็เนื่องมาจากการสัตว์น้ำดินแต่ละชนิดมีความทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมได้แตกต่างกัน ตั้งแต่สัตว์น้ำดินที่อาศัยอยู่ในน้ำสะอาด ไปจนถึงสัตว์น้ำดินที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในน้ำที่สกปรกมากๆ ดังนั้นความหลากหลายของสัตว์ดินที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจึงเป็นสมมือนตัวแทนที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำได้เป็นอย่างดี (Morse *et al.*, 2007; Resh, 1996) ตัวชี้วัดน้ำจึงเป็นข้อมูลที่ใช้สนับสนุนค่าคุณภาพน้ำทางเคมีและกายภาพให้เห็นผลชัดเจน สามารถนำมาใช้ประกอบการจัดการคุณภาพน้ำในแม่น้ำ และสามารถให้ชุมชนมี่วนร่วมในการเฝ้าระวังลำน้ำได้ง่าย

ถึงแม้ว่ากิจกรรมการเลี้ยงปลาในระบบทั้งหมดจะมีความชัดเจนในประเทศไทย ได้ขยายตัวและแพร่หลายอย่างรวดเร็วไปทั่วทุกภูมิภาค แต่การตรวจสอบตามและการศึกษาผลกระบวนการจากการเลี้ยงปลาในระบบทั้งหมดคุณภาพน้ำในลำน้ำในประเทศไทย ยังมีการดำเนินการเพียงไม่กี่แห่ง อาทิเช่น นกุมลและคุณ, (2552) ศึกษาผลกระบวนการจากการเลี้ยงปลาในระบบทั้งหมดคุณภาพน้ำในลำน้ำน่าน การศึกษาผลกระบวนการของการเลี้ยงปลาในระบบทั้งหมดคุณภาพน้ำและสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในลำน้ำชี (วิทยา, 2541; บุญ เสนียรและนกุมล, 2545) ศึกษาผลกระบวนการของการเลี้ยงปลาจะพงข่าวในระบบทั้งหมดความหลากหลายของสัตว์หน้าดินขนาดใหญ่(กานดา, 2542)ในทະเลสาบสูงตลาดตอนล่าง ส่วนแหล่งน้ำทางภาคเหนืออัน ชินมาน, (2547) ได้ศึกษาผลกระบวนการของการเลี้ยงปลาในระบบทั้งหมดคุณภาพน้ำในลำน้ำและความหลากหลายของแพลงก์ตอนพืชในอ่างเก็บน้ำบริเวณโรงไฟฟ้าแม่เมะ

การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัดคุณประสิทธิ์ใช้ดัชนีชีวภาพ Belgian Biotic Index (BBI) และดัชนี BMWP/ASTP เพื่อประเมินผลกระทบของการเลี้ยงปลาในระบบทั้งหมดคุณภาพน้ำ และการแพร่กระจายของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในลำน้ำอุน จังหวัดสกลนคร

วิธีดำเนินการศึกษา

สถานที่ทำการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำและตะกอนดินทั้งสิ้น 12 สถานี (ตารางที่ 1 และภาพที่ 1) ในลำน้ำอุน จังหวัดสกลนคร จำนวน 6 ครั้ง ซึ่งครอบคลุมทุกๆ ดูโอในร่องบี ทำการสุ่มเก็บตัวอย่างสัตว์หน้าดินทุกๆ 2 เดือน ดังเดตเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 แบ่งสถานีเก็บตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

สถานีระบบทั้งหมด 10 จุด ดังนี้ บ้านตันผึ้ง ตำบลตันผึ้ง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร บ้านนาคูนใหญ่ ตำบลนาคูนใหญ่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ทั้ง 10 จุดนี้มีกิจกรรมการเลี้ยงปลานิลของกลุ่มเกษตรกรในลำน้ำอุน เก็บตลอดทั้งปีครอบคลุมทุกๆ ดูโอ

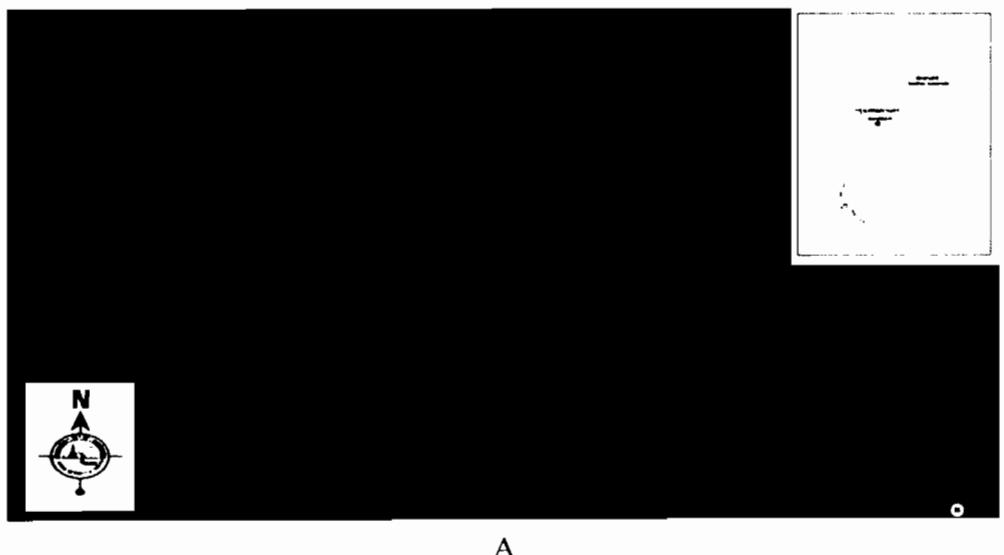
สถานีศึกษาอ้างอิง กำหนดจากพื้นที่ที่ไม่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลาในระบบทั้ง 2 แห่ง ได้แก่ ลำน้ำบริเวณบ้านตันผึ้งซึ่งอยู่ต้นน้ำดอนเนนอสุទของสถานีอื่นๆ เป็นสถานีอ้างอิงแหล่งที่ 1 และบริเวณลำน้ำบ้านสว่างเป็นสถานีอ้างอิงแหล่งที่ 2

การเก็บตัวอย่างและการวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

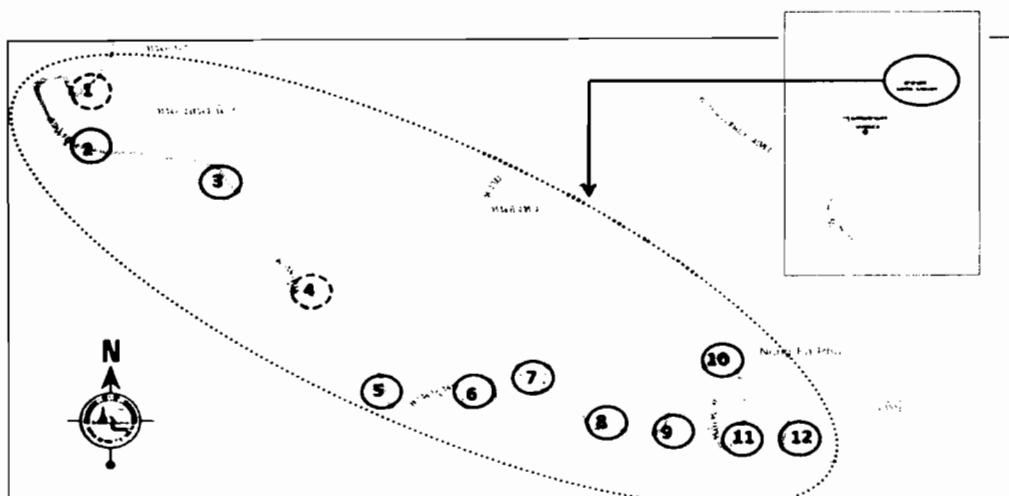
ทำการศึกษาคุณภาพน้ำโดยการวัดและวิเคราะห์คุณภาพน้ำ โดยเก็บตัวอย่างน้ำที่ระดับผิวน้ำ และระดับผิวน้ำดิน โดยใช้ระบบเก็บน้ำแบบ Kemmerer เพื่อทำการวิเคราะห์ตามวิธีของ (APHA, AWWA and WPCF, 1980) ดังนี้ อุณหภูมิของน้ำ ความโปร่งแสง ความนำไฟฟ้า ออกซิเจนที่ละลายน้ำ ความเป็นกรดเป็นด่าง ความกระด้าง ออร์โธฟอสฟอรัส และโมโนเนี่ย-ไนโตรเจน, ไนโตรท์-ไนโตรเจนและคลอรอฟิลล์ เอ

ตารางที่ 1 ลักษณะทั่วไป และตำแหน่งที่ตั้งของสถานีศึกษาทั้ง 12 สถานี

สถานีที่	ชื่อสถานี	รหัส	พิกัด	ลักษณะทั่วไป	กิจกรรม
1	บ้านตันผึ้ง 1	CT	17°24'43.2"N 103°49'58.5"E	สมบูรณ์ทางธรรมชาติเป็นคุ้งน้ำ	จุดอ้างอิง 1
2	บ้านตันผึ้ง 2	TP	17°24'34.7"N 103°49'57.2"E	40 กระชัง อัตรา 1,000-1,500 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
3	บ้านช่วงคุณแคน	KK	17°23'16.0"N 103°50'48.8"E	16 กระชัง อัตรา 500 -1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
4	บ้านสว่าง	CS	17°21'52.9"N 103°56'29.7"E	สมบูรณ์ทางธรรมชาติเป็นพื้นที่น้ำธรรมชาติ	จุดอ้างอิง 2
5	บ้านดอนดันม่วง	TM	17°19'29.0"N 103°58'34.5"E	8 กระชัง 20 แพ อัตรา 900-1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
6	บ้านพอกใหญ่	PY	17°19'21.1"N 103°59'08.1"E	8 กระชัง 15 แพ อัตรา 1,000-1,200 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
7	บ้านดอนสัมพันธ์	SP	17°20'14.7"N 104°01'20.9"E	12 กระชัง 7 แพ อัตรา 600-1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
8	บ้านท่ารังหิน	TV	17°22'27.3"N 104°02'59.6"E	80 กระชัง อัตรา 900-1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
9	บ้านนาคอย	NC	17°24'08.5"N 104°06'33.1"E	8 กระชัง 20 แพ อัตรา 900-1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
10	บ้านอุณนา	ON	17°25'49.2"N 104°09'48.9"E	12 กระชัง 40 แพ อัตรา 900-1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
11	บ้านอุณยางค่า	OY	17°26'41.8"N 104°09'34.2"E	12 กระชัง 3 แพ อัตรา 500-700 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล
12	บ้านนาคูณ	NY	17°29'43.0"N 104°08'11.4"E	8 กระชัง 15 แพ อัตรา 900-1,000 ตัว/กระชัง	กระชังเลี้ยงปลา尼ล

A

B

ภาพที่ 1 A และ B แผนที่แสดงสถานีเก็บตัวอย่างตามด่านและตรวจสอบคุณภาพน้ำ รวม 12 สถานี

การเก็บตัวอย่างสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน และจำแนกชนิด

ทำการเก็บตัวอย่างตะกอนดินเพื่อศึกษาวิเคราะห์ชนิดและปริมาณสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน โดยใช้ Birge-Ekman Grab ขนาด 15×15 เซนติเมตร ตักตะกอนหน้าดิน โดยทำการสุ่มเก็บตัวอย่างสถานีละ 3 ช้ำ นำตัวอย่างตะกอนดินมาแยกເเอกสารไว้ในไว้ และก้อนหินออก แล้วนำไปร่อนผ่านตะแกรง 3 ระดับชั้น ซึ่งมีขนาดช่องตา 0.5, 1 และ 2 มิลลิเมตร ตามลำดับ การร่อนตัวอย่างตะกอนดินเพื่อแยกสัตว์หน้าดินออกมาวิเคราะห์นั้น ใช้น้ำล้างอนุภาคตะกอนดินออกไป ใช้ปากคีบปลายแหลมคีบตัวอย่างสัตว์หน้าดินที่ติดค้างบนตะแกรงร่อนแต่ละชั้นใส่ลงในขวดแก้วที่เตรียมไว้ แล้วทำการล้างดินชั้นล่างสุดในตะแกรงร่อนใส่ลงในขวดแก้ว และคงสภาพตัวอย่างด้วย น้ำยาฟอร์มาลีน 10 % นำตัวอย่างไปวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ โดยนำตัวอย่างที่ได้จากภาคสนามมาล้าง ใช้ถุงกรองขนาด 315 ไมครอน แยกตัวอย่างออกจากตะกอนและเศษชาต ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ แบบสองตา นับจำนวนตัวของแต่ละชนิด และคำนวณเป็นจำนวนตัวต่อตารางเมตร เก็บรักษารวบตัวอย่างที่คัดแยกได้ในแหล่งอื่น 70% เพื่อจำแนกชนิดของตัวอย่างให้ถึงระดับต่ำที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีชีวภาพ

Belgian Biological Index (BBI) เป็นดัชนีประเมินแหล่งน้ำที่ใช้กลุ่มสัตว์หน้าดินประจำถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำได้ไว การคำนวณหา BBI ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำทางชีวภาพ สามารถอธิบายได้ ตามกลุ่มของ systematic units (De Pauw and Vanhooren, 1983) และทำการเปรียบเทียบค่าการให้คะแนนตาม ตารางมาตรฐานของ Tuffery and Verneaux (1968) จากนั้นจึงทำการแปลความหมายตามเกณฑ์ดัชนีชีวภาพ คือ หมายเลขอสูงสุดของดัชนี (10) หมายถึง คุณภาพน้ำ อยู่ในเกณฑ์ปราศจากการปนเปื้อนของมลพิษ และ เรียงลำดับลดลงนี้ไปจนถึงดัชนี (0) ซึ่งหมายถึงคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มีการปนเปื้อนมลพิษรุนแรง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การแปลความหมายของดัชนีชีวภาพ Belgian Biological Index (BBI)

ระดับ	คะแนน BBI	ความหมาย
I	10-9	ปราศจากการปนเปื้อน
II	8-7	ปนเปื้อนเบาบาง
III	6-5	ปนเปื้อนปานกลาง
IV	4-3	ปนเปื้อนมาก
V	2-0	ปนเปื้อนรุนแรง

การวิเคราะห์ดัชนีชีวภาพ BMWWP (Biological Monitoring Working Party) Score และคะแนนเฉลี่ย ASPT (Average Score per Taxa) ดำเนินการตามวิธีของ Mustow, (2002) ค่า BMWWP Score คือค่าคะแนนที่บ่งบอกถึงคุณภาพน้ำ ที่กำหนดให้แก่สัตว์หน้าดินแต่ละชนิดหรือแต่ละกลุ่มซึ่งมีความทันท่วงต่อสภาพมลพิษหรือปริมาณออกซิเจนในน้ำแตกต่างกันไป เป็นระบบคะแนนซึ่งมีพื้นฐานจากวินิจฉัยถึงระดับวงศ์และไม่เฉพาะเจาะจงเพียงแม่น้ำหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ได้รับความสนใจและนำไปใช้ใน

การประเมินคุณภาพแหล่งน้ำอย่างกว้างขวาง โดยมีหลักการพิจารณาคือ จะกำหนดคะแนนสูงจากกลุ่มสัตว์ที่มีความทนทานต่ำ ลงมาจนถึงที่มีความทนทานสูงขึ้น เนื่องจากกลุ่มที่มีคะแนนมากจะมีอัตราการเพาผลาญสูง ใช้ระบบหายใจทางเหงือก จึงจำเป็นต้องใช้ออกซิเจนในการหายใจสูง ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยจะหายใจผ่านผิวน้ำเป็นกลุ่มที่ต้องการออกซิเจนต่ำหรือเกือบไม่ใช้ออกซิเจนเลย นำคะแนน BMWP Score ของสัตว์หน้าดินแต่ละชนิดมารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนชนิดของสัตว์หน้าดินที่พบในสถานีศึกษาได้เป็นคะแนนเฉลี่ย (average score per taxa = ASPT) คะแนนเฉลี่ยนี้จะชี้ถึงสภาพการเสื่อมคุณภาพเนื่องจากการได้รับสารอินทรีย์ในแหล่งน้ำผิวดิน (surface waters) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับชั้นดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (ASPT) จากการศึกษาสัตว์หน้าดิน มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน และคุณภาพน้ำทั่วไป

คะแนนเฉลี่ย (ASPT)	ระดับ	คุณภาพน้ำทั่วไป
1-2 จัดอยู่ใน	V	น้ำสกปรก
3-4 จัดอยู่ใน	IV	น้ำค่อนข้างสกปรก
5-6 จัดอยู่ใน	III	น้ำคุณภาพปานกลาง
7-8 จัดอยู่ใน	II	น้ำคุณภาพค่อนข้างดี
9-10 จัดอยู่ใน	I	น้ำคุณภาพดีจัดเป็นน้ำสะอาด

ผลการศึกษา

ผลการตรวจวัดและวิเคราะห์คุณภาพน้ำในตารางที่ 4 พบว่าค่าเฉลี่ยของปริมาณออกซิเจนในน้ำในสถานีที่มีการเลี้ยงปลา nil ในระดับจะต่ำกว่าสถานีอ้างอิง จาก 4.7 mg/L และ 5.3 mg/L ในสถานีอ้างอิงทั้งสอง (สถานีที่ 1 และ 4) ลดลงเป็น 3.9 mg/L ในสถานีที่ 8 ส่วนค่าพารามิเตอร์อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างชัดเจน ในทุกสถานีที่ตรวจวัด

Table 4. Mean values of physico-chemical parameters measured along the sampling sites located in in Sakon Nakhon Province, Northeastern Thailand. (April II, 2012–February, 2013).

Parameters	Sampling sites											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Dissolved Oxygen (mg/L)	4.7	4.1	4.2	5.3	4.0	4.0	4.0	3.9	4.1	4.7	4.4	4.6
Temperature (°C)	27.6	28.1	27.7	28.3	28.3	28.0	27.1	27.1	27.5	28.3	28.1	27.3
pH	6.6	6.6	6.6	6.6	6.6	6.5	6.6	6.6	6.6	6.6	6.6	6.6
Hardness (mg/L CaCO ₃)	37.60	38.20	39.40	41.80	45.00	45.00	45.40	44.20	43.00	41.80	44.40	44.80
Alkalinity (mg/L CaCO ₃)	12.80	12.80	13.40	13.80	14.80	14.60	13.60	14.00	15.60	15.60	16.20	16.20
NH ₃ -N (mg/L)	0.24	0.23	0.24	0.30	0.32	0.44	0.39	0.36	0.27	0.18	0.19	0.13
NO ₂ -N (mg/L)	0.10	0.10	0.11	0.13	0.11	0.12	0.13	0.14	0.13	0.11	0.11	0.14
Ortho Phosphate (mg/L)	0.36	0.33	0.34	0.38	0.37	0.42	0.36	0.38	0.44	0.42	0.43	0.43
Chlorophyll-a (mg/L)	0.51	0.54	0.62	0.47	0.39	0.40	0.41	0.30	0.36	0.41	0.48	0.51
Conductivity (μS/cm)	316.00	315.00	250.17	262.33	240.17	230.50	224.00	216.50	233.83	237.17	245.33	303.17
Transparency (cm)	37	31	34	34	29	29	29	31	31	31	32	36
Velocity (m/s)	0.12	0.06	0.08	0.20	0.20	0.18	0.41	0.41	0.21	0.36	0.28	0.20
Depth (m)	3.57	2.85	2.50	2.88	3.00	3.00	3.08	3.43	2.93	3.25	3.30	3.02

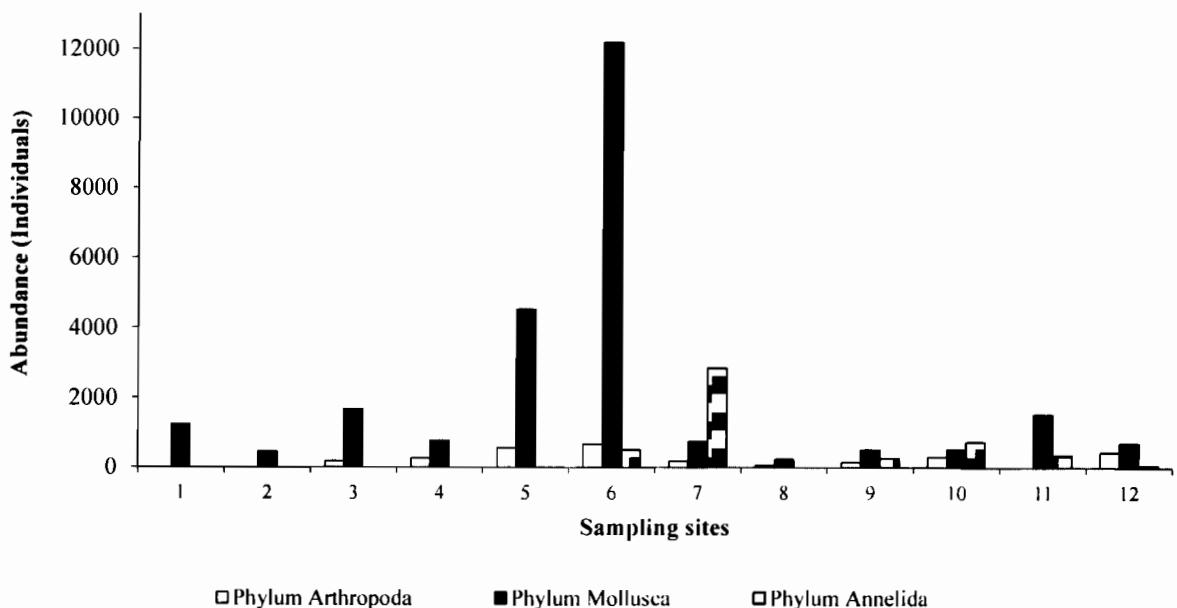
ชนิดและปริมาณของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน

ผลการรวบรวมสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในเดือนเมษายน 2555 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ในทุกสถานีที่ศึกษา พบสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน 3 ไฟลัม คือ Arthropoda, Mollusca, และ Annelida และจัดจำแนกได้ 14 วงศ์ 20 สกุล ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ปริมาณสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินเฉลี่ย (ตัวต่อตารางเมตร) ที่ใน 12 สถานีของการสำรวจ ในลำน้ำอูน ระหว่างเดือนเมษายน 2555 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 รวมทั้งค่าดัชนีชีวภาพของน้ำของแต่ละสถานี

Taxa	Sampling sites											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Phylum Arthropoda												
<i>Gomphoides</i>	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Arigomphus</i>	0	0	0	0	0	0	0	60	0	0	0	0
<i>Hexagenia</i>	0	0	30	209	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Ecnomus</i>	0	15	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Chironomidae</i>	0	0	149	0	549	668	179	0	149	312	15	446
Phylum Mollusca												
<i>Hyriopsis</i>	0	0	15	15	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Scabies</i>	0	0	15	45	0	0	0	0	0	15	0	0
<i>Ensidens</i>	0	0	105	60	0	0	0	0	0	75	90	0
<i>Pilsbryoconcha</i>	30	0	15	0	60	15	0	0	0	0	0	0
<i>Anulotaia</i>	30	90	60	60	1172	1660	416	149	446	194	1173	194
<i>Clea</i>	0	0	0	0	164	0	0	0	0	14	0	0
<i>Idiopama</i>	60	0	0	0	431	194	75	0	15	0	0	149
<i>Melanoides</i>	0	0	0	0	1053	9395	104	0	15	89	30	0
<i>Lymnaea</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	89	149
<i>Scaphula</i>	0	0	0	0	0	0	0	45	0	0	0	0
<i>Corbiculiidae</i>	1113	343	1455	579	1603	935	149	45	30	134	150	209
<i>Limnoperna</i>	0	15	0	15	45	0	0	0	0	0	0	0
Phylum Annelida												
<i>Chaetogaster</i>	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
<i>Branchiura</i>	0	0	15	0	0	0	60	0	119	60	0	60
<i>Tubifex</i>	0	0	0	0	0	504	2801	0	149	667	356	0
Total	1263	463	1859	1043	5077	13371	3784	299	923	1560	1903	1207
Number of taxa	6	4	9	8	9	7	6	5	7	9	6	7
BBI	6	6	6	7	6	6	6	6	6	5	6	5
BMWP	49	40	82	85	110	99	44	37	43	63	77	35
BBI class	III	III	III	II	III	III	III	III	III	III	III	III
BMWP class	III	III	III	II	III	III	III	III	III	III	III	IV
	MP	MP	MP	SP	MP	MP	MP	MP	MP	MP	MP	HP

MP: Moderately polluted, SP: Slightly polluted, HP: Heavily polluted

ภาพที่ 2 แสดงปริมาณของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดิน 3 ไฟลัมที่กระจายอยู่ใน 12 สถานีศึกษา

สัตว์ในไฟลัม Mollusca เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุดในทุกสถานีสำรวจ (ภาพที่2) โดยชนิดที่มีโอกาสพบมากที่สุดอยู่ในวงศ์ Anulotaia และ Corbiculidae พบรainทุกจุดเก็บตัวอย่าง และพบการกระจายของสัตว์หน้าดินในกลุ่ม Hyriopsis, Corbicula., Limnoperna, Scabies, Lymnaea., Clea, Gomphoides, Chironomidae, Pilsbryoconcha, Anulotaia และ Tubifex. ในพื้นที่การเลี้ยงปลานิลในราชชั้นของลำน้ำอุน ส่วนในบริเวณที่ไม่มีการเลี้ยงปลานิลในราชชั้นจะพบชุมชนสัตว์หน้าดินในกลุ่ม Ensidens, Hexagenia และ Ecnomus ซึ่งจะพบมากในบริเวณที่มีคุณภาพน้ำค่อนข้างดี

ผลการคำนวณค่า Belgain Biotic Index (BBI) และ BMWP/ASTP

ผลการคำนวณดัชนีสิ่งมีชีวิต Belgian Biological Index (BBI) และ Biological Monitoring Working Party (BMWP) Score และคะแนนเฉลี่ย Average Score per Taxa (ASTP) ที่แสดงในตารางที่ 5 ค่า BBI พบรวมว่ามีค่าตั้งแต่ 5 ในสถานีที่ 8 ถึง 7 ในสถานีที่ 4 ส่วนค่า BMWP พบรวมว่า มีค่าตั้งแต่ 35 (สถานีที่ 12) ถึง 110 (สถานีที่ 5) ผลการประเมินคุณภาพตามวิธีการของใช้ดัชนีชีวภาพทั้งสอง พบรวม มีระดับคุณภาพใกล้เคียงกันโดยบริเวณที่มีการชั้งเลี้ยงปลาเกือบทั้งหมดมีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับ III คือ ปนเปื้อนปานกลาง ต่างกันเพียงสถานีที่ 12 คือจุดเก็บน้ำกระชังเลี้ยงปลาบ้านนาคูน ที่ถูกจัดว่ามีคุณภาพน้ำระดับ IV คือปนเปื้อนมากตัวยังดัชนี BMWP/ASTP ส่วนจุดที่ไม่มีการกระชังเลี้ยงปลา มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับ II คือปนเปื้อนเบาบาง

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการพบร่วมกันและปริมาณของสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Ensidens sp.*, *Hexagenia sp.* และ *Ecnomus sp.* มีปริมาณสูง ในจุดเก็บตัวอย่างที่เป็นจุดอ้างอิง มีปริมาณค่าอกรอกซีเจนที่ละลายน้ำสูง

เนื่องจากสัตว์กลุ่มนี้ใช้ระบบหายใจทางเหงือก มีอัตราการเผาผลาญสูง จึงจำเป็นต้องใช้ออกซิเจนในการหายใจ ทนความเป็นพิษได้น้อยมากพบในที่มีการปนเปื้อนน้อย ซึ่งเป็นจุดเดียวตัวอย่างที่ไม่ได้รับผลกระทบจากการเลี้ยงปลาค่าคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยจะหายใจผ่านผิวน้ำเป็นกลุ่มที่ต้องการออกซิเจนต่ำหรือเกือบไม่ใช้ออกซิเจนเลย จะพบมากในบริเวณที่มีการเลี้ยงปลานิลในระบบน้ำและพบสัตว์หน้าดินในกลุ่มที่ทนความเป็นพิษของน้ำได้มาก คือ *Chironomidae sp.*, และ *Tubifex sp.* และสัตว์หน้าดินในกลุ่มของหอยเป็นกลุ่มผู้อยู่อย่างสวยงาม เช่น หอย มูลปลา เป็นกลุ่มสัตว์ที่พบมากที่สุดในลำน้ำอุ่น

จากการศึกษาสัตว์หน้าดินในลำน้ำอุ่น พบ 3 ไฟลัม 14 วงศ์ 20 ศกุล ชนิดที่มีโอกาสพบมากที่สุดอยู่ในวงศ์ *Viviparidae* และ *Corbiculidae* พบในทุกจุดเดียวตัวอย่าง ซึ่งปริมาณเฉลี่ยสัตว์หน้าดิน 136.72 ตัวต่อตารางเมตร และพบโครงสร้างชุมชนของสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Hyriopsis sp.*, *Corbicula sp.*, *Limnoperna sp.*, *Scabies sp.*, *Lymnaea sp.*, *Clea sp.*, *Gomphoides sp.*, *Chironomidae sp.*, *Pilsbryoconcha sp.*, *Anulotaia sp.* และ *Tubifex sp.* ในพื้นที่การเลี้ยงปลานิลในระบบน้ำและลำน้ำอุ่น

เมื่อเปรียบเทียบคุณภาพน้ำในที่ไม่มีการเลี้ยงปลานิลในระบบน้ำ ค่าคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ตามมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดิน และพบสัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Ensidens sp.*, *Hexagenia sp.* และ *Ecnomus sp.* เป็นกลุ่มสัตว์หน้าดินที่ต้องการปริมาณออกซิเจนในการหายใจและทนต่อความเป็นพิษของน้ำได้น้อยจึงมักพบในแหล่งที่คุณภาพดี ส่วนในบริเวณที่มีการเลี้ยงปลานิลในระบบน้ำค่าคุณภาพน้ำจะอยู่ในระดับปานกลาง โดยจะพบค่าแอล莫โนนี ค่าไนโตรฟอสเฟตมีแนวโน้มสูงกว่า บริเวณที่ไม่มีกิจกรรมการเลี้ยงปลาในระบบน้ำ เป็นผลมาจากการสลายตัวของมูลปลา และจากอาหารที่เหลือ สัตว์หน้าดินในกลุ่ม *Hyriopsis sp.*, *Corbicula sp.*, *Limnoperna sp.*, *Scabies sp.*, *Lymnaea sp.*, *Clea sp.*, *Gomphoides sp.*, *Chironomidae sp.*, *Pilsbryoconcha sp.*, *Anulotaia sp.* และ *Tubifex sp.* จะทำหน้าที่ย่อยสลายเศษอาหารบริเวณได้ระบบน้ำป่า ซึ่งเป็นสัตว์ที่ทนต่อสภาวะความเป็นพิษได้สูง ซึ่งมีค่าสอดคล้องกับค่าดัชนี BBI และ BMWP/ASTP

การศึกษาครั้งนี้ พบว่าดัชนีชีวภาพทั้ง 2 ค่าแสดงผลที่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่คือ ระดับคุณภาพน้ำผิวดินของสถานีอ้างอิงมีความปนเปื้อนน้อยกว่าสถานีที่การเลี้ยงปลานิลในระบบน้ำและลำน้ำอุ่นอย่างไรก็ตามในสถานีที่ดัชนีทั้งสอง แสดงระดับความปนเปื้อนแตกต่างกันคือสถานีที่ 12 จะพบว่า ระดับคุณภาพน้ำที่แสดงด้วยคะแนนของ BMWP/ASTP จะปนเปื้อนมากกว่า ซึ่งน่าจะบ่งชี้ว่า ดัชนี BMWP/ASTP มีความไวต่อมลภาวะกว่าดัชนี BBI ลักษณะเช่นเดียวกันนี้พบในรายงานการศึกษาของ Graca et.al,(2004) เมื่อพิจารณาจากความละเอียดของการจำแนกทางอนุกรมวิธานของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินที่ใช้ในการคำนวณค่าดัชนีชีวภาพทั้งสองนั้น BMWP/ASTP ใช้การจำแนกเพียงระดับกลุ่มชนิด (Taxa) ส่วนดัชนี BBI ต้องทราบถึงระดับ Family และ Genus ในการคำนวณ ดังนั้นในการนี้ การดัชนี BMWP/ASTP ในการประเมินคุณภาพแหล่งน้ำทางชีวภาพจะสะดวกกว่าเนื่องจากใช้ความละเอียดในการจำแนกทางอนุกรมวิธานน้อยกว่า

เอกสารอ้างอิง

- กานดา เรืองหนู. ผลกระทบของการเลี้ยงปลากระเพงขาว *Lates calcarifer* (Bloch) ในกรีชั่งต่อ ความหลากหลายของสัตว์น้ำดินขนาดใหญ่ บริเวณบ้านล่างท่าเส้า. ภาควิชาการจัดการ สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2542.
- กรมควบคุมมลพิษ. คู่มือการตรวจสอบคุณภาพน้ำด้วยสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง. สำนักจัดการ คุณภาพ น้ำการควบคุมมลพิษ, 2548.
- ชินuma ปั่นเกตุ. ผลกระทบของการเลี้ยงปลาในกรีชั่งต่อคุณภาพน้ำ และความหลากหลายของแพลงค์ตอน พืชในอ่างเก็บน้ำบริเวณโรงไฟฟ้าแม่มา. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สาขาวิชาวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 164 หน้า 2547.
- นฤมล นาคมี อาวีระ ภัคਮាតร์ พิสิษฐ์ ศรีกัลยานนิวาท เดชา งามนิกุลชลิน อనุภาพ ทิพย์นพคุณ สุขสมาน สังโยค. ผลกระทบจากการเลี้ยงปลาในกรีชั่งต่อคุณภาพน้ำในลำน้ำน่าน จังหวัดพิษณุโลก. สาขาวิชาชีววิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล สองแรม. 2552.
- บุญเสถียร บุญสูง และนฤมล แสงประดับ. ผลของการเลี้ยงปลาในกรีชั่งต่อชุมชนสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังหน้าดินในลำน้ำชี. สารสารวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 30(4): 228-240, 2545.
- ปราณีต งามเสน่ห์. การติดตามตรวจสอบและตัวชี้วัดคุณภาพน้ำทางชีววิทยาของระบบนิเวศแหล่งน้ำ จีด. สาขาวิชาประมง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 208 หน้า, 2554.
- สำนักงานประมงจังหวัดสกลนคร. รายชื่อเกษตรกรผู้เลี้ยงปลานิลในกรีชั่งจังหวัดสกลนคร, 2554.
- สำนักงานประมงจังหวัดนราธิวาส. สรุปข้อมูลเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตวน้ำ, 2554.
- APHA, AWWA and WPCF. Standard Methods for Examination of Water and Wastewater American Public Health Association, Washington D.C. 1,134 pp, 1980.
- Morse, J.C., Bae, Y.J., Munkhjargal, G., Sangpradub, N., Tanida, K., Vshivkova, T.S., Wang, B.X., Yang, L.F. and Yule, C.M. 2007. Freshwater biomonitoring with macroinvertebrates in East Asia. Frontiers in Ecology and the Environment 5: 33-42.
- Mustow, S.E. 2002. Biological monitoring of rivers in Thailand ; Use and adaptation of the BMWP Score, Hydrobiologia 479:191-229.
- Mustow, S.E. Biological monitoring of rivers in Thailand: use and adaptation of the BMWP score. Hydrobiologia 479(1): 191-229, 2002.
- Resh, V. H., Myers, M. J. and Hannaford, M. J. 1996. Macroinvertebrates as biotic indicator of environmental quality In Methods in Stream Ecology H. R. and G. A. KLambri (Eds.), Academic Press, California.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายนันทวัช ก้อนแพง
ภูมิลำเนา	จังหวัดสกลนคร
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนราษฎรารามวิทยา จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2545 วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประมง
	คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
	วิทยาเขตสกลนคร ปีการศึกษา 2550
ที่อยู่ปัจจุบัน	172 หมู่ 5 ตำบลลว่างยาง อำเภอพรพรรณนิคม จังหวัดสกลนคร โทรศัพท์ 0821050264 E-mail address: nontawat1921@hotmail.com

